

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	.....	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
1999/C 376 E/01	Voorstel voor een verordening (EG) van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (COM(1999) 348 def. — 1999/0154(CNS))	1
1999/C 376 E/02	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3605/93 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten (COM(1999) 444 def. — 1999/0196(CNS))	18
1999/C 376 E/03	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten (COM(1999) 438 def. — 1999/0190(CNS))	20
1999/C 376 E/04	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen en organen van de Gemeenschap en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (COM(1999) 337 def. — 1999/0153(COD)) ⁽¹⁾	24
1999/C 376 E/05	Voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van aanvullende macro-financiële bijstand aan Moldavië (COM(1999) 516 def. — 1999/0213(CNS))	38
1999/C 376 E/06	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (COM(1999) 536 def. — 1999/0209(CNS))	40

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
1999/C 376 E/07	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (COM(1999) 487 def. — 1999/0204(COD))	42
1999/C 376 E/08	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten (COM(1999) 487 def. — 1999/0205(COD))	52
1999/C 376 E/09	Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van een communautair kader voor het verzamelen en beheren van voor het gemeenschappelijk visserijbeleid essentiële visserijgegevens (COM(1999) 541 def. — 1999/0218(CNS)) ⁽¹⁾	54
1999/C 376 E/10	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (COM(1999) 496 def. — 1999/0203(CNS)) ⁽¹⁾	58
	Ontwerp — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving	59

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening (EG) van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

(1999/C 376 E/01)

COM(1999) 348 def. — 1999/0154(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 7 september 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Unie stelt zich ten doel een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een dergelijke ruimte stelt de Gemeenschap onder meer de maatregelen vast op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken die voor de goede werking van de interne markt nodig zijn.
- (2) De verschillen in de nationale regels inzake rechterlijke bevoegdheid en erkenning van rechterlijke beslissingen bemoeilijken de goede werking van de interne markt. Bepalingen die de eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken mogelijk maken alsook de vereenvoudiging van de formaliteiten met het oog op een spoediger en gemakkelijker erkenning van beslissingen en van de tenuitvoerlegging daarvan zijn onontbeerlijk.
- (3) Deze aangelegenheden behoren tot het terrein van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken in de zin van artikel 65 van het Verdrag.
- (4) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen deze doelstellingen niet goed door de lidstaten worden verwezenlijkt en moet dit derhalve op communautair niveau geschieden. Deze verordening beperkt zich tot het minimum dat vereist is om die doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hetgeen voor dat doel nodig is.
- (5) De lidstaten hebben op 27 september 1968 in het raam van artikel 293, vierde streepje, van het EG-Verdrag, het Verdrag van Brussel betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken⁽¹⁾, hierna „het Verdrag

van Brussel” genoemd, ondertekend. Laatstgenoemd verdrag, dat deel uitmaakt van het communautair „acquis”, is uitgebreid tot alle nieuwe lidstaten en werd aan een herziening onderworpen waarop de Raad zich met de herziene tekst akkoord heeft verklaard. De continuïteit van de resultaten die in het raam van deze herziening zijn behaald, dient te worden gewaarborgd.

- (6) Met het oog op het vrije verkeer van beslissingen in burgerlijke en handelszaken is het nodig en passend de regels inzake de rechterlijke bevoegdheid en inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen door een bindend en rechtstreeks toepasselijk communautair instrument te regelen.
- (7) Het is van belang dat de belangrijkste aspecten op het gebied van burgerlijke en handelszaken onder de materiële werkingssfeer van deze verordening worden gebracht waarbij de uitzonderingen zo beperkt mogelijk moeten worden gehouden.
- (8) De door de verordening bestreken geschillen moeten een aanknopingspunt hebben met het grondgebied van de lidstaten waarvoor de verordening bindend is. De gemeenschappelijke regels zijn derhalve in beginsel van toepassing wanneer de verweerder zijn woonplaats in een van die lidstaten heeft.
- (9) De verweerders die hun woonplaats in een derde land hebben, kunnen de regels inzake jurisdictiegeschillen toepassing krijgen die op het grondgebied van de Staat waar het gerecht waaraan de zaak is voorgelegd, is gevestigd, worden toegepast, en voor verweerders die hun woonplaats hebben in een lidstaat die niet door deze verordening is gebonden blijft het Verdrag van Brussel gelden. Met het oog op het vrije verkeer van beslissingen moeten de op basis van deze regels gegeven beslissingen op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze verordening worden erkend en ten uitvoer gelegd.
- (10) De bevoegdheidsregels moeten een hoge mate van voorspelbaarheid bezitten en de woonplaats van de verweerder moet voor de bevoegdheid als beginsel gelden, welke bevoegdheid altijd dient te bestaan, behalve en een aantal duidelijk omschreven gevallen waarin op grond van het voorwerp van het geschil of van de vrije wilsbeschikking van de partijen een ander aanknopingspunt gerechtvaardigd is. Voor rechtspersonen moet de woonplaats autonoom worden omschreven teneinde de gemeenschappelijke regels doorzichtiger te maken en jurisdictiegeschillen te voorkomen.

⁽¹⁾ Zie de geconsolideerde versie van dat Verdrag in PB C 27 van 26.1.1998, blz. 1.

- (11) Naast het gerecht van de woonplaats van de verweerder moeten er wegens de nauwe band tussen het rechtsgebied van het gerecht en het geschil of om een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken ook andere bevoegde gerechten kunnen worden geboden.
- (12) In het geval van verzekerings-, arbeids- en consumentenovereenkomsten dient de zwakste partij te worden beschermd en dient van de algemene regel te worden afgeweken om de zwakke partij de mogelijkheid te bieden zich in geëigende gevallen tot het gerecht van zijn woonplaats te wenden.
- (13) Met de steeds toenemende ontwikkeling van nieuwe communicatietechnologieën, met name op consumptiegebied, dient rekening te worden gehouden. In het bijzonder moet de verkoop van goederen of diensten langs elektronische weg die in een lidstaat toegankelijk is, als een op deze lidstaat gerichte activiteit worden beschouwd. De consument die zijn woonplaats in die lidstaat heeft, moet, wanneer hij vanuit zijn woonplaats langs elektronische weg in een consumentenovereenkomst toestemt, de bescherming kunnen genieten die hem krachtens deze verordening wordt geboden.
- (14) De vrije wilsbeschikking van de partijen bij een andere overeenkomst dan een arbeids-, verzekerings- of consumentenovereenkomst, ten aanzien van de keuze van het bevoegde gerecht moet worden geëerbiedigd. Daarentegen moeten bepalingen tot aanwijzing van een bevoegde rechter in overeenkomsten waarbij de partijen niet even sterk zijn, worden ingeperkt.
- (15) Aan de beginselregels waarin deze verordening voorziet, dienen de nodige versoepelingen te worden aangebracht om rekening te houden met de specifieke procedureregels van bepaalde lidstaten; daartoe dienen sommige bepalingen van het aan het Verdrag van Brussel gehechte Protocol in de verordening te worden opgenomen.
- (16) Harmonieuze rechtsbedeling op gemeenschapsniveau noopt ertoe te voorkomen dat in twee, krachtens de verordening bevoegde lidstaten onverenigbare beslissingen worden gegeven. Er moet in een duidelijke en automatische regeling worden voorzien om problemen op het gebied van aanhangigheid (litispending) en samenhang (connexiteit) op te lossen. Wegens de tussen de lidstaten bestaande verschillen ten aanzien van de datum waarop een zaak als „aanhangig” wordt beschouwd, is het dienstig deze datum autonoom te bepalen.
- (17) Op grond van het wederzijds vertrouwen in de justitie binnen de Gemeenschap is het gewettigd de in een lidstaat gegeven beslissingen van rechtswege te erkennen zonder dat daarvoor, behoudens bij betwisting, nog enigerlei procedure moet worden gevolgd.
- (18) Eveneens op grond van dit wederzijds vertrouwen is het gerechtvaardigd de procedure om een in een lidstaat gegeven beslissing in een andere lidstaat uitvoerbaar te verklaren, doeltreffend en snel te doen. De verklaring van uitvoerbaarheid van een beslissing dient daartoe vrijwel automatisch te worden afgegeven, na een eenvoudige formele controle van de overgelegde documenten, zonder dat ambtshalve een van de in deze verordening genoemde gronden voor niet-uitvoering kunnen worden aangevoerd.
- (19) De eerbiediging van de rechten van de verdediging noopt evenwel ertoe dat de verweerder de mogelijkheid moet hebben tegen de gegeven beslissing in beroep te gaan indien hij van oordeel is dat een van de gronden voor niet-erkenning van toepassing is, waarbij zijn beroep op tegenspraak moet worden behandeld. Voor de eiser moet, indien de verklaring van uitvoerbaarheid wordt geweigerd, evenzeer de mogelijkheid van beroep openstaan.
- (20) De continuïteit tussen het Verdrag van Brussel en deze verordening dient te worden gewaarborgd weshalve in overgangsbepalingen dient te worden voorzien. Deze continuïteit moet eveneens voor de uitlegging van de bepalingen van het Verdrag van Brussel door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gelden en het Protocol van 1971 ⁽¹⁾ moet van toepassing blijven op de reeds op de datum van inwerkingtreding van de verordening aanhangige procedures.
- (21) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland en van dat betreffende de positie van Denemarken ⁽²⁾, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze verordening. Bijgevolg is deze verordening voor het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken niet bindend en ten aanzien van deze landen niet van toepassing.
- (22) Nu het Verdrag van Brussel van kracht blijft voor de betrekkingen tussen de lidstaten die door deze verordening gebonden zijn en die welke dat niet zijn moeten duidelijke regels worden vastgesteld betreffende de verhouding tussen deze verordening en genoemd verdrag.
- (23) Zorg voor de samenhang noopt eveneens ertoe erin te voorzien dat deze verordening de in communautaire instrumenten vervatte regels inzake de bevoegdheid en erkenning van beslissingen onverlet laat.
- (24) De eerbiediging van de internationale verplichtingen van de lidstaten rechtvaardigt dat deze verordening de verdragen en internationale overeenkomsten waarbij de lidstaten partij zijn en die bijzondere onderwerpen bestrijken, onverlet laat.
- (25) De Commissie dient uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de toepassing ervan te onderzoeken en, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen voor te stellen.

⁽¹⁾ Zie de geconsolideerde versie ervan in PB C 27 van 26.1.1998, blz. 1 en blz. 28.

⁽²⁾ PB C 340 van 10.11.1997, blz. 99 en blz. 101.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied

Artikel 1

Deze verordening wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht waarvoor deze zaken zich afspelen. Zij heeft inzonderheid geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken.

Zij is niet van toepassing op:

1. de staat en de bevoegdheid van natuurlijke personen, het huwelijksgoederenrecht, testamenten en erfenissen;
2. het faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures;
3. de sociale zekerheid;
4. de arbitrage.

HOOFDSTUK II

BEVOEGDHEID

Afdeling 1

Algemene Bepalingen

Artikel 2

Onverminderd de bepalingen van deze verordening worden zij die hun woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat.

Voor degenen die niet de nationaliteit bezitten van de lidstaat waar zij hun woonplaats hebben, gelden de regels van rechterlijke bevoegdheid die op de eigen onderdanen van die lidstaat van toepassing zijn.

De woonplaats van vennootschappen en rechtspersonen wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 57.

Tenzij anders bepaald, wordt onder „lidstaat” verstaan een lidstaat waarvoor deze verordening bindend is.

Artikel 3

Degenen die op het grondgebied van een lidstaat hun woonplaats hebben, kunnen niet voor de rechter van een andere lidstaat worden opgeroepen dan krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 7 gegeven regels.

Tegen hen kunnen in het bijzonder niet de in bijlage I opgenomen nationale bevoegdheidsregels worden ingeroepen.

Artikel 4

Indien de verweerder zijn woonplaats heeft in een derde land, wordt de bevoegdheid in elke lidstaat geregeld door de wetgeving van die lidstaat, onverminderd de toepassing van het bepaalde in de artikelen 22 en 23.

Tegen deze verweerder kan ieder, ongeacht zijn nationaliteit, die op het grondgebied van een lidstaat zijn woonplaats heeft, aldaar op dezelfde voet als de eigen onderdanen van die lidstaat de bevoegdheidsregels inroepen die er van kracht zijn, met name de regels bedoeld in bijlage I.

Indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening, wordt de bevoegdheid geregeld door het Verdrag van Brussel in de in die lidstaat van kracht zijnde versie ervan.

Afdeling 2

Bijzondere bevoegdheid

Artikel 5

De verweerder die woonplaats heeft in een lidstaat, kan in een andere lidstaat worden opgeroepen:

1. a) ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;
- b) tenzij anders overeengekomen, is de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt:
  - voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden;
  - voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden;
- c) punt a) is van toepassing indien punt b) niet van toepassing is;
2. ten aanzien van onderhoudsverplichtingen: voor het gerecht van de plaats waar de tot onderhoud gerechtigde zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft of, indien het een bijkomende eis is die verbonden is met een vordering betreffende de staat van personen, voor het gerecht dat volgens zijn eigen wet bevoegd is daarvan kennis te nemen, behalve in het geval dat deze bevoegdheid uitsluitend berust op de nationaliteit van een der partijen;

3. ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen;
4. ten aanzien van een op een strafbaar feit gegronde rechtsvordering tot schadevergoeding of tot teruggave: voor het gerecht waarbij de strafvervolgning is ingesteld, zulks voorzover volgens de interne wetgeving dit gerecht van de burgerlijke vordering kennis kan nemen.

Degenen die hun woonplaats in een lidstaat hebben en wegens een onopzettelijk gepleegd strafbaar feit vervolgd worden voor de gerechten in strafzaken van een andere lidstaat, waarvan zij geen onderdaan zijn, zijn, onverminderd aldaar geldende gunstigere bepalingen, bevoegd zich te doen verdedigen door daartoe bevoegde personen, zelfs indien zij niet persoonlijk verschijnen. Het gerecht waarbij de zaak aanhangig is, kan echter de persoonlijke verschijning bevelen; indien deze niet heeft plaatsgevonden, behoeft de beslissing, op de burgerlijke rechtsvordering gewezen zonder dat de betrokkene de gelegenheid heeft gehad zich te doen verdedigen, in de overige lidstaten niet te worden erkend, noch ten uitvoer te worden gelegd;

5. ten aanzien van een geschil betreffende de exploitatie van een filiaal, van een agentschap of enige andere vestiging: voor het gerecht van de plaats waar zij gelegen zijn;
6. ten aanzien van een geschil betreffende de betaling van de beloning wegens de hulp en berging die aan een lading of vracht ten goede is gekomen: voor het gerecht in het rechtsgebied waarvan op deze lading of de daarop betrekking hebbende vracht:
  - a) beslag is gelegd tot zekerheid van deze betaling, of
  - b) daartoe beslag had moeten worden gelegd, maar borgtocht of andere zekerheid is gesteld.

De eerste alinea is slechts van toepassing indien wordt beweerd dat de verweerder een recht heeft op de lading of de vracht, of dat hij daarop een zodanig recht had op het tijdstip van deze hulp of berging.

Artikel 6

De verweerder die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan ook worden opgeroepen:

1. indien er meer dan één verweerder is: voor het gerecht van de woonplaats van een van hen, op voorwaarde dat er tussen de vorderingen een zodanig nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven;

2. bij een vordering tot vrijwaring of bij een vordering tot voeging of tussenkomst: voor het gerecht waarvoor de oorspronkelijke vordering aanhangig is, tenzij de vordering slechts is ingesteld om de opgeroepene af te trekken van de rechter die deze verordening hem toekent.

De in de eerste alinea bedoelde rechterlijke bevoegdheid kan niet worden ingeroepen in Duitsland en Oostenrijk. Ieder die zijn woonplaats heeft in een andere lidstaat, kan worden opgeroepen voor de gerechten van:

- Duitsland, met toepassing van de artikelen 68, 72, 73 en 74 van de „Zivilprozeßordnung“ (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio“;
- Oostenrijk overeenkomstig artikel 21 van de „Zivilprozeßordnung“ (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio“;

3. ten aanzien van een tegeneis die voortspruit uit de overeenkomst of uit het rechtsfeit waarop de oorspronkelijke eis is gegrond: voor het gerecht waar deze laatste aanhangig is;
4. ten aanzien van een verbintenis uit overeenkomst, indien de vordering vergezeld kan gaan van een zakelijke vordering betreffende een onroerend goed tegen dezelfde verweerder: voor de gerechten van de lidstaat waarin het onroerend goed gelegen is.

Artikel 7

Wanneer een gerecht van een lidstaat uit hoofde van deze verordening bevoegd is kennis te nemen van vorderingen terzake van aansprakelijkheid voortvloeiend uit het gebruik of de exploitatie van een schip, neemt dit gerecht, of elk ander gerecht dat volgens het interne recht van deze lidstaat in zijn plaats treedt, tevens kennis van de vorderingen tot beperking van deze aansprakelijkheid.

Afdeling 3

Bevoegdheid in verzekeringszaken

Artikel 8

De bevoegdheid in verzekeringszaken is in deze afdeling geregeld, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en in artikel 5, punt 5.

Artikel 9

De verzekeraar die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat kan worden opgeroepen:

1. voor de gerechten van de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft, of
2. in een andere lidstaat, indien het een vordering van de verzekeringnemer, de verzekerde of een begunstigde betreft: voor het gerecht van de woonplaats van de eiser, of
3. indien het een medeverzekeraar betreft: voor het gerecht van een lidstaat waar de vordering tegen de eerste verzekeraar is ingesteld.

Wanneer de verzekeraar geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, een agentschap of enige andere vestiging heeft, wordt hij voor de geschillen betreffende de exploitatie daarvan geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Artikel 10

De verzekeraar kan worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan, indien het geschil een aansprakelijkheidsverzekering betreft of een verzekering welke betrekking heeft op onroerende goederen. Hetzelfde geldt voor het geval dat de verzekering betrekking heeft op zowel onroerende als roerende goederen welke door eenzelfde polis zijn gedekt en door hetzelfde onheil zijn getroffen.

Artikel 11

Terzake van aansprakelijkheidsverzekering kan de verzekeraar worden opgeroepen voor het gerecht waar de rechtsvordering van de getroffene tegen de verzekerde aanhangig is, indien de voor dit gerecht geldende wetgeving het toelaat.

De artikelen 8, 9 en 10 zijn van toepassing op de vordering welke door de getroffene rechtstreeks tegen de verzekeraar wordt ingesteld, indien de rechtstreekse vordering mogelijk is.

Indien de wettelijke bepalingen betreffende deze rechtstreekse vordering het in het geding roepen van de verzekeringnemer of de verzekerde regelen, is het uit hoofde van de tweede alinea geadiëerde gerecht ook te hunnen opzichte bevoegd.

De in dit artikel bedoelde rechterlijke bevoegdheid kan niet worden ingeroepen in Duitsland en Oostenrijk. Ieder die zijn woonplaats heeft in een andere lidstaat, kan worden opgeroepen voor de gerechten van:

- Duitsland met toepassing van de artikelen 68, 72, 73 en 74 van de „Zivilprozeßordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”;
- Oostenrijk overeenkomstig artikel 21 van de „Zivilprozeßordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”.

Artikel 12

Onverminderd het bepaalde in artikel 11, derde alinea, kan de vordering van de verzekeraar slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de verweerder zijn woonplaats heeft, ongeacht of deze laatste verzekeringnemer, verzekerde of begunstigde is.

De bepalingen van deze afdeling laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht voor hetwelk met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 13

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten:

1. gesloten na het ontstaan van het geschil, of
2. die aan de verzekeringnemer, de verzekerde of de begunstigde de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken, of
3. waarbij een verzekeringnemer en een verzekeraar, die op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt gesloten, hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats in dezelfde lidstaat hebben, zelfs als het schadebrengende feit zich in het buitenland heeft voorgedaan, de gerechten van die lidstaat bevoegd verklaren, tenzij de wetgeving van die lidstaat dergelijke overeenkomsten verbiedt, of
4. gesloten door een verzekeringnemer die zijn woonplaats niet in een lidstaat heeft, behoudens in geval van verplichte verzekering dan wel in geval van verzekering van een in een lidstaat gelegen onroerend goed, of
5. die betrekking hebben op een verzekeringsovereenkomst, voorzover daarmee een of meer van de risico's bedoeld in artikel 14 worden gedekt.

Artikel 14

De in artikel 13, punt 5, bedoelde risico's zijn de grote risico's in de zin van artikel 5, punt d), van Richtlijn 73/239/EEG van de Raad⁽¹⁾, en elk bijkomend risico bij één van die risico's.

Afdeling 4

Bevoegdheid inzake door consumenten gesloten overeenkomsten

Artikel 15

Terzake van overeenkomsten gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en artikel 5, punt 5, wanneer

1. het gaat om koop en verkoop op afbetaling van roerende lichamelijke zaken;
2. het gaat om leningen op afbetaling of andere krediettransacties ter financiering van koopovereenkomsten van zodanige zaken;
3. in alle andere gevallen, de overeenkomst is gesloten met een persoon die commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in de lidstaat waar de consument zijn woonplaats heeft, of dergelijke activiteiten met enigerlei middelen op die lidstaat, of op meerdere landen met inbegrip van die lidstaat richt en de overeenkomst onder die activiteiten valt.

⁽¹⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

Wanneer de wederpartij van de consument geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, een agentschap of enige andere vestiging heeft, wordt hij voor de geschillen betreffende de exploitatie daarvan geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Deze afdeling is niet van toepassing op vervoerovereenkomsten, behoudens overeenkomsten waarbij voor één enkele prijs zowel vervoer als verblijf worden aangeboden.

Artikel 16

De vordering die door een consument wordt ingesteld tegen de wederpartij bij de overeenkomst, kan worden gebracht voor hetzij de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan die partij haar woonplaats heeft, hetzij het gerecht van de plaats waar de consument zijn woonplaats heeft.

De vordering die tegen de consument wordt ingesteld door de wederpartij bij de overeenkomst, kan slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de consument woonplaats heeft.

De eerste en de tweede alinea van dit artikel laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht waarvoor met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 17

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten:

1. gesloten na het ontstaan van het geschil,
- of
2. die aan de consument de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken,
- of
3. waarbij een consument en zijn wederpartij, die op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt gesloten hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats in dezelfde lidstaat hebben, de gerechten van die lidstaat bevoegd verklaren, tenzij de wetgeving van die lidstaat dergelijke overeenkomsten verbiedt.

Afdeling 5

Bevoegdheid inzake individuele verbintenissen uit arbeidsovereenkomst

Artikel 18

Ten aanzien van individuele verbintenissen uit arbeidsovereenkomst wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en artikel 5, punt 5.

Wanneer een werknemer een individuele arbeidsovereenkomst aangaat met een werkgever die geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, agentschap of andere vestiging heeft, wordt de werkgever voor geschillen betreffende de exploitatie daarvan, geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Artikel 19

De werkgever die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan worden opgeroepen:

1. voor de gerechten van de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft, of
2. in een andere lidstaat:
  - a) voor het gerecht van de plaats waar de werknemer gewoonlijk zijn arbeid verricht of voor het gerecht van de laatste plaats waar hij gewoonlijk zijn arbeid heeft verricht, of
  - b) wanneer de werknemer niet in eenzelfde land gewoonlijk zijn arbeid verricht of verricht heeft, voor het gerecht van de plaats waar zich de vestiging bevindt of bevond die de werknemer in dienst heeft genomen.

Artikel 20

De vordering van de werkgever kan slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de werknemer zijn woonplaats heeft.

De bepalingen van deze afdeling laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht waarvoor met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 21

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten gesloten na het ontstaan van het geschil, of die aan de werknemer de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken.

Afdeling 6

Exclusieve bevoegdheid

Artikel 22

Ongeacht de woonplaats zijn bij uitsluiting bevoegd:

1. ten aanzien van zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen: de gerechten van de lidstaat waar het onroerend goed gelegen is.

Ten aanzien evenwel van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen voor tijdelijk particulier gebruik voor ten hoogste zes opeenvolgende maanden: eveneens de gerechten van de lidstaat waar de verweerder zijn woonplaats heeft, mits de huurder of pachter een natuurlijke persoon is en de eigenaar en de huurder of pachter hun woonplaats in dezelfde lidstaat hebben;

2. ten aanzien van de geldigheid, de nietigheid of de ontbinding van vennootschappen of rechtspersonen met plaats van vestiging op het grondgebied van een lidstaat, dan wel van de besluiten van hun organen: de gerechten van die lidstaat. Om deze plaats van vestiging vast te stellen, past het gerecht de regels van het voor hem geldende internationaal privaatrecht toe;
3. ten aanzien van de geldigheid van inschrijvingen in openbare registers: de gerechten van de lidstaat waar deze registers worden gehouden;
4. ten aanzien van de inschrijving of de geldigheid van octrooien, merken, tekeningen en modellen, en andere soortgelijke rechten welke aanleiding geven tot depot of registratie: de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan het depot of de registratie is verzocht, heeft plaatsgehad of geacht wordt te hebben plaatsgehad in de zin van een communautair instrument of van een internationale overeenkomst.

Onverminderd de bevoegdheid van het Europees octrooibureau krachtens het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien, ondertekend te München op 5 oktober 1973 zijn ongeacht de woonplaats de gerechten van elke lidstaat bij uitsluiting bevoegd ten aanzien van de inschrijving of de geldigheid van een voor die lidstaat verleend Europees octrooi;

5. ten aanzien van de tenuitvoerlegging van beslissingen: de gerechten van de lidstaat van de plaats van tenuitvoerlegging.

Afdeling 7

Door partijen aangewezen bevoegde rechter

Artikel 23

Wanneer de partijen, van wie er ten minste één zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, een gerecht of de gerechten van een lidstaat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen welke naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de gerechten van die lidstaat exclusief bevoegd. Deze bevoegdheid is exclusief, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen.

Deze overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegde rechter dient te worden gesloten:

- a) hetzij bij een schriftelijke overeenkomst of bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst;
- b) hetzij in een vorm die wordt toegelaten door de handelwijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden;
- c) hetzij in de internationale handel, in een vorm die overeenstemt met een gewoonte waarvan de partijen op de hoogte zijn of hadden behoren te zijn en die in de internationale handel algemeen bekend is en door partijen bij dergelijke overeenkomsten in de betrokken handelsbranche doorgaans in acht wordt genomen.

Als „schriftelijk” wordt aangemerkt, elke elektronische mededeling waardoor de overeenkomst duurzaam geregistreerd wordt.

Wanneer een overeenkomst tot aanwijzing van de bevoegde rechter wordt gesloten door partijen die geen van allen hun woonplaats op het grondgebied van een lidstaat hebben, kunnen de gerechten van de andere lidstaten van het geschil geen kennis nemen, zolang het aangewezen gerecht of de aangewezen gerechten zich niet onbevoegd hebben verklaard.

Overeenkomsten tot aanwijzing van een bevoegde rechter hebben geen rechtsgevolg indien zij strijdig zijn met de bepalingen van de artikelen 13 en 17 of indien het gerecht dat zonder deze overeenkomst bevoegd zou zijn, krachtens artikel 22 bij uitsluiting bevoegd is.

Artikel 24

Buiten de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit uit andere bepalingen van deze verordening, is de rechter van een lidstaat voor wie de verweerder verschijnt bevoegd. Dit voorschrift is niet van toepassing indien de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten, of indien er een ander gerecht bestaat dat krachtens artikel 22 bij uitsluiting bevoegd is.

Afdeling 8

Toetsing van de bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Artikel 25

De rechter van een lidstaat bij wie ten principale een geschil aanhangig is gemaakt waarvoor krachtens artikel 22 een gerecht van een andere lidstaat bij uitsluiting bevoegd is, verklaart zich ambtshalve onbevoegd.

Artikel 26

Wanneer de verweerder die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat voor een gerecht van een andere lidstaat wordt opgeroepen en niet verschijnt, verklaart de rechter zich ambtshalve onbevoegd indien zijn bevoegdheid niet berust op de bepalingen van deze verordening.

De rechter is verplicht zijn uitspraak aan te houden zolang niet vaststaat dat de verweerder in de gelegenheid is gesteld het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was, te ontvangen, of dat daartoe al het nodige is gedaan.

De nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn .../EG van de Raad [inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken] worden toegepast in plaats van de tweede alinea indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk overeenkomstig deze maatregelen moest geschieden.

Tot de inwerkingtreding van de nationale omzettingbepalingen van de in de derde alinea bedoelde richtlijn is het bepaalde in het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken van toepassing, indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk overeenkomstig het bepaalde in dat verdrag moest geschieden.

Afdeling 9

Aanhangigheid en samenhang

Artikel 27

Wanneer voor rechten van verschillende lidstaten tussen dezelfde partijen vorderingen aanhangig zijn die hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, houdt het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak ambtshalve aan totdat de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat.

Wanneer de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat, verklaart het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zich onbevoegd.

Artikel 28

Wanneer samenhangende vorderingen aanhangig zijn voor rechten van verschillende lidstaten, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak aanhouden.

Wanneer deze samenhangende vorderingen in eerste aanleg aanhangig zijn, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, op verzoek van een der partijen, ook tot verwijzing overgaan mits het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, bevoegd is van beide vorderingen kennis te nemen en zijn wetgeving de voeging ervan toestaat.

„Samenhangend” in de zin van dit artikel zijn vorderingen waartussen een zodanig nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en be-rechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven.

Artikel 29

Wanneer ten aanzien van de vorderingen meer dan één gerecht bij uitsluiting bevoegd is, worden partijen verwezen naar het gerecht waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt.

Artikel 30

Voor de toepassing van deze afdeling wordt een zaak geacht te zijn aangebracht bij een gerecht:

1. op het tijdstip waarop het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk bij het gerecht wordt ingediend, mits de eiser vervolgens niet heeft nagelaten te doen wat hij met het oog op de betekening of de kennisgeving van het stuk aan de verweerder moest doen, of
2. indien het stuk voordat het bij het gerecht wordt ingediend, moet worden betekend of indien daarvan eerst een kennisgeving moet worden gedaan op het tijdstip waarop de autoriteit die verantwoordelijk is voor de betekening of de kennisgeving, het stuk ontvangt, mits de eiser vervolgens niet heeft nagelaten te doen wat hij met het oog op de indiening van het stuk bij het gerecht moest doen.

Afdeling 10

Voorlopige maatregelen en maatregelen tot bewaring van recht

Artikel 31

In de wetgeving van een lidstaat voorziene voorlopige of bewarende maatregelen kunnen bij de rechterlijke autoriteiten van die lidstaat worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere lidstaat krachtens deze verordening bevoegd is van het bodemgeschil kennis te nemen.

HOOFDSTUK III

ERKENNING EN TENUITVOERLEGGING

Artikel 32

Onder „beslissing” in de zin van deze verordening wordt verstaan, elke door een gerecht van een lidstaat gegeven beslissing, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling door de griffier van het bedrag der proceskosten.

In Zweden wordt in het kader van de summiere procedures betreffende de „betalningsföreläggande” (aanmaningen tot betaling) en de „handräckning” (bijstandszaken) onder de termen „rechter” „rechtbank” en „gerecht” ook de Zweedse gerechtshofvervoerderinstantie („kronofogdemyndighet”) verstaan.

Afdeling 1

Erkenning*Artikel 33*

De in een lidstaat gegeven beslissingen worden in de overige lidstaten erkend zonder dat daartoe enige procedure dient te worden gevolgd.

Indien tegen de erkenning van een beslissing bezwaar wordt gemaakt, kan iedere partij die er belang bij heeft ten principale te zien vastgesteld, dat de beslissing erkend dient te worden, gebruik maken van de procedure, geregeld in de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk.

Wordt ten overstaan van een gerecht van een lidstaat de erkenning bij wege van tussenvordering gevraagd, dan is dit gerecht bevoegd om uitspraak te doen over het bestaan van een van de in de artikelen 41 en 42 bedoelde gronden voor niet-erkenning.

Afdeling 2

Tenuitvoerlegging*Artikel 34*

De beslissingen die in een lidstaat gegeven zijn en daar uitvoerbaar zijn, kunnen in een andere lidstaat ten uitvoer worden gelegd, nadat zij aldaar, ten verzoeken van iedere belanghebbende partij, uitvoerbaar zijn verklaard.

Artikel 35

Het verzoek wordt gericht tot het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit die wordt vermeld op de lijst die is opgenomen in bijlage II.

De relatieve bevoegdheid wordt bepaald door de woonplaats van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd of door de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 36

De vereisten waaraan het verzoek moet voldoen, worden vastgesteld door de wet van de aangezochte lidstaat.

De verzoeker moet, binnen het rechtsgebied van het bevoegde gerecht dat, respectievelijk binnen het ambtsgebied van de bevoegde autoriteit die van het verzoek kennis neemt, woonplaats kiezen. Kent echter de wetgeving van de aangezochte lidstaat geen woonplaatskeuze, dan wijst de verzoeker een procesgemachtigde aan.

De tweede alinea is niet van toepassing indien de bevoegde autoriteit een administratieve autoriteit is.

Bij het verzoek worden de in artikel 50 genoemde documenten gevoegd.

Artikel 37

De beslissing wordt uitvoerbaar verklaard zodra de in artikel 50 bedoelde formaliteiten vervuld zijn, zonder toetsing van de in de artikelen 41 en 42 bedoelde gronden voor niet-uitvoering. De partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, wordt in deze stand van de procedure niet gehoord.

Artikel 38

De beslissing over het verzoek om een verklaring van uitvoerbaarheid wordt onmiddellijk ter kennis van de verzoeker gebracht op de wijze als is bepaald in de wetgeving van de aangezochte lidstaat.

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt betekend of medege-deeld aan de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd of haar wordt daarvan kennis gegeven en gaat vergezeld van de beslissing, indien deze nog niet aan haar is betekend of haar daarvan nog niet is kennis gegeven.

Artikel 39

Elke partij kan een rechtsmiddel aanwenden tegen de beslissing over het verzoek om een verklaring van uitvoerbaarheid.

Het rechtsmiddel wordt voor het in bijlage III genoemde gerecht gebracht.

Het rechtsmiddel wordt volgens de regels van de procedure op tegenspraak behandeld.

Indien de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, niet verschijnt voor het gerecht dat over het door de verzoeker ingestelde rechtsmiddel oordeelt, zijn de bepalingen van artikel 26 van toepassing, ook wanneer de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, geen woonplaats heeft op het grondgebied van een van de lidstaten.

Een rechtsmiddel tegen de verklaring van uitvoerbaarheid moet worden aangewend binnen één maand na de betekening of kennisgeving daarvan. Indien de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd woonplaats heeft in een andere lidstaat dan die waar de verklaring van uitvoerbaarheid is gegeven, belooft de termijn binnen welke het rechtsmiddel moet worden aangewend, twee maanden en vangt aan op de dag dat de beslissing aan de partij in persoon of aan haar woonplaats is betekend of waarvan aan haar kennis is gegeven. Deze termijn mag niet op grond van de afstand worden verlengd.

Artikel 40

Tegen de op het rechtsmiddel gegeven beslissing kunnen slechts de in bijlage IV genoemde middelen worden aangewend.

Artikel 41

Het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, doet op korte termijn uitspraak. De verklaring van uitvoerbaarheid wordt geweigerd of ingetrokken indien:

1. de verklaring van uitvoerbaarheid kennelijk strijdig is met de openbare orde van de aangezochte lidstaat;

2. het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, niet zo tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig was, aan de verweerder tegen wie verstek werd verleend, is betekend of is medegedeeld, tenzij de verweerder tegen de beslissing geen rechtsmiddel heeft aangewend terwijl hij daartoe wel in staat was;
3. de beslissing onverenigbaar is met een tussen dezelfde partijen in de aangezochte lidstaat gegeven beslissing;
4. de beslissing onverenigbaar is met een beslissing die vroeger in een andere lidstaat of in een derde land tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust, mits deze laatste beslissing voldoet aan de voorwaarden voor erkenning in de aangezochte lidstaat.

In geen geval wordt overgegaan tot een onderzoek van de juistheid van de in lidstaat van oorsprong gegeven beslissing.

Artikel 42

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt door het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, geweigerd of ingetrokken indien de bepalingen van de afdelingen 3, 4 en 6 van hoofdstuk II zijn geschonden.

Bij de toetsing of de in de eerste alinea genoemde bevoegdheidsregels niet zijn geschonden, is het gerecht dat oordeelt over het rechtsmiddel gebonden aan de feitelijke overwegingen op grond waarvan het gerecht van de lidstaat van oorsprong zijn bevoegdheid heeft aangenomen.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea, mag de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaat van oorsprong niet worden getoetst; de bevoegdheidsregels worden door de openbare orde als bedoeld in artikel 41, punt 1, onverlet gelaten.

Artikel 43

Het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel, bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, kan op verzoek van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, zijn uitspraak aanhouden indien tegen de in den vreemde gegeven beslissing in de lidstaat van oorsprong een gewoon rechtsmiddel is aangewend of indien de termijn daarvoor nog niet is verstreken; in dit laatste geval kan het gerecht een termijn stellen binnen welke het rechtsmiddel moet worden aangewend.

Dit gerecht kan het verlot tot tenuitvoerlegging ook geven op voorwaarde dat zekerheid wordt gesteld; de zekerheid wordt door het gerecht omschreven.

Artikel 44

Indien een beslissing uitvoerbaar moet worden verklaard in overeenstemming met deze verordening, kan de verzoeker voorlopige of bewarende maatregelen inroepen waarin de wetgeving van de aangezochte lidstaat voorziet, zonder dat daartoe een verklaring van uitvoerbaarheid, bedoeld in artikel 37, vereist is.

De verklaring van uitvoerbaarheid houdt tevens het verlot in bewarende maatregelen te treffen.

Gedurende de termijn om overeenkomstig artikel 39, vijfde alinea, een rechtsmiddel aan te wenden tegen de verklaring van uitvoerbaarheid en tot het tijdstip dat daarover uitspraak is gedaan, kunnen slechts bewarende maatregelen worden genomen ten aanzien van de goederen van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd.

Artikel 45

Wanneer in de in de lidstaat van oorsprong gegeven beslissing uitspraak is gedaan over verscheidene onderdelen van de beslissing, en de verklaring van uitvoerbaarheid niet kan worden verleend voor het geheel, verleent het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit deze voor één of meer onderdelen daarvan.

De verzoeker kan vorderen de verklaring van uitvoerbaarheid slechts tot bepaalde onderdelen van de beslissing te beperken.

Artikel 46

In den vreemde gegeven beslissingen die een veroordeling tot een dwangsom inhouden, kunnen in de aangezochte lidstaat slechts ten uitvoer worden gelegd indien het bedrag ervan door de gerechten van de lidstaat van oorsprong definitief is bepaald.

Artikel 47

De verzoeker die in de staat waar de beslissing is gegeven, in aanmerking kwam voor gehele of gedeeltelijke kosteloze rechtsbijstand of vrijstelling van kosten en uitgaven, komt in de procedure, vermeld in deze afdeling, in aanmerking voor de meest gunstige bijstand of voor de meest ruime vrijstelling voorzien in het recht van de aangezochte lidstaat.

Artikel 48

Aan de partij die in een lidstaat tenuitvoerlegging vraagt van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, kan geen enkele zekerheid of depot, onder welke benaming ook, worden opgelegd wegens de hoedanigheid van vreemdeling dan wel wegens het ontbreken van een woonplaats of gewone verblijfplaats in de aangezochte lidstaat.

Artikel 49

Terzake van de procedure tot verlening van een verklaring van uitvoerbaarheid wordt in de aangezochte lidstaat geen belasting, recht of heffing, evenredig aan het geldelijke belang der zaak, geheven.

Afdeling 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 50

De partij die de erkenning van een beslissing inroept of om een verklaring van uitvoerbaarheid verzoekt, moet een expeditie van de beslissing overleggen, die voldoet aan de voorwaarden nodig voor haar echtheid.

De partij die om een verklaring van uitvoerbaarheid verzoekt, moet bovendien het in artikel 51 bedoelde certificaat overleggen, onverminderd het bepaalde in artikel 52.

Artikel 51

Het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beslissing is gegeven, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage V is opgenomen.

Artikel 52

Wordt het in artikel 51 bedoelde certificaat niet overgelegd, dan kan het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit voor de overlegging een termijn bepalen of gelijkwaardige documenten aanvaarden, dan wel, indien dat gerecht of die autoriteit zich voldoende voorgelicht acht, van de overlegging vrijstelling verlenen.

Indien het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit zulks verlangt, wordt van de documenten een vertaling overgelegd; de vertaling wordt gewaarmerkt door degene die in een van de lidstaten daartoe gemachtigd is.

Artikel 53

Geen enkele legalisatie of soortgelijke formaliteit mag worden geëist met betrekking tot de in artikel 50 genoemde documenten, noch, in voorkomend geval, de procesvolmacht.

HOOFDSTUK IV

AUTHENTIEKE AKTEN EN GERECHTELIJKE SCHIKKINGEN

Artikel 54

Authentieke akten, verleden en uitvoerbaar in een lidstaat, worden op verzoek, overeenkomstig de in de artikelen 34 tot en met 49 bedoelde procedure, in een andere lidstaat uitvoerbaar verklaard. De verklaring van uitvoerbaarheid wordt door het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel, bedoeld in artikel 39 en in artikel 40, slechts geweigerd of ingetrokken indien de tenuitvoerlegging van de authentieke akte kennelijk strijdig is met de openbare orde van de aangezochte lidstaat.

De overgelegde akte moet voldoen aan de voorwaarden, nodig voor haar echtheid in de lidstaat van oorsprong.

De bepalingen van afdeling 3 van hoofdstuk III zijn, voorzover nodig, van toepassing.

De bevoegde autoriteit van de lidstaat waar een authentieke akte is verleden, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier, waarvan het model in bijlage VI is opgenomen.

Artikel 55

Gerechtelijke schikkingen die in de loop van een geding tot stand zijn gekomen en die uitvoerbaar zijn in de lidstaat van oorsprong, zijn op dezelfde voet als authentieke akten uitvoerbaar in de aangezochte lidstaat. Het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit van een lidstaat waar een gerechtelijke schikking voor de rechter tot stand is gekomen, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage V is opgenomen.

Als authentieke akten in de zin van artikel 54, eerste alinea, worden eveneens beschouwd de overeenkomsten inzake onderhoudsverplichtingen die voor een administratieve autoriteit zijn gesloten of door deze zijn bekrachtigd.

HOOFDSTUK V

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 56

Om vast te stellen of een partij woonplaats heeft op het grondgebied van de lidstaat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter zijn interne wet toe. Indien een partij geen woonplaats heeft in de lidstaat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter ter vaststelling of zij een woonplaats heeft in een andere lidstaat, de wet van die andere lidstaat toe.

Artikel 57

Voor de toepassing van deze verordening hebben vennootschappen en rechtspersonen woonplaats in de lidstaat waar zich hun statutaire zetel, of hun hoofdbestuur, of hun hoofdvestiging bevindt.

HOOFDSTUK VI

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 58

De bepalingen van deze verordening zijn slechts van toepassing op rechtsvorderingen die zijn ingesteld en authentieke akten die zijn verleden na de inwerkingtreding ervan.

Niettemin worden beslissingen die na de datum van inwerkingtreding van deze verordening zijn gegeven naar aanleiding van vóór deze datum ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III, indien de toegepaste bevoegdheidsregels overeenkomen met hetzij de regels van hoofdstuk II, hetzij de regels van het Verdrag van Brussel, of met de regels van een verdrag dat tussen de staat van oorsprong en de aangezochte staat van kracht was toen de vordering werd ingesteld.

HOOFDSTUK VII

VERHOUDING TOT ANDERE INSTRUMENTEN

Artikel 59

Deze verordening laat de toepassing van de bepalingen die voor specifieke onderwerpen de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen en die zijn of zullen worden opgenomen in de besluiten van de instellingen van de Gemeenschappen of in de nationale wetgevingen die overeenkomstig deze besluiten worden geharmoniseerd, onverlet.

Artikel 60

Deze verordening komt tussen de lidstaten in de plaats van de bepalingen van het Verdrag van Brussel.

Het Verdrag van Brussel is echter in elk geval van toepassing:

1. indien de verweerder woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening, of indien de gerechten van die lidstaat krachtens de artikelen 16 en 17 van het Verdrag van Brussel bevoegd zijn,
2. ten aanzien van aanhangigheid en samenhang overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van het Verdrag van Brussel, indien de zaken zijn aangebracht in een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening en in een lidstaat die wel daardoor is gebonden.

Beslissingen die in een al dan niet door deze verordening gebonden lidstaat worden gegeven door een gerecht dat zich op grond van het Verdrag van Brussel bevoegd verklaart, worden overeenkomstig hoofdstuk III van deze verordening in de door deze verordening gebonden lidstaten erkend en ten uitvoer gelegd.

Artikel 61

Onverminderd de bepalingen van artikel 58, tweede alinea, en van de artikelen 62 en 63 vervangt deze verordening tussen de lidstaten de volgende, tussen twee of meer van deze lidstaten gesloten verdragen en overeenkomsten, te weten:

- het Verdrag tussen Frankrijk en Italië betreffende de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 3 juni 1930,
- het Verdrag tussen Duitsland en Italië betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 9 maart 1936,
- de Overeenkomst tussen België en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten betreffende onderhoudsverplichtingen, gesloten te Wenen op 25 oktober 1957,
- de Overeenkomst tussen Duitsland en België betreffende de erkenning en de wederzijdse tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke zaken of handelszaken, gesloten te Bonn op 30 juni 1958,
- het Verdrag tussen Nederland en Italië betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 17 april 1959,
- het Verdrag tussen Duitsland en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen op 6 juni 1959,
- de Overeenkomst tussen België en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen op 16 juni 1959,
- het Verdrag tussen Griekenland en Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Athene op 4 november 1961,
- de Overeenkomst tussen België en Italië betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere uitvoerbare titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 6 april 1962,
- het Verdrag tussen Nederland en Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere executoriale titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te 's-Gravenhage op 30 augustus 1962,
- de Overeenkomst tussen Nederland en Oostenrijk over de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Den Haag op 6 februari 1963,
- de Overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de rechterlijke bevoegdheid, het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Parijs op 8 juli 1899,
- het Verdrag tussen Nederland en België betreffende de territoriale rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 28 maart 1925,

- de Overeenkomst tussen Frankrijk en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en strafzaken, gesloten te Wenen op 15 juli 1966,
- het Verdrag tussen Spanje en Frankrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en scheidsrechterlijke uitspraken in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Parijs op 28 mei 1969,
- de Overeenkomst tussen Luxemburg en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Luxemburg op 29 juli 1971,
- de Overeenkomst tussen Italië en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, van gerechtelijke schikkingen en notariële akten, gesloten te Rome op 16 november 1971,
- het Verdrag tussen Spanje en Italië betreffende de rechtsbijstand en erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken ondertekend te Madrid op 22 mei 1973,
- het Verdrag tussen Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden en Denemarken betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende vorderingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Kopenhagen op 11 oktober 1977,
- de Overeenkomst tussen Oostenrijk en Zweden betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke zaken, gesloten te Stockholm op 16 september 1982,
- het Verdrag tussen Spanje en Duitsland betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, rechterlijke schikkingen en executoriale authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Bonn op 14 november 1983,
- de Overeenkomst tussen Oostenrijk en Spanje betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en uitvoerbare authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen, op 17 februari 1984,
- de Overeenkomst tussen Finland en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke zaken, gesloten te Wenen op 17 november 1986,
- het Verdrag tussen België, Nederland en Luxemburg betreffende de rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 24 november 1961, voorzover dit verdrag van kracht is.

Artikel 62

Het in artikel 61 vermelde verdrag en de in dat artikel vermelde overeenkomsten blijven van kracht ten aanzien van onderwerpen waarop deze verordening niet van toepassing is.

Zij blijven van kracht met betrekking tot vóór de inwerkingtreding van deze verordening gegeven beslissingen en verleden akten.

Artikel 63

Deze verordening laat onverlet de verdragen waarbij de lidstaten partij zijn en die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen. Daarbij gaat het om de volgende verdragen:

- Verdrag van München inzake de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooiverdrag, gesloten te München op 5 oktober 1973),
- Verdrag van Warschau ...
- ...

Teneinde de eenvormige uitlegging van de eerste alinea te waarborgen wordt die alinea als volgt toegepast:

1. deze verordening staat er niet aan in de weg dat een gerecht van een lidstaat die partij is bij een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, overeenkomstig dat verdrag of overeenkomst kennis neemt van een zaak, ook indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die geen partij is bij dat verdrag, respectievelijk bij die overeenkomst. Het gerecht past in ieder geval artikel 26 van deze verordening toe;
2. beslissingen die een gerecht van een lidstaat heeft gegeven uit hoofde van rechterlijke bevoegdheid die ontleend wordt aan een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, worden in de andere lidstaten overeenkomstig de onderhavige verordening erkend en ten uitvoer gelegd.

Indien een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, waarbij zowel de lidstaat van herkomst als de aangezochte lidstaat partij is, voorwaarden vaststelt voor de erkenning of de tenuitvoerlegging van beslissingen, vinden die voorwaarden toepassing. In elk geval kunnen de bepalingen van deze verordening betreffende de procedures voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, worden toegepast.

Artikel 64

Deze verordening laat onverlet de overeenkomsten waarbij de lidstaten zich krachtens artikel 59 van het Verdrag van Brussel vóór de inwerkingtreding van deze verordening hebben verbonden om een beslissing, met name die welke in een andere staat die partij is bij dat verdrag, gegeven zijn tegen een verweerder die zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft in een derde land, niet te erkennen indien in een door artikel 4 van genoemd verdrag bedoeld geval de beslissing slechts gegrond kon worden op een bevoegdheid als bedoeld in artikel 3, tweede alinea, van dat verdrag.

HOOFDSTUK VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 65

Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze verordening. Dit verslag gaat eventueel vergezeld van voorstellen tot wijziging van de verordening.

Artikel 66

De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van hun wettelijke bepalingen die verandering brengen hetzij in de in bijlage I

vermelde artikelen in hun wetgeving, hetzij in de bevoegde gerechten of de bevoegde autoriteiten die worden genoemd in de bijlagen II en III. De Commissie wijzigt dienovereenkomstig de desbetreffende bijlagen.

Artikel 67

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

 BIJLAGE I

De in artikel 3, tweede alinea, en artikel 4, tweede alinea, bedoelde nationale bevoegdheidsregels, zijn:

- in België: artikel 15 van het Burgerlijk Wetboek („Code civil”) en artikel 638 van het Gerechtelijk Wetboek („Code judiciaire”);
  - in Duitsland: artikel 23 van de „Zivilprozeßordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
  - in Griekenland: artikel 40 van het „κωδικος Πολιτικής Δικονομίας” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
  - in Frankrijk: de artikelen 14 en 15 van de „Code civil” (Burgerlijk Wetboek);
  - in Italië: de artikelen 3 en 4 van Wet 218 van 31 mei 1995;
  - in Luxemburg: de artikelen 14 en 15 van de „Code civil” (Burgerlijk Wetboek);
  - in Oostenrijk: artikel 99 van de „Jurisdiktionsnorm” (Wet op de rechterlijke bevoegdheid);
  - in Nederland: artikel 126, lid 3, en artikel 127 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering;
  - in Portugal: artikel 65, lid 1, onder c), en lid 2, en artikel 65 A, onder c), van het „Código do Processo Civil” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) en artikel 11 van het „Código do Processo de Trabalho” (Wetboek van rechtsvordering in Arbeidszaken);
  - in Finland: „oikeudenkäymiskaari”/„rättegångsbalken” (Wetboek van rechtsvordering), hoofdstuk 10, artikel 1, lid 1, tweede, derde en vierde zin;
  - in Zweden: hoofdstuk 10, artikel 3, eerste alinea, eerste zin, van het „rättegångsbalken” (Wetboek van rechtsvordering).
-

BIJLAGE II

De bevoegde gerechten of bevoegde autoriteiten waarbij de in artikel 35 bedoelde verzoeken moeten worden ingediend, zijn:

—
—
—

—————

BIJLAGE III

De bevoegde gerechten voor welke de in artikel 39 bedoelde rechtsmiddelen moeten worden gebracht, zijn:

—
—
—

—————

BIJLAGE IV

De rechtsmiddelen die op grond van artikel 40 kunnen worden aangewend, zijn:

- in België, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland: beroep in cassatie,
- in Duitsland: de „Rechtsbeschwerde”,
- in Oostenrijk: de „Revisionsrekurs”,
- in Portugal: beroep inzake een rechtsvraag,
- in Finland: een beroep bij het „korkein oikeus/högsta domstolen”,
- in Zweden: beroep bij het „Högsta domstolen”.

—————

BIJLAGE V

Certificaat zoals bedoeld in de artikelen 51 en 55 van Verordening (EG) nr. ... van de Raad

(Nederlands, neerlandais, Dutch, Niederländisch ...)

- 1. Land van oorsprong: .....
- 2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat aflevert:
  - 2.1. Naam: .....
  - 2.2. Adres: .....
  - 2.3. Tel./fax/e-mail: .....
- 3. Gerecht dat de beslissing heeft gegeven/voor hetwelk de schikking tot stand is gekomen:
  - 3.1. Soort gerecht: .....
  - 3.2. Plaats van het gerecht: .....
- 4. Beslissing/gerechtelijke beschikking:
  - 4.1. Datum: .....
  - 4.2. Referentienummer: .....
  - 4.3. Partijen bij de akte:
    - 4.3.1. Naam (namen) van de eiser(s): .....
    - 4.3.2. Naam (namen) van de verweerder(s): .....
    - 4.3.3. In voorkomend geval, naam (namen) van de andere partij(en): .....
  - 4.4. De beslissing is bij verstek gewezen:
    - 4.5.1. Datum waarop het stuk dat het geding heeft ingeleid, is betekend of is medegedeeld: .....
  - 4.5. Dictum, gehecht aan dit certificaat: .....
- 5. Naam van de partijen die rechtsbijstand hebben genoten: .....

De beslissing/gerechtelijke schikking is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong (artikelen 24 en 55 van de verordening) tegen

Naam: .....

Gedaan te ....., datum .....

Ondertekening en/of stempel

_____

BIJLAGE VI

Certificaat zoals bedoeld in artikel 54 van de Verordening (EG) nr. ... van de Raad

(Nederlands, néerlandais, Dutch, Niederländisch ...)

1. Land van oorsprong: .....
2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat aflevert:
  - 2.1. Naam: .....
  - 2.2. Adres: .....
  - 2.3. Tel./fax/e-mail: .....
3. Autoriteit die aan de akte authenticiteit heeft verleend:
  - 3.1. Autoriteit waarvoor de authentieke akte is verleden (indien van toepassing):
    - 3.1.1. Benaming en hoedanigheid van de autoriteit: .....
    - 3.1.2. Plaats van de autoriteit: .....
  - 3.2. Autoriteit die de authentieke akte heeft geregistreerd (indien van toepassing):
    - 3.2.1. Soort autoriteit: .....
    - 3.2.2. Plaats van de autoriteit: .....
4. Authentieke akte:
  - 4.1. Beschrijving van de akte: .....
  - 4.2. Datum:
    - 4.2.1. waarop de akte is verleden: .....
    - 4.2.2. indien verschillend: waarop de akte is geregistreerd: .....
  - 4.3. Referentienummer: .....
  - 4.4. Partijen bij de akte:
    - 4.4.1. Naam van de schuldeiser: .....
    - 4.4.2. Naam van de schuldenaar: .....
5. Tekst van de uitvoerbare verbintenis, gehecht aan dit certificaat: .....

De authentieke akte is uitvoerbaar tegen de schuldenaar in de lidstaat van oorsprong (artikel 54 van de verordening)

Naam: .....

Gedaan te ....., datum .....

Ondertekening en/of stempel

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3605/93 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten

(1999/C 376 E/02)

COM(1999) 444 def. — 1999/0196(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 13 september 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 104, lid 14, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

- (1) Overwegende dat de begrippen „overheid”, „tekort” en „investeringen” in het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en in Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad van 22 november 1993 ⁽¹⁾ zijn omschreven onder verwijzing naar het Europees stelsel van economische rekeningen; dat Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 ⁽²⁾ bovengenoemd stelsel heeft vervangen door het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap (hierna „ESR 95” genoemd);
- (2) Overwegende dat de in het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en in Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad gegeven definitie van „overheidsschuld” zodanig moet worden aangepast dat wordt verwezen naar de codes van het ESR 95; dat de nominale waarde van de financiële derivaten als gedefinieerd in het ESR 95, niet overeenstemt met de nominale waarde van de overige schuldinstrumenten; dat de financiële derivaten om die reden geen deel mogen uitmaken van de verplichtingen die de overheidsschuld vormen die voor de toepassing van het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten wordt gehanteerd; dat daarentegen bij de omrekening in nationale valuta van in vreemde valuta's luidende verplichtingen ten aanzien waarvan overeenkomsten tot vaststelling van de wisselkoers zijn gesloten, met deze afgesproken koers rekening moet worden gehouden en dat dit evenzeer geldt wanneer de overeenkomsten betrekking hebben op wisselkoersen tussen vreemde valuta's;
- (3) Overwegende dat het noodzakelijk is de samenhang van de op grond van het ESR 95 verrichte berekening van de in artikel 104 van het Verdrag bedoelde verhouding tussen de overheidsschuld en het bruto binnenlands product en tussen de overheidsschuld en het bruto binnenlands product te verzekeren; dat in het ESR 95 een passende gedetailleerde definitie van het bruto binnenlands product tegen marktprijzen wordt gegeven;

- (4) Overwegende dat de geconsolideerde rentebetalingen van de overheid een belangrijke indicator vormen voor het toezicht op de ontwikkeling van de begrotings situatie in de lidstaten; dat de rentebetalingen intrinsiek verband houden met de overheidsschuld; dat de overheidsschuld waarvan de lidstaten de Commissie in kennis moeten stellen, binnen de overheid geconsolideerd moet zijn; dat er een onderlinge coherentie moet worden bewerkstelligd tussen het peil van de overheidsschuld en de rentebetalingen; dat in de methodologie van het ESR 95 (punt 1.58) wordt erkend dat voor sommige analyses geconsolideerde aggregaten relevanter zijn dan brutocijfers; dat duidelijk dient te worden aangegeven op welke wijze de lidstaten de gegevens over de rentebetalingen aan de Commissie moeten mededelen;
- (5) Overwegende dat herziening van de definities en codes van het ESR 95 kan plaatsvinden in het kader van de noodzakelijke harmonisatie van de nationale statistieken of om andere redenen; dat over elke herziening van het ESR 95 of aanpassing van de methodologie ervan door de Raad of de Commissie wordt beslist overeenkomstig de bij het Verdrag en bij Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad vastgestelde bevoegdheids- en procedurevoorschriften;
- (6) Overwegende dat in artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad is bepaald dat in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten tijdens een overgangperiode tot aan de kennisgeving van 1 september 1999 nog steeds van het oude Europese stelsel van economische rekeningen gebruik wordt gemaakt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 3605/93 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) De artikelen 1 en 2 worden vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 1

1. Voor de toepassing van het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en van deze verordening worden de in de volgende leden staande termen gedefinieerd overeenkomstig het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap (hierna „ESR 95” genoemd), ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996. De tussen haakjes vermelde codes zijn die van het ESR 95.

⁽¹⁾ PB L 332 van 31.12.1993, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1.

2. „Overheid”: de sector „overheid” (S.13), onderverdeeld in de subsectoren „centrale overheid” (S.1311), „deelstaat-overheid” (S.1312), „lagere overheid” (S.1313) en „wettelijke sociale-verzekeringsinstellingen” (S.1314), onder uitsluiting van commerciële transacties, als gedefinieerd in het ESR 95.

De uitsluiting van commerciële transacties betekent dat de sector „overheid” (S.13) alleen de institutionele eenheden omvat die als hoofdfunctie niet-marktdiensten voortbrengen.

3. „Overheidstekort (-overschot)”: het vorderingstekort (-overschot) (B.9) van de sector „overheid” (S.13) als gedefinieerd in het ESR 95. De in het overheidstekort begrepen rente is de rente (D.41) als gedefinieerd in het ESR 95.

4. „Overheidsinvesteringen”: de bruto-investeringen in vaste activa (P.51) van de sector „overheid” (S.13), als gedefinieerd in het ESR 95.

5. „Overheidsschuld”: de nominale waarde van alle aan het einde van het jaar uitstaande brutoverplichtingen van de sector „overheid” (S.13), met uitzondering van de verplichtingen waarvan de corresponderende financiële activa door de sector „overheid” (S.13) worden aangehouden.

De overheidsschuld wordt gevormd door de verplichtingen van de overheid in de volgende rubrieken: chartaal geld en deposito's (AF.2), effecten met uitzondering van aandelen (exclusief financiële derivaten) (AF.33) en leningen (AF.4), overeenkomstig de definities van het ESR 95.

De nominale waarde van een aan het einde van het jaar uitstaande verplichting is de op het schuldbewijs afgedrukte waarde.

De nominale waarde van een aan een indexcijfer gekoppelde verplichting komt overeen met de op het schuldbewijs afgedrukte waarde, aangepast met de uit de indexering voortvloeiende stijging van de waarde van de hoofdsom aan het einde van het jaar.

In vreemde valuta's luidende verplichtingen worden in nationale valuta omgerekend tegen de representatieve markt-

koersen op de laatste werkdag van elk jaar, met uitzondering van de verplichtingen waarvan het wisselkoersrisico door middel van contractuele overeenkomsten is gedekt. Bij de omrekening van deze verplichtingen in nationale valuta wordt de in deze overeenkomsten afgesproken koers gehanteerd.

Artikel 2

Voor de toepassing van het Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten en van deze verordening is het bruto binnenlands product het bruto binnenlands product tegen marktprijzen (BBP mp) (B.1*g) zoals gedefinieerd in het ESR 95.”

- 2) In artikel 4, lid 2, worden de aan het einde van het tweede streepje vermelde codes van de subsectoren S61, S62 en S63 vervangen door de codes S.1311, S.1312, S.1313 en S.1314.
- 3) Aan het einde van artikel 5 wordt de zinsnede „en hun rente-uitgaven” vervangen door de zinsnede „en hun (geconsolideerde) rente-uitgaven”.
- 4) Artikel 7 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 7

In geval van herziening van het ESR 95 of van aanpassing van de methodologie ervan, waarover door de Raad of de Commissie wordt beslist overeenkomstig de bij het Verdrag en bij Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad vastgestelde bevoegdheids- en procedurevoorschriften, brengt de Commissie in de artikelen 1, 2 en 4 de nieuwe verwijzingen naar het ESR 95 aan.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten

(1999/C 376 E/03)

COM(1999) 438 def. — 1999/0190(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 15 september 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 34, lid 2, punt b),

Gezien het initiatief van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten gebeuren dikwijls op internationale schaal.
- (2) De in dit verband door de Raad van Europa, de G-8, de OESO, Interpol en de VN verrichte werkzaamheden zijn belangrijk, doch behoeven aanvulling met een optreden van de Europese Unie.
- (3) De ernst en de ontwikkeling van sommige vormen van fraude in verband met andere betaalmiddelen dan contanten vergen allesomvattende oplossingen. Aanbeveling nr. 18 van het op 16 en 17 juni 1997 tijdens de Europese Raad van Amsterdam goedgekeurde Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit ⁽¹⁾, alsmede punt 46 van het door de Europese Raad van Wenen op 11 en 12 december 1998 goedgekeurde Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd ⁽²⁾, houden een oproep tot optreden op dit gebied in.
- (4) Daar de doelstellingen van dit kaderbesluit, namelijk ervoor zorg te dragen dat fraude en vervalsing, die alle vormen van andere betaalmiddelen dan contanten omvatten, in alle lidstaten als strafbare feiten worden erkend en daar aan doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties kunnen worden onderworpen, volgens de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit door de lidstaten, gezien de internationale dimensie van die strafbare feiten, in onvoldoende mate kunnen worden bereikt, die doelstellingen beter door de Europese Unie kunnen worden verwezenlijkt. Dit kaderbesluit beperkt zich tot het minimum dat vereist is om die doelstellingen te bereiken en reikt niet verder dan hetgeen daartoe nodig is.
- (5) Dit kaderbesluit dient ondersteuning te bieden bij de strijd tegen fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten, zulks in samenhang met andere, reeds door de Raad goedgekeurde instrumenten, zoals het Gemeenschappelijke optreden 98/428/JBZ ⁽³⁾ tot oprichting van een Europees justitieel netwerk, het Gemeenschappelijk optreden 98/733/JBZ ⁽⁴⁾ inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie, het Gemeenschappelijk optreden 98/699/JBZ ⁽⁵⁾ inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevestiging, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven en het Besluit van de Raad van 29 april 1999 waarbij het mandaat van Europol wordt uitgebreid tot de bestrijding van valsmunterij en de vervalsing van betaalmiddelen ⁽⁶⁾.
- (6) De Commissie heeft op 1 juli 1998 bij de Raad de Mededeling „Een actiekader voor de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten” ⁽⁷⁾ ingediend, waarin wordt gepleit voor een beleid van de Unie dat zowel preventieve als repressieve aspecten van het vraagstuk bestrijkt.
- (7) De mededeling behelst een ontwerp van Gemeenschappelijk optreden dat één element van deze allesomvattende aanpak vormt en dat tot uitgangspunt voor dit kaderbesluit dient.
- (8) Een beschrijving van de strafbaar te stellen gedragingen met betrekking tot fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten dient het gehele gamma van activiteiten te omvatten waaruit de dreiging van de georganiseerde misdaad terzake bestaat.
- (9) Deze gedragingen dienen in alle lidstaten als strafbare feiten te worden gekwalificeerd, en er dient te worden voorzien in doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties voor natuurlijke personen alsmede voor rechtspersonen die deze strafbare feiten hebben begaan of die daarvoor aansprakelijk zijn. Deze strafbare feiten worden beschouwd als onder de wetgeving inzake de bestrijding van het witwassen van geld te vallen.
- (10) Lidstaten dienen elkaar te raadplegen wanneer ten aanzien van hetzelfde strafbare feit meer dan één lidstaat bevoegd is.

⁽¹⁾ PB C 251, 15.8.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 19, 23.1.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 149 van 28.5.1999, blz. 16.

⁽⁷⁾ COM(1998) 395 def.

(11) De lidstaten dienen tevens tot een daadwerkelijke samenwerking te komen met de particuliere diensten en lichamen die voor de werking en het beheer van betaalsystemen verantwoordelijk zijn, en zij dienen elkaar op de ruimst mogelijke schaal wederzijdse bijstand te verlenen,

2. Voor de doeleinden van dit kaderbesluit dient „onderdaan” van een lidstaat te worden begrepen overeenkomstig de verklaringen van die staat uit hoofde van artikel 6, lid 1, punt b), van het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957.

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 2

Beschrijving van gedragingen

De in de artikelen 3 tot en met 6 uiteengezette maatregelen hebben betrekking op de volgende soorten opzettelijke gedragingen:

Artikel 1

Definities

1. Voor de doeleinden van dit kaderbesluit, en onverminderd meer specifieke definities in de wetgeving van de lidstaten, wordt verstaan onder:

a) „betaalinstrument (ander dan contanten)”, een instrument, met uitzondering van wettige betaalmiddelen (zijnde bankbiljetten en muntstukken) dat alleen of in combinatie met een ander (betaal)instrument de wettige houder/betaler in staat stelt geld of waarde te verkrijgen, betalingen voor goederen, diensten of andere objecten van waarde te verrichten of te ontvangen, een opdracht of boodschap te geven waarin wordt verzocht om of anderszins machtiging wordt verleend tot de overmaking van gelden (in de vorm van een geldelijke vordering op een partij) aan order van een ontvanger;

b) „betalingstransactie”, het verkrijgen van geld of waarde, het verrichten of ontvangen van betalingen voor goederen, diensten of andere objecten van waarde, en/of het geven van een opdracht of boodschap waarin wordt verzocht om of anderszins machtiging wordt verleend tot de overmaking van gelden (in de vorm van een geldelijke vordering op een partij) aan order van een ontvanger, door middel van een betaalinstrument;

c) „uitrusting voor het maken van apparatuur”, alle uitrusting (met inbegrip van programmatuur) die is ontworpen of aangepast voor de toegang tot, of voor de vervaardiging of manipulatie van een betaalinstrument of een betalingstransactie of een onderdeel daarvan, en tevens uitrusting die is ontworpen of aangepast voor het wijzigen of manipuleren van informatie of van gegevens op of in een betaalinstrument of betalingstransactie;

d) „rechtspersoon”, ieder lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke recht bezit, met uitzondering van de staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van hun openbare macht, en van de publiekrechtelijke internationale organisaties;

e) „witwassen van geld”, de daden zoals gedefinieerd in artikel 1, derde streepje, van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad ⁽¹⁾;

a) ontvreemding van een betaalinstrument;

b) namaking of vervalsing van een betaalinstrument;

c) het welbewust, zonder toestemming van de houder, behandelen van een betaalinstrument;

d) het welbewust bezitten en het welbewust gebruikmaken van een ontvreemd, nagemaakt of vervalst betaalinstrument;

e) het welbewust aanvaarden van een betaling die onder de in punt d) bedoelde omstandigheden wordt verricht;

f) het welbewust zonder toestemming gebruiken van identificatiegegevens om een betalingstransactie te beginnen of te verwerken;

g) het welbewust gebruiken van fictieve identificatiegegevens om een betalingstransactie te beginnen of te verwerken;

h) manipulatie van relevante gegevens waaronder informatie over een bankrekening, of andere identificatiegegevens, om een betalingstransactie te beginnen of te verwerken;

i) het zonder toestemming overdragen van identificatiegegevens om een betalingstransactie te beginnen of te verwerken;

j) het zonder toestemming maken, behandelen, bezitten of gebruiken van speciaal aangepaste uitrusting of onderdelen van betaalinstrumenten met het doel:

— een betaalinstrument of een onderdeel daarvan te vervaardigen of te wijzigen;

— de in de punten f) tot en met i) beschreven frauduleuze handelingen te verrichten.

De in de eerste alinea bedoelde maatregelen hebben ook betrekking op het als medeplichtige of uitlokker betrokken zijn bij, of het welbewust verkrijgen van waarde of geldelijk voordeel uit een van de in de eerste alinea beschreven gedragingen.

⁽¹⁾ PB L 166, 28.6.1991, blz. 77.

*Artikel 3***Op nationaal niveau te treffen maatregelen**

1. Elke lidstaat kwalificeert de in artikel 2 beschreven gedragingen als strafbare feiten.
2. Elke lidstaat bepaalt dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld voor de in de lid 1 bedoelde strafbare feiten, te zijnen voordele gepleegd door eenieder die individueel of als deel van een orgaan van de rechtspersoon optreedt en bij de rechtspersoon een leidende positie heeft die op de bevoegdheid is gebaseerd:
  - a) om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
  - b) om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
  - c) tot controleuitoefening bij de rechtspersoon.
3. Elke lidstaat draagt ervoor zorg dat de sancties voor de in lid 1 bedoelde strafbare feiten:
  - a) voor zover het natuurlijke personen betreft, doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties zijn waaronder, althans in ernstige gevallen, eventueel tot uitlevering leidende vrijheidstraffen;
  - b) voor zover het rechtspersonen betreft, doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties zijn, waaronder strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke geldboetes, en die ook andere sancties kunnen omvatten zoals:
    - i) de uitsluiting van het voordeel van een gunstige regeling van de overheid of van overheidssteun;
    - ii) het tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten;
    - iii) plaatsing onder toezicht van de rechter;
    - iv) een gerechtelijke maatregel tot liquidatie.
4. Met betrekking tot de toepassing van het Gemeenschappelijk optreden 98/699/JBZ dienen de in lid 1 vermelde strafbare feiten als ernstige strafbare feiten te worden beschouwd.

*Artikel 4***Rechtsmacht**

1. De rechtsmacht van elke lidstaat strekt zich uit over de in artikel 3 bedoelde strafbare feiten wanneer:
  - a) het strafbaar feit geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied wordt gepleegd;
  - b) de dader een eigen onderdaan is.

Onverminderd de bepalingen van lid 2 kan elke lidstaat de uitoefening van zijn rechtsmacht beperken tot de onder a) bedoelde gevallen. Een lidstaat die een dergelijke beperking niet toepast, kan niettemin zijn rechtsmacht in het onder b) bedoelde geval uitsluitend in specifieke gevallen of onder specifieke voorwaarden uitoefenen.

2. Indien een lidstaat zijn onderdanen niet uitlevert, is hij bevoegd ten aanzien van de in artikel 3 bedoelde strafbare feiten wanneer deze door zijn onderdanen buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

Elke lidstaat legt de zaak voor aan zijn bevoegde autoriteiten om in voorkomend geval tot vervolging over te gaan indien één van zijn onderdanen ervan wordt verdacht in een andere lidstaat één van de in artikel 3 bedoelde strafbare feiten te hebben gepleegd en hij die persoon uitsluitend op grond van diens nationaliteit niet aan die andere lidstaat uitlevert.

Om vervolging mogelijk te maken, geschiedt overdracht van de dossiers, de informatie en de bewijsstukken betreffende het strafbaar feit overeenkomstig de procedures van artikel 6 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957.

De verzoekende lidstaat wordt over het feit dat tot vervolging wordt overgegaan, en over het resultaat daarvan ingelicht.

*Artikel 5***Medewerking van openbare en particuliere diensten of lichamen**

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor zorg te dragen dat de openbare en particuliere diensten en lichamen die bij het beheren en het volgen van alsmede bij het toezicht houden op de betaalsystemen betrokken zijn, samenwerken met de autoriteiten die met het onderzoek en de bestraffing van de in dit kaderbesluit bedoelde strafbare feiten zijn belast.

Met name dienen die diensten en lichamen:

- a) die autoriteiten op eigen initiatief in te lichten wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat één van die strafbare feiten is gepleegd;
- b) op verzoek dan wel op eigen initiatief aan die autoriteiten alle relevante inlichtingen te verstrekken;

2. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens wordt lid 1 zodanig uitgevoerd dat wordt zorggedragen voor een beschermingsniveau dat gelijkwaardig is aan dat waarin wordt voorzien in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Gegevens worden niet voor andere doeleinden gebruikt dan die waarvoor zij zijn overgedragen.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

*Artikel 6***Samenwerking tussen de lidstaten**

1. Overeenkomstig de geldende verdragen, multi- of bilaterale overeenkomsten of afspraken verlenen de lidstaten elkaar op de ruimst mogelijke schaal wederzijdse bijstand met betrekking tot de procedures betreffende in dit kaderbesluit bedoelde strafbare feiten.
2. Indien met betrekking tot in dit kaderbesluit bedoelde strafbare feiten verscheidene lidstaten bevoegd zijn, raadplegen zij elkaar teneinde voor doeltreffende vervolging hun optreden te coördineren.

*Artikel 7***Tenuitvoerlegging**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2000 aan dit kaderbesluit te voldoen. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis en verstrekken haar afschriften van de maatregelen waarmee dit kaderbesluit ten uitvoer wordt gelegd.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar dit kaderbesluit verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De Commissie brengt aan de Raad uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit verslag uit over de wijze waarop de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit nakomen.

*Artikel 8***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 9***Geadresseerden**

Dit kaderbesluit is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen en organen van de Gemeenschap en betreffende het vrije verkeer van die gegevens

(1999/C 376 E/04)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1999) 337 def. — 1999/0153(COD)

(Door de Commissie ingediend op 17 september 1999)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 286,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 286 van het Verdrag is bepaald dat de besluiten van de Gemeenschap inzake de bescherming van personen met betrekking tot de verwerking en het vrije verkeer van persoonsgegevens op de communautaire instellingen en organen van toepassing moeten zijn.
- (2) Een volledig systeem voor de bescherming van persoonsgegevens vergt niet alleen de vaststelling van rechten voor de betrokkenen en van plichten voor de verwerkers van persoonsgegevens, maar ook passende sancties voor overtreders en toezicht door een onafhankelijk controleorgaan.
- (3) In artikel 286, lid 2, van het Verdrag is bepaald dat er een onafhankelijk controleorgaan moet worden ingesteld dat met het toezicht op de toepassing van die besluiten van de Gemeenschap op de communautaire instellingen en organen wordt belast.
- (4) Krachtens artikel 286, lid 2, van het Verdrag dienen zo nodig andere bepalingen terzake te worden vastgesteld.
- (5) Er is een verordening nodig om aan natuurlijke personen wettelijk afdwingbare rechten toe te kennen, om de verplichtingen van de voor de verwerking verantwoordelijken binnen de communautaire instellingen en organen met betrekking tot de verwerking van gegevens vast te stellen en om een onafhankelijk controleorgaan op te richten dat met het externe toezicht op gegevensverwerking door de Gemeenschap wordt belast.
- (6) De gegevensbeschermingsbeginselen dienen voor elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare persoon te gelden. Om te bepalen of een persoon identificeerbaar is, dienen alle middelen in aanmerking te worden genomen waarvan redelijkerwijs te verwachten valt dat zij door degene die voor de verwerking verantwoordelijk is, of door ieder ander worden gebruikt om de eerstgenoemde persoon te identificeren. De beschermingsbeginselen zijn niet van toepassing op gegevens die zodanig anoniem zijn gemaakt dat de persoon op wie die gegevens betrekking hebben, niet meer identificeerbaar is.

(7) Bij Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ wordt de lidstaten de verplichting opgelegd om in verband met de verwerking van persoonsgegevens de fundamentele rechten en vrijheden van natuurlijke personen, en met name hun recht op persoonlijke levenssfeer, te beschermen, teneinde het vrije verkeer van persoonsgegevens in de Gemeenschap te waarborgen.

(8) Bij Richtlijn 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector⁽²⁾ wordt Richtlijn 95/46/EG verbijzonderd en aangevuld met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in de telecommunicatiesector.

(9) Voorts strekken verscheidene andere communautaire maatregelen, waaronder die betreffende de wederzijdse bijstand tussen de nationale autoriteiten en de Commissie, eveneens ertoe in de desbetreffende sectoren waarop die maatregelen betrekking hebben, Richtlijn 95/46/EG te verbijzonderen en aan te vullen.

(10) Er dient zorg te worden gedragen voor een in de gehele Gemeenschap coherente en homogene toepassing van de regels inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

(11) Doel is zorg te dragen voor zowel doeltreffende naleving van de regels inzake de bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden van natuurlijke personen als het vrije verkeer van persoonsgegevens tussen de lidstaten en de communautaire instellingen en organen of tussen die instellingen en organen onderling, voor met de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden verband houdende doeleinden.

(12) Zulks kan het best worden bereikt door vaststelling van maatregelen die voor de communautaire instellingen en organen bindend zijn. Die maatregelen dienen van toepassing te zijn op elke verwerking van persoonsgegevens door communautaire instellingen of organen in het raam van de daaraan bij of krachtens de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en het Verdrag betreffende de Europese Unie toegekende bevoegdheden.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 1.

- (13) Deze maatregelen moeten identiek zijn aan de bepalingen die zijn vastgesteld in verband met de harmonisatie van de nationale wettelijke bepalingen of in verband met de tenuitvoerlegging van andere onderdelen van communautair beleid. Het kan evenwel noodzakelijk zijn die bepalingen te verbijzonderen en aan te vullen waar het bescherming betreft bij de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen of organen.
- (14) Dit geldt voor de rechten van de natuurlijke personen wier gegevens worden verwerkt, voor de verplichtingen van de communautaire instellingen of organen die de gegevens verwerken, en voor de aan het onafhankelijke, met het toezicht op de correcte toepassing van deze verordening belaste controleorgaan toe te kennen bevoegdheden.
- (15) De verwerking van persoonsgegevens voor de vervulling van de taken die door de communautaire instellingen of organen in het algemeen belang worden verricht, omvat de verwerking van de voor het beheer en de werking van die instellingen en organen benodigde persoonsgegevens.
- (16) Het kan ter voorkoming van onbevoegd gebruik noodzakelijk zijn om toezicht uit te oefenen op de computernetwerken die onder zeggenschap van de communautaire instellingen of organen worden geëxploiteerd. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dient te bepalen of en onder welke voorwaarden dit mogelijk is.
- (17) Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek ⁽³⁾ is krachtens haar artikel 21 onverminderd Richtlijn 95/46/EG van toepassing.
- (18) Het is om redenen van doorzichtigheid noodzakelijk nadere informatie over de toepassing van deze verordening openbaar te maken, met inbegrip van een lijst van de aan deze verordening onderworpen communautaire instellingen of organen.
- (19) De bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens heeft advies uitgebracht,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voorwerp van de verordening

1. De instellingen en organen die bij of krachtens de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen zijn of worden ingesteld, hierna „communautaire instellingen of organen” genoemd, beschermen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, overeenkomstig de bepalingen van deze verordening, de fundamentele rechten en vrijheden van natuur-

lijke personen, en met name hun recht op persoonlijke levenssfeer.

2. Het bij deze verordening ingestelde onafhankelijke controleorgaan, hierna „de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming” genoemd, houdt toezicht op de toepassing van de bepalingen van deze verordening op alle door een communautaire instelling of een communautair orgaan verrichte verwerkingen.

Artikel 2

Definities

Voor de doeleinden van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „persoonsgegevens”, iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon, hierna „betrokkene” genoemd; als identificeerbaar wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van een of meer specifieke elementen die voor zijn, respectievelijk haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit kenmerkend zijn;
- b) „verwerking van persoonsgegevens”, hierna „verwerking” genoemd, elke bewerking, respectievelijk elk geheel van bewerking met betrekking tot persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde procédés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorgifte, verspreiden of op enigerlei andere wijze ter beschikking stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
- c) „bestand van persoonsgegevens”, hierna „bestand” genoemd, elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens die volgens bepaalde criteria toegankelijk zijn, ongeacht of dit geheel gecentraliseerd dan wel gedecentraliseerd is of verspreid op een functioneel of geografisch bepaalde wijze;
- d) „voor de verwerking verantwoordelijke”, de communautaire instelling of het communautaire orgaan, het directoraat-generaal, de eenheid of enig ander organisatieonderdeel die, respectievelijk dat, alleen of tezamen met andere(n), het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer het doel van en de middelen voor de verwerking bij een bijzonder communautair besluit worden vastgesteld, kan bij dat communautair besluit de voor de verwerking verantwoordelijke worden aangewezen of de specifieke criteria voor diens benoeming worden vastgesteld;
- e) „verwerker”, de natuurlijke of rechtspersoon, de overheidsinstantie, de dienst of enig ander lichaam die, respectievelijk dat ten behoeve van de voor de verwerking verantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt;
- f) „derde”, de natuurlijke of rechtspersoon, de overheidsinstantie, de dienst of enig ander lichaam, niet zijnde de betrokkene, noch de voor de verwerking verantwoordelijke, noch de verwerker, noch de personen die onder rechtstreeks gezag van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker gemachtigd zijn om de gegevens te verwerken;

⁽³⁾ PB L 52 van 22.2.1997, blz. 1.

- g) „ontvanger”, de natuurlijke of rechtspersoon, de overheidsinstantie, de dienst of enig ander lichaam aan wie, respectievelijk waaraan de gegevens worden meegedeeld, ongeacht of het al dan niet een derde betreft; instanties waaraan gegevens in het raam van een bijzondere onderzoekopdracht kunnen worden medegedeeld, worden evenwel niet als ontvangers beschouwd;
- h) „toestemming van de betrokkene”, elke vrije, specifieke en op informatie berustende wilsuiting waarmee de betrokkene aanvaardt dat hem, respectievelijk haar betreffende persoonsgegevens worden verwerkt.

Artikel 3

Werkingsfeer

1. De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens door alle communautaire instellingen of organen.
2. De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde, alsmede op de niet-geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die zijn bestemd daarin te worden opgenomen.

HOOFDSTUK II

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE RECHTMATIGHEID VAN DE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens

Afdeling 1

Beginselen betreffende de kwaliteit van de gegevens

Artikel 4

1. De persoonsgegevens:
  - a) moeten eerlijk en rechtmatig worden verwerkt;
  - b) moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verkregen en mogen vervolgens niet op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden wordt niet als onverenigbaar beschouwd, mits de voor de verwerking verantwoordelijke passende garanties biedt, met name om te waarborgen dat de gegevens uitsluitend voor die doeleinden zullen worden verwerkt;
  - c) moeten, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, toereikend, terzake dienend en niet bovenmatig zijn;
  - d) moeten nauwkeurig zijn en zo nodig worden bijgewerkt; alle redelijke maatregelen moeten worden getroffen om de gegevens die, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, onnauwkeurig of onvolledig zijn, te wissen of te corrigeren;
  - e) mogen in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer worden bewaard dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt. De com-

munautaire instelling of het communautaire orgaan voorziet in passende waarborgen voor persoonsgegevens die langer dan hierboven bepaald voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden worden bewaard, met name wat het anoniem maken ervan betreft.

2. Op de voor de verwerking verantwoordelijke rust de plicht ervoor zorg te dragen dat lid 1 wordt nageleefd.

Afdeling 2

Beginselen betreffende de toelaatbaarheid van gegevensverwerking

Artikel 5

Gewettigde verwerking

Verwerking van persoonsgegevens mag slechts geschieden indien:

- a) het noodzakelijk is voor de vervulling, op grond van een wet, van een taak van algemeen belang of voor de rechtmatige uitoefening van het aan de communautaire instelling of aan het communautaire orgaan of aan de derde aan wie de gegevens worden bekendgemaakt, opgedragen openbaar gezag, of
- b) het noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de voor de verwerking verantwoordelijke is onderworpen, of
- c) het noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene, of
- d) de betrokkene daarvoor zijn, respectievelijk haar ondubbelzinnige toestemming heeft gegeven, of
- e) het noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene.

Artikel 6

Verdere verwerking voor verenigbare doeleinden

1. Persoonsgegevens mogen voor andere doeleinden dan die waarvoor zij zijn verzameld, slechts worden verwerkt indien de wijziging van het doel door de interne regels van de communautaire instelling of van het communautaire orgaan uitdrukkelijk wordt toegestaan.
2. Om de naleving van financiële en budgettaire voorschriften te waarborgen mogen voor andere doeleinden verzamelde persoonsgegevens worden verwerkt.
3. Uitsluitend met het oog op de beveiliging van en het toezicht op de verwerkingssystemen of -verrichtingen verzamelde persoonsgegevens mogen, met uitzondering van de in artikel 18, lid 1, onder a), genoemde doeleinden, voor geen enkel ander doel worden gebruikt.

Artikel 7

Doorgifte van gegevens binnen of tussen communautaire instellingen of organen

1. Persoonsgegevens mogen binnen of tussen, communautaire instellingen of organen slechts worden doorgegeven indien die gegevens voor de rechtmatige uitoefening onder de bevoegdheid van de ontvanger begrepen taken noodzakelijk zijn.

2. De voor de verwerking verantwoordelijke en de ontvanger dragen de verantwoordelijkheid voor de rechtmatigheid van de doorgifte.

De voor de verwerking verantwoordelijke gaat slechts de bevoegdheid van de ontvanger en de gegrondheid van het verzoek na. Bij twijfel over de gegrondheid gaat de voor de verwerking verantwoordelijke evenwel tevens na of de doorgifte noodzakelijk is.

De ontvanger draagt ervoor zorg dat de noodzaak van de doorgifte nadien kan worden geverifieerd.

Artikel 8

Doorgifte aan zich in de lidstaten bevindende personen en organen, niet zijnde communautaire instellingen of organen

1. Persoonsgegevens worden slechts aan zich in de lidstaten van de Europese Unie bevindende personen en organen doorgegeven indien de ontvanger de noodzaak heeft vastgesteld de gegevens medegedeeld te krijgen en er geen reden is om aan te nemen dat de rechtmatige belangen van de betrokkene worden geschaad.

2. De ontvanger verwerkt de persoonsgegevens uitsluitend voor de doeleinden waarvoor deze werden doorgegeven.

Artikel 9

Doorgifte van persoonsgegevens aan personen en organen, niet zijnde communautaire instellingen of organen, noch onderworpen aan Richtlijn 95/46/EG

1. Persoonsgegevens worden slechts doorgegeven aan personen of organen, niet zijnde communautaire instellingen of organen, noch krachtens artikel 4 van Richtlijn 95/46/EG onderworpen aan nationale wetgeving inzake bescherming van persoonsgegevens, indien in het land van de ontvanger of in de ontvangende internationale organisatie een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, de gegevens strikt binnen het raam van de, onder de bevoegdheid van de voor de verwerking verantwoordelijke vallende taken worden doorgegeven en aan de in artikel 4, lid 1, onder b), van de onderhavige verordening genoemde voorwaarden wordt voldaan.

2. Of het door het betrokken land of door de betrokken internationale organisatie geboden beschermingsniveau passend is, wordt beoordeeld in het licht van alle omstandigheden rond een doorgifte van gegevens of van een geheel van gegevens; in het bijzonder wordt aandacht geschonken aan de aard van de

gegevens, aan het doel en de duur van de voorgenomen verwerking(en), aan het land of de internationale organisatie waarvoor de gegevens uiteindelijk zijn bestemd, aan de zowel algemene als sectorale rechtsregels die in het betrokken land of bij de betrokken internationale organisatie gelden en aan de voorschriften inzake beroepsethiek en geheimhouding die in het betrokken land of bij de betrokken internationale organisatie worden nageleefd.

3. De communautaire instellingen of organen stellen de Commissie en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in kennis van alle gevallen waarin zij van oordeel zijn dat het betrokken land, respectievelijk de betrokken internationale organisatie geen passend beschermingsniveau in de zin van lid 2 waarborgt.

4. Wanneer de Commissie bijgestaan door het bij artikel 31, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG ingestelde Comité, tot de bevinding komt hetzij dat een land of een internationale organisatie een passend beschermingsniveau in de zin van lid 2 van het onderhavige artikel waarborgt, hetzij dat zulks niet het geval is, nemen de communautaire instellingen of organen de nodige maatregelen om aan het besluit van de Commissie te voldoen. Dat besluit wordt overeenkomstig de in artikel 4 van Besluit 1999/468/EG van de Raad⁽⁴⁾ neergelegde beheersprocedure en onverminderd artikel 8 van dat Besluit vastgesteld. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

5. In afwijking van lid 1 kan de communautaire instelling of het communautaire orgaan persoonsgegevens doorgeven indien:

- a) de betrokkene daarvoor zijn, respectievelijk haar ondubbelzinnige toestemming heeft gegeven of
- b) de doorgifte voor de uitvoering van een overeenkomst tussen de betrokkene en de voor de verwerking verantwoordelijke of voor de uitvoering van op verzoek van de betrokkene genomen precontractuele maatregelen noodzakelijk is, of
- c) de doorgifte voor de sluiting of de uitvoering van een in het belang van de betrokkene gesloten overeenkomst tussen de voor de verwerking verantwoordelijke en een derde noodzakelijk is, of
- d) de doorgifte op grond van zwaarwegend algemeen belang of voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte noodzakelijk of wettelijk verplicht is, of
- e) de doorgifte ter vrijwaring van het vitale belang van de betrokkene noodzakelijk is, of
- f) de doorgifte vanuit een register geschiedt dat krachtens de communautaire wetgeving is bedoeld om het publiek voor te lichten en dat door het publiek in het algemeen of door eenieder die zich op een rechtmatig belang kan beroepen, kan worden geraadpleegd, voorzover in het gegeven geval aan de in de communautaire wetgeving vervatte voorwaarden voor raadpleging wordt voldaan.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

6. De communautaire instellingen of organen stellen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in kennis van alle (categorische) gevallen waarin zij lid 5 hebben toegepast.

Afdeling 3

Verwerking van bijzondere categorieën persoonsgegevens

Artikel 10

1. De verwerking van persoonsgegevens waaruit de raciale of etnische afkomst, de politieke opvattingen, de godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, of het lidmaatschap van een vakvereniging blijkt, alsook de verwerking van gegevens die de gezondheid of het seksuele leven betreffen, is verboden.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer:

- a) de betrokkene uitdrukkelijk in een dergelijke verwerking heeft toegestemd, tenzij in de interne regels van de communautaire instelling of van het communautair orgaan is bepaald dat het in lid 1 bedoelde verbod niet door toestemming van de betrokkene ongedaan kan worden gemaakt, of
- b) de verwerking noodzakelijk is met het oog op de uitvoering van de verplichtingen en de specifieke rechten van de voor de verwerking verantwoordelijke op het gebied van arbeidsrechtelijke verhoudingen, voorzover zulks bij de communautaire wetgeving of bij voorschriften voor de uitvoering van die wetgeving wordt toegestaan, of voorzover de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming daarmee heeft ingestemd, en adequate garanties worden geboden, of
- c) de verwerking noodzakelijk is ter bescherming van de vitale belangen van de betrokkene of van een ander indien de betrokkene lichamelijk of juridisch niet in staat is zijn, respectievelijk haar toestemming te geven, of
- d) de verwerking betrekking heeft op duidelijk door de betrokkene openbaar gemaakte gegevens of noodzakelijk is voor de vaststelling, de uitoefening of de verdediging van een recht in rechte, of
- e) de verwerking wordt uitgevoerd in het raam van de gerechtvaardigde activiteiten en met passende garanties van een organisatie zonder winstoogmerk, die een in een communautaire instelling of in een communautair orgaan geïntegreerde entiteit vormt en niet onderworpen is aan nationale wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens krachtens artikel 4 van Richtlijn 95/46/EG, en waarvan de doelstelling op politiek, levensbeschouwelijk, godsdienstig of op vakbondsgebied is gelegen, mits de verwerking uitsluitend betrekking heeft op de leden van deze organisatie of op de personen die in verband met haar doelstellingen regelmatig contact met haar onderhouden, en de gegevens niet zonder toestemming van de betrokkenen aan derden worden bekendgemaakt.

3. Lid 1 is niet van toepassing wanneer verwerking van de gegevens noodzakelijk is voor de doeleinden van preventieve geneeskunde, medische diagnose, beoordeling van de medische geschiktheid met het oog op aanwerving, zorgverstrekking,

behandeling of het beheer van gezondheidsdiensten en wanneer die gegevens worden verwerkt door een aan het beroepsgeheim onderworpen gezondheidswerker of door een ander voor wie een gelijkwaardige geheimhoudingsplicht geldt.

4. Mits passende waarborgen worden geboden, kunnen om redenen van zwaarwegend algemeen belang bij besluit van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming nog andere afwijkingen naast die van lid 2 worden vastgesteld.

5. Verwerkingen van gegevens inzake overtredingen, strafrechtelijke veroordelingen of veiligheidsmaatregelen mogen slechts worden uitgevoerd indien de gemeenschapswetgeving of andere, op basis van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgestelde rechtsinstrumenten het toestaan en in passende bijzondere waarborgen voorzien, of indien de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming daarin toestemt.

6. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming bepaalt de voorwaarden waaronder een persoonsnummer of een ander algemene toepassing vindend identificatiemiddel in een communautaire instelling of in een communautair orgaan mag worden verwerkt.

Afdeling 4

Aan de betrokkene te verstrekken informatie

Artikel 11

Informatie in geval van gegevensvergaring bij de betrokkene

1. De voor de verwerking verantwoordelijke verstrekt de betrokkene, bij wie de betrokkene zelf betreffende gegevens worden vergaard, ten minste de navolgende informatie, tenzij de betrokkene daarover reeds beschikt:

- a) de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke;
- b) de doeleinden van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd;
- c) de gegevensontvangers of categorieën gegevensontvangers;
- d) of antwoorden op de vragen verplicht of vrijwillig is en de eventuele gevolgen van niet-beantwoording;
- e) het bestaan van het recht op toegang tot de eigen persoonsgegevens en op rectificatie van die gegevens;
- f) verdere informatie zoals:
  - de rechtsgrondslag van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd,
  - de termijn gedurende welke de gegevens worden bewaard,
  - het recht om te allen tijde tot de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming toegang te hebben,

voorzover die informatie, met inachtneming van de bijzondere omstandigheden waaronder de gegevens worden verzameld, nodig is om tegenover de betrokkene eerlijke verwerking te waarborgen.

2. In afwijking van lid 1 mag verstrekking van informatie of van een deel ervan worden uitgesteld zolang dit noodzakelijk is om het rechtmatige doel van een statistische enquête te bereiken, gezien de aard of het onderwerp van die enquête. De informatie wordt verstrekt zodra de reden waarom zij werd achtergehouden, niet meer bestaat, tenzij dit kennelijk onredelijk of ondoenbaar is. In die gevallen wordt de informatie verstrekt zodra die omstandigheden in een latere fase hebben opgehouden te bestaan.

Artikel 12

Informatie in geval van niet bij de betrokkene verkregen gegevens

1. Indien de gegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen, verstrekt voor de verwerking verantwoordelijke, op het tijdstip van registratie van de persoonsgegevens of wanneer verstrekking van de gegevens aan een derde wordt overwogen, de betrokkene uiterlijk op het tijdstip van de eerste verstrekking van de gegevens ten minste de volgende informatie, tenzij de betrokkene deze reeds bezit:

- a) de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke;
- b) de doeleinden van de verwerking;
- c) de betrokken gegevenscategorieën;
- d) de gegevensontvangers of de categorieën gegevensontvangers;
- e) het bestaan van het recht op toegang tot de eigen persoonsgegevens en op rectificatie van die gegevens;
- f) verdere informatie zoals:
  - de rechtsgrondslag van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd,
  - de termijn gedurende welke de gegevens worden bewaard,
  - het recht om te allen tijde tot de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming toegang te hebben,
  - de oorsprong van de gegevens, behalve wanneer de voor de verwerking verantwoordelijke deze informatie wegens beroepsgeheim niet kan vrijgeven,

voorzover die informatie, met inachtneming van de bijzondere omstandigheden waaronder de gegevens worden verzameld, nodig is om tegenover de betrokkene eerlijke verwerking te waarborgen.

2. Lid 1 is niet van toepassing indien, met name voor statistische doeleinden of voor historisch of wetenschappelijk onderzoek, de verstrekking van dergelijke informatie onmogelijk

blijkt of onevenredig veel moeite kost of indien registratie of vrijgave uitdrukkelijk door het Gemeenschapsrecht is voorgeschreven. In die gevallen draagt de communautaire instelling of het communautaire orgaan zorg voor passende waarborgen.

Afdeling 5

Recht van de betrokkene of toegang tot de gegevens

Artikel 13

Recht van toegang

Elke betrokkene heeft het recht te allen tijde, zonder bovenmatige vertraging en kosteloos, van de voor de verwerking verantwoordelijke:

- a) uitsluitel te verkrijgen over het al dan niet plaatsgrijpen van een de betrokkene betreffende gegevensverwerking;
- b) informatie te verkrijgen over de doeleinden van de verwerking, over de categorieën gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en over de ontvangers, respectievelijk de categorieën ontvangers aan wie de gegevens worden verstrekt;
- c) verstrekking, in begrijpelijke vorm, van de gegevens die verwerking ondergaan, alsmede elke beschikbare informatie wat de bron van die gegevens betreft;
- d) kennis van de logica te verkrijgen die aan elk de betrokkene betreffend geautomatiseerd besluit ten grondslag ligt.

Artikel 14

Rectificatie

Op verzoek van de betrokkene rectificeert de voor de verwerking verantwoordelijke onverwijld onnauwkeurige of onvolledige persoonsgegevens.

Artikel 15

Afscherming

1. Persoonsgegevens worden afgeschermd indien:

- a) de nauwkeurigheid ervan door de betrokkene wordt betwist en noch de nauwkeurigheid, noch de onnauwkeurigheid ervan kan worden aangetoond;
- b) de voor de verwerking verantwoordelijke die gegevens niet langer voor de uitoefening van zijn, respectievelijk haar taken, nodig heeft, maar die gegevens nog moeten worden bewaard om als bewijsmateriaal te dienen;
- c) de verwerking ervan onwettig was en de betrokkene zich tegen het wissen ervan verzet en in de plaats daarvan afscherming ervan verzoekt.

2. In geautomatiseerde gegevensbestanden wordt voor afscherming in beginsel met technische middelen zorg gedragen. Het feit dat de persoonsgegevens worden afgeschermd, wordt in het bestand op zodanige wijze aangegeven dat duidelijk blijkt dat van de persoonsgegevens geen gebruik kan worden gemaakt.

3. Afgeschermdede persoonsgegevens worden, afgezien van de opslag ervan, slechts verwerkt indien zij noodzakelijk zijn om de bewijslast af te wentelen, indien de betrokkene erin heeft toegestemd of om redenen in verband met het rechtmatige belang van een derde.

Artikel 16

Gegevenswissing

1. Persoonsgegevens worden gewist indien de verwerking ervan onwettig was, met name wanneer inbreuk wordt gemaakt op het bepaalde in de afdelingen 1, 2 en 3.

2. Persoonsgegevens worden gewist indien de voor de verwerking verantwoordelijke die gegevens niet langer voor de uitoefening van zijn, respectievelijk haar taken nodig heeft en er geen reden is om aan te nemen dat de belangen van de betrokkene door wissing ervan zouden kunnen worden geschaad.

Artikel 17

Kennisgeving aan derden

De voor de verwerking verantwoordelijke stelt derden aan wie de gegevens zijn verstrekt, van elke rectificatie, wissing of afscherming in kennis, tenzij zulks onmogelijk blijkt of onevenredig veel moeite kost.

Afdeling 6

Uitzonderingen en beperkingen

Artikel 18

1. De communautaire instellingen of organen kunnen de toepassing van artikel 4, lid 1, artikel 11, artikel 12, lid 1, artikel 13, artikel 33 en artikel 34, lid 1, beperken indien die beperking een noodzakelijke maatregel vormt ter vrijwaring van:

- a) het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten;
- b) een belangrijk economisch of financieel belang van een lidstaat of van de Europese Unie, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden;
- c) de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen;
- d) een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving, verbonden, zelfs incidenteel, met de uitoefening van het openbaar gezag in de, onder a) en b) bedoelde gevallen.

2. De artikelen 13 tot en met 16 zijn niet van toepassing wanneer de gegevens louter met het oog op wetenschappelijk onderzoek worden verwerkt of in de vorm van persoonlijke gegevens worden bewaard voor een duur die de tijd gemoeid met uitsluitend opstellen van statistieken niet overtreft, mits er duidelijk geen gevaar bestaat dat inbreuk wordt gepleegd op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene en de voor de ver-

werking verantwoordelijke passende wettelijke garanties biedt, met name dat de gegevens niet worden gebruikt om maatregelen of besluiten ten aanzien van een bepaalde persoon te treffen.

3. Indien een beperking als bedoeld in lid 1 wordt toegepast, wordt de betrokkene in kennis gesteld van de hoofdredenen waarop de toepassing van de beperking berust en van zijn, respectievelijk haar recht om zich tot de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming te wenden.

4. Zodra de reden waarom de beperkingen als bedoeld in lid 1 worden toegepast, ophoudt te bestaan, worden de bepalingen waarnaar in lid 1 wordt verwezen, weer onverkort toegepast.

Afdeling 7

Bezwaren en klachten

Artikel 19

Het recht van de betrokkene om bezwaar te maken

De betrokkene heeft het recht, om zwaarwegende en gerechtvaardigde redenen die met zijn, respectievelijk haar bijzondere situatie verband houden, te allen tijde ertegen bezwaar te maken dat hem, respectievelijk haar betreffende gegevens worden verwerkt, behalve in de in artikel 5, onder b), c) en d), genoemde gevallen. In het geval van gerechtvaardigd bezwaar mag de verwerking door de voor de verwerking verantwoordelijke niet langer deze gegevens betreffen.

Artikel 20

Het recht van de betrokkene om klachten in te dienen

De betrokkene heeft het recht te allen tijde bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming klachten in te dienen.

Artikel 21

Geautomatiseerde individuele besluiten

Niemand mag worden onderworpen aan een besluit waaraan voor hem, respectievelijk haar betreffende rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem, respectievelijk haar in aanmerkelijke mate treft en dat uitsluitend op een geautomatiseerde gegevensverwerking berust die bestemd is om bepaalde aspecten van zijn, respectievelijk haar persoonlijkheid, zoals beroepsprestatie, betrouwbaarheid of gedrag te beoordelen, tenzij het besluit uitdrukkelijk wordt toegestaan door een wettelijke bepaling welke tevens maatregelen ter vrijwaring van de rechtmatige belangen van de betrokkene behelst.

Afdeling 8

Vertrouwelijkheid en beveiliging van de verwerking

Artikel 22

Vertrouwelijkheid van de verwerking

Eenieder die onder het gezag van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de verwerker handelt, onder wie de verwerker zelf, en toegang heeft tot persoonsgegevens, mag deze slechts op instructies van de voor de verwerking verantwoordelijke verwerken, tenzij de nationale wetgeving hem, respectievelijk haar daartoe verplicht.

Artikel 23

Beveiliging van de verwerking

1. Rekening houdend met de stand van de techniek en met de kosten van de tenuitvoerlegging ervan, dient de voor de verwerking verantwoordelijke de noodzakelijke technische en organisatorische maatregelen ten uitvoer te leggen om, gelet op de risico's die de verwerking en de aard van de te beschermen persoonsgegevens met zich meebrengen, een passend beveiligingsniveau te waarborgen.

2. Wanneer persoonsgegevens handmatig worden verwerkt, worden met name passende maatregelen genomen ter voorkoming van enigerlei niet-geautoriseerde toegang, verspreiding, wijziging of vernietiging of van enigerlei per ongeluk gebeurd verlies.

3. Wanneer persoonsgegevens met geautomatiseerde middelen worden verwerkt, worden met name maatregelen genomen om:

- a) te voorkomen dat onbevoegden toegang krijgen tot persoonsgegevens verwerkende computersystemen;
- b) onbevoegde inzage, vereenvoudiging, wijziging of verwijdering van opslagmedia te voorkomen;
- c) onbevoegde invoer in het geheugen alsmede onbevoegde verspreiding, wijziging of wissing van opgeslagen persoonsgegevens te voorkomen;
- d) te voorkomen dat onbevoegden met behulp van datatransmissieapparatuur de gegevensverwerkingssystemen gebruiken;
- e) ervoor zorg te dragen dat bevoegde gebruikers van een gegevensverwerkingssysteem geen toegang tot andere persoonsgegevens kunnen krijgen dan die waarvoor hun recht van toegang geldt;
- f) te registreren welke persoonsgegevens op welk tijdstip en aan wie zijn medegedeeld;
- g) ervoor zorg te dragen dat het achteraf mogelijk is na te gaan en te controleren wanneer en door wie bepaalde persoonsgegevens zijn verwerkt;
- h) ervoor zorg te dragen dat persoonsgegevens die ten behoeve van derden worden verwerkt, uitsluitend op de door de opdrachtgevende communautaire instelling of door het opdrachtgevende communautaire orgaan voorgeschreven wijze kunnen worden verwerkt;
- i) ervoor zorg te dragen dat de gegevens tijdens de mededeling van persoonsgegevens en tijdens het transport van opslagmedia niet onrechtmatig kunnen worden ingezien, gekopieerd of gewist;
- j) de organisatiestructuur binnen een instelling of orgaan zodanig op te zetten dat deze aan de bijzondere vereisten inzake gegevensbescherming beantwoordt.

Artikel 24

Verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van voor de verwerking verantwoordelijken

1. De voor de verwerking verantwoordelijke kiest, in geval van verwerking te zijnen, respectievelijk te haren behoeve, een verwerker die ten aanzien van de in artikel 23 vereiste technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen voldoende waarborgen biedt en ziet toe op de naleving van die maatregelen.

2. De uitvoering van verwerkingen door een verwerker wordt geregeld in een overeenkomst of door een rechtshandeling die de verwerker ten opzichte van de voor de verwerking verantwoordelijke bindt en waarin met name wordt bepaald dat:

- a) de verwerker slechts op instructies van de voor de verwerking verantwoordelijke handelt,
- b) de in artikel 23 bedoelde verplichtingen eveneens op de verwerker rusten.

3. Met het oog op de bewaring van bewijsmateriaal, worden die onderdelen van de overeenkomst of van de rechtshandeling die de bescherming van de gegevens betreffen en de vereisten inzake de in artikel 23 bedoelde maatregelen schriftelijk of in een andere, gelijkwaardige vorm vastgelegd.

Afdeling 9

Functionaris voor gegevensbescherming

Artikel 25

Aanstelling en taken van de functionaris voor gegevensbescherming

1. Elke communautaire instelling en elk communautair orgaan stelt ten minste één persoon met een passende rang aan tot functionaris voor gegevensbescherming, die verantwoordelijk is voor de volgende taken:

- a) ervoor zorg te dragen dat de voor de verwerking verantwoordelijken en de betrokkenen van hun rechten en plichten in kennis worden gesteld;
- b) met de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming op diens verzoek of op zijn, respectievelijk haar eigen initiatief samen te werken;
- c) op onafhankelijke wijze zorg te dragen voor de interne toepassing van de bepalingen van deze verordening en van alle andere voorschriften die voor de uitvoering van die bepalingen zijn vastgesteld;
- d) een register van de verwerkingen die door de voor verwerking verantwoordelijke zijn verricht, bij te houden, waarin de in artikel 26, lid 2, bedoelde gegevens zijn opgenomen;

e) de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming kennis te geven van de verwerkingen die waarschijnlijk bijzondere risico's in de zin van artikel 28 inhouden,

en die daarmee ervoor zorg draagt dat schending van de rechten en vrijheden van de betrokkenen door de verwerkingen onwaarschijnlijk is.

2. De functionaris voor gegevensbescherming moet over de voor de uitvoering van zijn, respectievelijk haar taken vereiste personele en materiële middelen beschikken.

3. Nadere uitvoeringsvoorschriften betreffende de functionaris voor gegevensbescherming worden door de communautaire instelling of door het communautaire orgaan op grondslag van de in bijlage I vervatte/vastgestelde richtsnoeren. De uitvoeringsvoorschriften hebben met name betrekking op kwalificaties, benoeming, ontslag, onafhankelijkheid, taken, verplichtingen en bevoegdheden van de functionaris voor gegevensbescherming.

Artikel 26

Informatie van de functionaris voor gegevensbescherming

1. Alvorens een verwerking of een reeks verwerkingen met een enkel doel of met verscheidene samenhangende doeleinden uit te voeren, stelt de voor de verwerking verantwoordelijke voorafgaandelijk de functionaris voor gegevensbescherming daarvan in kennis.

2. De in kennisstelling behelst ten minste de informatie die in bijlage II is bedoeld.

3. Van elke wijziging in de informatie wordt onverwijld aan de functionaris voor gegevensbescherming kennis gegeven.

Artikel 27

Registers

Elke functionaris voor gegevensbescherming houdt een register van de overeenkomstig artikel 26 gemelde verwerkingen bij.

De registers bevatten ten minste de in artikel 26, lid 2, bedoelde informatie.

De registers mogen door eenieder worden geraadpleegd.

Afdeling 10

Voorafgaand onderzoek door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Artikel 28

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming bepaalt welke verwerkingen door de aard, de reikwijdte of het doel ervan waarschijnlijk bijzondere risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen inhouden, zoals dat van uitsluiting van personen van een recht, van een uitkering of van een contract, of door het specifiek gebruik van nieuwe technologieën.

Deze verwerkingen omvatten:

— sommige verwerkingen betreffende de in artikel 10 genoemde bijzondere categorieën gegevens;

— verwerkingen die ten doel hebben de persoonlijke eigenschappen van de betrokkenen, zoals bekwaamheid, rendement of gedrag, te beoordelen.

Deze verwerkingen worden voorafgaandelijk aan controle onderworpen.

2. De voorafgaande controle geschiedt door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming na ontvangst van een kennisgeving van de functionaris voor gegevensbescherming die in geval van twijfel de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming raadpleegt.

3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming brengt binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving advies uit. Indien binnen die termijn geen advies is uitgebracht, wordt dit als een gunstig advies beschouwd.

4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming houdt een register van de verwerkingen bij waarvan hem, respectievelijk haar op grond van lid 2 kennis is gegeven. Het register bevat de in artikel 26, lid 2, bedoelde informatie. Het register mag door eenieder worden geraadpleegd.

5. Geautomatiseerde communicatiemiddelen tussen de communautaire instellingen of organen, zoals „on-line”-toegang tot databanken of een „interlinking”, mogen slechts na onderzoek door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming worden ingevoerd.

In het kader van dat onderzoek bepaalt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming of geautomatiseerde communicatie met de rechtmatige belangen van de betrokkenen verenigbaar en voor de uitoefening van de taken van de betrokken communautaire instellingen of organen noodzakelijk is.

HOOFDSTUK III

BEROEPSMOGELIJKHEDEN EN SANCTIES

Artikel 29

Beroepsmogelijkheden

1. Elke betrokkene kan, onverminderd de mogelijkheden voor beroep op de rechter, een klacht indienen bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming indien de betrokkene van oordeel is dat zijn, respectievelijk haar rechten door de verwerking van zijn, respectievelijk haar persoonsgegevens door een communautaire instelling of door een communautair orgaan zijn geschonden.

2. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen zijn bevoegd om uitspraak te doen in alle geschillen over de bepalingen van deze verordening, vorderingen tot schadevergoeding daaronder begrepen.

Artikel 30

Sancties

De ambtenaar of een ander personeelslid van de Europese Gemeenschappen die, opzettelijk of uit nalatigheid, de bij of krachtens deze verordening op hem, respectievelijk op haar rustende verplichtingen niet nakomt, kan aan een tuchtmaatregel worden onderworpen overeenkomstig de bepalingen en procedures van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de arbeidsvoorwaarden die op hem, respectievelijk op haar van toepassing zijn.

HOOFDSTUK IV

Artikel 34

BESCHERMING VAN PERSOONSGEGEVENS EN VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER IN HET RAAM VAN INTERNE TELECOMMUNICATIENETWERKEN

Artikel 31

Werkingsfeer

Naast de overige bepalingen van deze verordening, is dit hoofdstuk van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens in verband met het gebruik van telecommunicatienetwerken en van eindapparatuur die onder de verantwoordelijkheid van een communautaire instelling of van een communautair orgaan worden geëxploiteerd.

Voor de doeleinden van dit hoofdstuk wordt onder „gebruiker” verstaan, elke natuurlijke persoon die gebruik maakt van een onder de verantwoordelijkheid van een communautaire instelling of van een communautair orgaan geëxploiteerd telecommunicatienetwerk.

Artikel 32

Beveiliging

1. De communautaire instellingen en organen nemen passende technische en organisatorische maatregelen om het veilige gebruik van de telecommunicatienetwerken en van eindapparatuur te waarborgen, indien nodig in samenwerking met de aanbieders van publiek toegankelijke telecommunicatiediensten en/of met die van openbare telecommunicatienetwerken. Die maatregelen moeten, rekening houdend met de stand van de techniek en de kosten van tenuitvoerlegging ervan, een beveiligingsniveau waarborgen dat in verhouding staat tot het aanwezige risico.

2. Indien er enig bijzonder risico bestaat dat de beveiliging van het netwerk en van de eindapparatuur wordt doorbroken, dient de betrokken communautaire instelling of het betrokken communautaire orgaan de gebruikers over dergelijke risico's en over mogelijke middelen om die risico's tegen te gaan of over alternatieve communicatiemiddelen in te lichten.

Artikel 33

Vertrouwelijk karakter van de oproepen

1. De communautaire instellingen en organen waarborgen het vertrouwelijke karakter van oproepen via telecommunicatienetwerken en via eindapparatuur.

Het afluisteren, aftappen, opslaan of anderszins onderscheppen of controleren van gesprekken door anderen dan de gebruikers, indien de betrokken gebruikers daarmee niet hebben ingestemd, is verboden.

2. Lid 1 laat de overeenkomstig de interne regels van de communautaire instellingen of organen toegestane opname van oproepen waarvan het doel erin bestaat bewijzen te verstrekken van rechts- of procedurele handelingen die voor de officiële taken van de betrokken communautaire instellingen of organen, relevant zijn, onverlet, mits de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming toestemming heeft verleend.

Verkeers- en rekeninggegevens

1. Verkeersgegevens met betrekking tot gebruikers, die worden verwerkt en opgeslagen om oproepen en andere verbindingen via het telecommunicatiesysteem tot stand te brengen, worden bij beëindiging van de oproep of andere verbinding gewist of anoniem gemaakt, onverminderd het bepaalde in de leden 2, 3 en 4.

2. Ten behoeve van het telecommunicatiebegrotings- en verkeersbeheer, met inbegrip van verificatie van bevoegd gebruik van het telecommunicatiesysteem, mogen verkeersgegevens zoals aangegeven in een door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming goedgekeurde lijst, worden verwerkt.

3. Verwerking van verkeers- en rekeninggegevens blijft beperkt tot hetgeen voor de doeleinden van die activiteiten noodzakelijk is en mag slechts worden verricht door personen die zich met facturering en met verkeers- en begrotingsbeheer bezighouden.

4. Gebruikers van telecommunicatienetwerken hebben het recht om niet-gespecificeerde rekeningen te ontvangen.

Artikel 35

Gebruikerslijsten

1. Persoonsgegevens die in gedrukte of in elektronische gebruikerslijsten zijn opgenomen, worden beperkt tot hetgeen voor de specifieke doeleinden van de lijst noodzakelijk is.

2. De communautaire instellingen en organen nemen alle nodige maatregelen om te voorkomen dat in deze lijsten opgenomen persoonsgegevens, ongeacht of deze al dan niet publiek toegankelijk zijn, voor „direct marketing” worden gebruikt.

Artikel 36

Weergave en beperking van de identificatie van het oproepende en het opgeroepen nummer

1. Wanneer weergave van de identificatie van het oproepende nummer wordt geboden, moet de oproepende gebruiker de mogelijkheid hebben om met eenvoudige middelen en kosteloos die weergave weg te laten.

2. Wanneer weergave van de identificatie van het oproepende nummer wordt geboden, moet de opgeroepen gebruiker de mogelijkheid hebben om met eenvoudige middelen en kosteloos de weergave van de identificatie van het oproepende nummer van inkomende oproepen te voorkomen.

3. Wanneer weergave van de identificatie van het opgeroepen nummer wordt geboden, moet de opgeroepen gebruiker de mogelijkheid hebben om met eenvoudige middelen en kosteloos de weergave van de identificatie van het opgeroepen nummer naar de oproepende partij weg te laten.

4. Wanneer weergave van de identificatie van het oproepende en/of van het oproepen nummer wordt geboden, worden de gebruikers door de communautaire instellingen en organen daarover en over de in de leden 1, 2 en 3, vermelde mogelijkheden ingelicht.

Artikel 37

Uitzonderingen

De communautaire instellingen en organen dragen ervoor zorg dat er transparante procedures zijn die de wijze regelen waarop zij het weglaten van de weergave van de identificatie van het oproepende nummer ongedaan kunnen maken:

- a) op verzoek van een gebruiker die opsporing van kwaadwillige of van hinderlijke oproepen verlangt, op tijdelijke basis;
- b) voor organisaties die noodoproepen behandelen, met het oog op de beantwoording daarvan, per afzonderlijke lijn.

HOOFDSTUK V

TOEZICHT UITOEFENENDE AUTORITEIT: DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR GEGEVENSBESCHERMING

Artikel 38

Toezicht uitoefenende autoriteit: de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. Er wordt een toezicht uitoefenende autoriteit ingesteld, de „Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming” genaamd.
2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de bepalingen van deze verordening en van elk ander communautair besluit betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door een communautaire instelling of door een communautair orgaan.

Artikel 39

Benoeming

1. Op voorstel van de Commissie benoemen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in onderlinge overeenstemming de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming voor een termijn van vier jaar.
2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming wordt gekozen uit personen die in hun respectieve land tot de onafhankelijke autoriteiten die op de verwerking van persoonsgegevens toezicht uitoefenen, behoren of hebben behoord, of die voor dit ambt bijzondere bekwaamheden bezitten.
3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is herbenoembaar.
4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming blijft in functie totdat in zijn, respectievelijk in haar vervanging is voorzien.
5. Behoudens in geval van normale vervanging of van overlijden eindigt de ambtsvervulling van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming wanneer hij, respectievelijk zij ontslag neemt of overeenkomstig lid 6 van zijn, respectievelijk haar ambt ontheven wordt verklaard.

6. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming kan op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen uit zijn, respectievelijk haar ambt ontheven worden verklaard, indien hij, respectievelijk zij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van dat ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten.

7. Onverminderd de bepalingen in dit hoofdstuk gelden de op de rechters van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van toepassing zijnde bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, eveneens voor de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Artikel 40

Voorwaarden voor de uitoefening van het ambt

1. Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie stellen in onderlinge overeenstemming de voorwaarden voor de uitoefening van het ambt van Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming vast, en met name zijn, respectievelijk haar salaris, toelagen en elk in de plaats van een bezoldiging komend voordeel.
2. Het Europees Parlement draagt ervoor zorg dat de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming over de voor de uitvoering van zijn, respectievelijk haar taken benodigde personele en materiële middelen beschikt.
3. De te verstrekken personele en materiële middelen worden in een afzonderlijk hoofdstuk van de begroting van het Europees Parlement verbijzonderd.
4. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming benoemt zijn, respectievelijk haar personeelsleden en is hun hiërarchische meerdere. Deze personeelsleden staan uitsluitend onder zijn, respectievelijk haar leiding.
5. De ambtenaren en de andere personeelsleden zijn onderworpen aan de verordeningen en regelingen die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen.
6. Ten aanzien van vraagstukken betreffende zijn, respectievelijk haar personeel wordt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gelijkgesteld met de instellingen in de zin van artikel 1 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 41

Onafhankelijkheid

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming handelt in de uitoefening van zijn, respectievelijk haar taken volkomen onafhankelijk.
2. Bij de vervulling van zijn/haar taken vraagt noch aanvaardt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van wie dan ook instructies.
3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming onthoudt zich van alle handelingen die onverenigbaar zijn met zijn, respectievelijk haar taken en verricht gedurende zijn, respectievelijk haar ambtstermijn geen andere beroepswerkzaamheden al dan niet tegen beloning.
4. Na beëindiging van zijn, respectievelijk haar ambt betracht de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming bij het aanvaarden van functies en voordelen eerlijkheid en kiesheid.

*Artikel 42***Beroepsgeheim**

De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en zijn, respectievelijk haar personeel zijn zowel bij de uitoefening van hun ambt als na de beëindiging ervan aan het beroepsgeheim onderworpen wat de vertrouwelijke gegevens betreft die hun bij de vervulling van hun officiële taken ter kennis zijn gekomen.

*Artikel 43***Taken**

De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

- a) neemt klachten in ontvangst en onderzoekt deze;
- b) houdt toezicht op alle verwerkingen waarmee persoonsgegevens zijn gemoeid, door iedere communautaire instelling of door elk communautair orgaan, met uitzondering van het Hof van Justitie en van het Gerecht van eerste aanleg bij de uitoefening van hun gerechtelijke taak;
- c) adviseert alle communautaire instellingen of organen in verband met alle aangelegenheden betreffende het gebruik van persoonsgegevens, met name alvorens zij interne voorschriften betreffende de bescherming van individuele rechten en vrijheden met het oog op de verwerking van persoonsgegevens opstellen;
- d) volgt de ontwikkeling van de informatie- en communicatietechnologieën voorzover deze de bescherming van persoonsgegevens beïnvloeden;
- e) werkt, voorzover als voor de uitoefening van zijn, respectievelijk haar taken nodig is, samen met de nationale controleinstanties, met name door uitwisseling van alle nuttige informatie of door een autoriteit van een lidstaat te verzoeken haar bevoegdheden uit te oefenen;
- f) neemt deel aan de werkzaamheden van de bij artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens;
- g) houdt van de verwerkingen waarvan hem, respectievelijk haar kennis is gegeven, een register bij;
- h) voert met betrekking tot de verwerkingen waarvan hem, respectievelijk haar kennis is gegeven, een voorafgaand onderzoek uit.

*Artikel 44***Raadpleging**

1. De communautaire instellingen en de communautaire organen lichten de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in wanneer zij in verband met de verwerking van persoonsgegevens, waarbij een communautaire instelling of een communautair orgaan, alleen of samen met andere(n), is betrokken, ontwerp-maatregelen opstellen.

2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming wordt door de Commissie ingelicht over alle ontwerp-voorstellen voor communautaire wet- en regelgeving die een verwerking van persoonsgegevens meebrengen.

3. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming kan door elke communautaire instelling en door elk communautair orgaan over alle verrichtingen in verband met de verwerking van persoonsgegevens worden geraadpleegd.

*Artikel 45***Toegankelijkheid**

1. Eenieder die in dienst is van een communautaire instelling of van een communautair orgaan kan, zonder de officiële kanalen te volgen, zich met betrekking tot een aangelegenheid die zijn, respectievelijk haar taken betreft, tot de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming wenden.

2. Niemand mag nadeel ondervinden van het feit een beroep op de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming te hebben gedaan of bij deze een klacht te hebben ingediend, waarbij, respectievelijk waarin op een schending van de bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens wordt gewezen.

*Artikel 46***Bevoegdheden**

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming:

- a) verricht op eigen initiatief of aan de hand van klachten of van op hem, respectievelijk haar gedaan beroep onderzoek;
- b) ontvangt onverwijld alle inlichtingen betreffende zijn, respectievelijk haar onderzoek;
- c) krijgt te allen tijde toegang tot alle officiële gebouwen en terreinen.

Alle voor de verwerking verantwoordelijken verlenen de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming bijstand bij de uitoefening van zijn, respectievelijk haar taken.

2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming heeft met name de bevoegdheid om:

- a) de rectificatie, afscherming, wissing of vernietiging van alle, in strijd met de bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens verwerkte gegevens te gelasten;
- b) een tijdelijk of definitief verwerkingsverbod op te leggen;
- c) tot de voor de verwerking verantwoordelijke een waarschuwing of berisping te richten;
- d) de zaak aan de betrokken communautaire instelling of het betrokken communautaire orgaan en zo nodig aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie te rapporteren;
- e) tussen te komen in vorderingen die bij het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg aanhangig zijn gemaakt;

f) de betrokkenen te adviseren en op hun verzoek in procedures voor het Gerecht van eerste aanleg als deskundige bij te staan.

3. Indien de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming schending van de bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens of enige andere onregelmatigheid bij de verwerking vaststelt, legt hij, respectievelijk zij de aangelegenheid voor bij de betrokken communautaire instelling of het betrokken communautaire orgaan en doet hij, respectievelijk zij, voorzover nodig, voorstellen om de bewuste onregelmatigheden te verhelpen en om de bescherming van de betrokkenen te verbeteren.

4. De betrokken communautaire instelling of het betrokken communautaire orgaan deelt de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming binnen een door hem, respectievelijk haar te bepalen termijn het standpunt van die instelling, respectievelijk van dat orgaan mede. In het antwoord worden tevens de maatregelen beschreven die naar aanleiding van de opmerkingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming zijn genomen.

5. In geval van een klacht of beroep licht de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming de betrokkenen in over het resultaat van zijn, respectievelijk haar onderzoek.

6. Indien de betrokkene toegang is geweigerd, licht de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming hem, respectievelijk haar slechts erover in of de gegevens op correcte wijze zijn verwerkt en, zo niet, of de noodzakelijke verbeteringen zijn aangebracht.

Indien de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van oordeel is dat de toepassing van de beperking op het in artikel 13, onder a), bedoelde recht op bevestiging van een verwerking door verstrekking van die informatie wordt ontkracht, wordt de betrokkene door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming niet over het resultaat van zijn, respectievelijk haar onderzoek ingelicht.

7. Bij het Hof van Justitie of bij het Gerecht van eerste aanleg kan tegen beslissingen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming verzet worden aangetekend.

Artikel 47

Activiteitenverslag

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming dient jaarlijks bij het Europees Parlement een verslag over zijn, respectievelijk haar werkzaamheden in, dat gelijktijdig openbaar wordt gemaakt.

2. Het verslag wordt de overige instellingen en organen van de Europese Unie toegezonden en door het Europees Parlement tezamen met hun antwoorden besproken.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 48

Overgangstermijn

De communautaire instellingen en de communautaire organen dragen ervoor zorg dat op de datum van de inwerkingtreding van deze verordening reeds lopende verwerkingen binnen een jaar na die datum met deze verordening in overeenstemming worden gebracht.

Artikel 49

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Bijlage I

1. De functionaris voor gegevensbescherming wordt gekozen op grond van zijn, respectievelijk haar gezag, deskundigheid inzake gegevensbescherming en persoonlijke betrouwbaarheid.
2. De benoeming van de functionaris voor gegevensbescherming mag geen aanleiding geven tot een belangenconflict met andere officiële taken, met name ten aanzien van de toepassing van de bepalingen van deze verordening.
3. De functionaris voor gegevensbescherming wordt voor een termijn van ten minste twee jaar benoemd. Hij, respectievelijk zij kan worden herbenoemd. De functionaris voor gegevensbescherming kan slechts met instemming van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming worden ontslagen indien hij, respectievelijk zij niet langer aan de voor de uitoefening van zijn, respectievelijk haar functie vereiste voorwaarden voldoet.
4. Met betrekking tot de uitoefening van zijn, respectievelijk haar functie mag de functionaris voor gegevensbescherming geen enkele instructie krijgen.
5. Na zijn, respectievelijk haar benoeming wordt de functionaris voor gegevensbescherming door de instelling, door het orgaan (of de persoon) die hem, respectievelijk haar heeft benoemd, bij de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geregistreerd.

6. De functionaris voor gegevensbescherming kan met het oog op de praktische verbetering van de gegevensbescherming aanbevelingen doen en aan de communautaire instelling die, respectievelijk het communautaire orgaan dat hem, respectievelijk haar heeft benoemd, alsmede de betrokkenen voor de verwerking verantwoordelijke over aangelegenheden betreffende de toepassing van voorschriften inzake gegevensbescherming adviseren. Voorts onderzoekt hij, respectievelijk zij op eigen initiatief of op verzoek van de communautaire instelling die, respectievelijk van het communautaire orgaan dat hem, respectievelijk haar heeft benoemd, op verzoek van de voor de verwerking verantwoordelijke, van het betrokken personeelscomité of van de betrokkene aangelegenheden en gebeurtenissen die met zijn, respectievelijk haar taken rechtstreeks verband houden en die onder zijn, respectievelijk haar aandacht worden gebracht.
7. De functionaris voor gegevensbescherming kan door de communautaire instelling die, respectievelijk door het communautaire orgaan dat hem, respectievelijk haar heeft benoemd, door de betrokkenen voor de verwerking verantwoordelijke, door het betrokken personeelscomité en door elke particulier over elke aangelegenheid betreffende de uitlegging of de toepassing van deze verordening worden geraadpleegd.
8. Niemand mag nadeel ondervinden van het feit dat hij, respectievelijk zij een aangelegenheid die op een schending van deze verordening lijkt te wijzen, onder de aandacht van de functionaris voor gegevensbescherming heeft gebracht.
9. Elke betrokken voor de verwerking verantwoordelijke moet de functionaris voor gegevensbescherming bij de uitoefening van zijn, respectievelijk haar functie bijstaan en deze in antwoord op zijn, respectievelijk haar vragen informatie verstrekken. Bij de uitoefening van zijn, respectievelijk haar functie heeft de functionaris voor gegevensbescherming te allen tijde toegang tot de gegevens die het voorwerp van verwerking vormen en tot alle kantoren, gegevensverwerkingsapparatuur en gegevensdragers, en mag hij, respectievelijk zij alle nodige inlichtingen inwinnen.
10. In de vereiste mate wordt de functionaris voor gegevensbescherming vrijgesteld van andere taken. De functionaris voor gegevensbescherming en zijn, respectievelijk haar personeel, op wie artikel 287 van het Verdrag van toepassing is, mogen inlichtingen of bescheiden die zij in het kader van de uitoefening van hun taken verkrijgen, niet openbaar maken.

Bijlage II

1. Naam en adres van de voor verwerking verantwoordelijke.
  2. Namen van de personen en/of de organisatieonderdelen van een instelling of een orgaan die met de verwerking van persoonsgegevens voor een bepaald doel belast zijn.
  3. Doeleinde(n) van de verwerking.
  4. Beschrijving van de categorie(ën) betrokkenen en van de gegevens of categorieën gegevens die daarop betrekking hebben.
  5. De rechtsgrondslag van de verwerking waarvoor de gegevens worden bestemd.
  6. De ontvangers of categorieën ontvangers aan wie de gegevens bekend kunnen worden gemaakt.
  7. De termijnen waarbinnen de verschillende categorieën gegevens worden afgeschermd en gewist.
  8. De voorgenomen gegevensdoorgiften naar derde landen.
  9. Een algemene beschrijving om op voorhand te kunnen beoordelen of de overeenkomstig artikel 23 genomen maatregelen om de beveiliging van de verwerking te waarborgen, geëigend zijn.
-

Voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van aanvullende macro-financiële bijstand aan Moldavië

(1999/C 376 E/05)

COM(1999) 516 def. — 1999/0213(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 oktober 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

BESLUIT:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Artikel 1

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

- (1) Overwegende dat de Commissie het Economisch en Financieel Comité heeft geraadpleegd alvorens haar voorstel in te dienen;
- (2) Overwegende dat Moldavië fundamentele politieke en economische hervormingen doorvoert en zich aanzienlijke inspanningen getroost om een markteconomie tot stand te brengen;
- (3) Overwegende dat Moldavië enerzijds en de Europese Gemeenschappen en de lidstaten anderzijds een partnerschap-samenwerkingsovereenkomst hebben gesloten die op 1 juli 1998 in werking is getreden;
- (4) Overwegende dat de autoriteiten van Moldavië met het IMF een macro-economisch programma zijn overeengekomen dat ondersteund wordt door een in mei 1996 goedgekeurde uitgebreide financieringsfaciliteit van drie jaar, en het voornemen hebben uitgedrukt dit programma in het kader van een nieuwe financieringsfaciliteit voort te zetten;
- (5) Overwegende dat de Moldavische autoriteiten hebben verzocht om financiële bijstand van de internationale financiële instellingen, de Gemeenschap en andere bilaterale donors; dat, rekening houdend met de aanvullende financiële middelen van het IMF en de Wereldbank, de komende maanden een belangrijk resterend tekort moet worden gedekt om de deviezenreserves van het land te verhogen en de beleidsdoelstellingen van het hervormingsprogramma van de autoriteiten te ondersteunen;
- (6) Overwegende dat Moldavië bijzondere schade heeft opgelopen door de financiële crisis in Rusland en momenteel met uitzonderlijk moeilijke economische en sociale omstandigheden te kampen heeft;
- (7) Overwegende dat het verlenen van communautaire financiële bijstand in de vorm van een langlopende lening met een aanzienlijke aflossingsvrije periode een geschikte maatregel is om het begunstigde land op dit kritieke moment te helpen;
- (8) Overwegende dat de bijstand door de Commissie moet worden beheerd;
- (9) Overwegende dat slechts in artikel 308 van het Verdrag bevoegdheden voor de vaststelling van dit besluit bepaald zijn,

1. De Gemeenschap stelt Moldavië een langlopende lening-faciliteit beschikbaar van ten hoogste 15 miljoen EUR met een aflossingsvrije periode van 5 jaar en een maximale looptijd van tien jaar, om te zorgen voor een houdbare betalingsbalans, de deviezenreserves te vergroten en de tenuitvoerlegging van de noodzakelijke structurele hervormingen te vergemakkelijken.

2. Hiertoe wordt de Commissie gemachtigd namens de Europese Gemeenschap de nodige middelen op te nemen, die in de vorm van een lening ter beschikking van Moldavië worden gesteld.

3. Deze lening wordt in nauw overleg met het Economisch en Financieel Comité beheerd door de Commissie op een wijze die in overeenstemming is met de tussen het IMF en Moldavië gesloten overeenkomsten.

Artikel 2

1. De Commissie wordt gemachtigd, na overleg met het Economisch en Financieel Comité, met de Moldavische autoriteiten overeenstemming te bereiken over de aan de lening te verbinden voorwaarden betreffende het economisch beleid. Deze voorwaarden moeten in overeenstemming zijn met de in artikel 1, lid 3, bedoelde overeenkomsten.

2. De Commissie onderzoekt periodiek, in samenwerking met het Economisch en Financieel Comité en in coördinatie met het IMF, of het economisch beleid van Moldavië in overeenstemming is met de doelstellingen van deze lening en of aan de daaraan verbonden voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 3

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2 wordt de lening in een enige tranche aan Moldavië uitgekeerd op basis van bevredigende voortgang bij de uitvoering van een met het IMF overeengekomen hogere krediettranche-regeling.

2. De middelen worden betaald aan de Nationale Bank van Moldavië.

Artikel 4

1. De in artikel 1 bedoelde transacties tot het opnemen en verstrekken van leningen worden met dezelfde valutadatum afgesloten en mogen voor de Gemeenschap geen looptijdtransformatie, valuta- of renterisico, of enig ander commercieel risico met zich brengen.

2. De Commissie neemt, indien Moldavië zulks verlangt, de nodige maatregelen om in de voorwaarden van de lening een clause inzake vervroegde aflossing op te nemen.

3. De Commissie kan, op verzoek van Moldavië en indien de omstandigheden een gunstigere rente op de leningen mogelijk maken, haar oorspronkelijk opgenomen leningen geheel of gedeeltelijk herfinancieren of de desbetreffende financiële voorwaarden herstructureren. Herfinanciering of herziening geschiedt onder de in lid 1 gestelde voorwaarden en mag niet leiden tot een verlenging van de gemiddelde looptijd van de betrokken lening en evenmin tot een verhoging van het tegen de lopende wisselkoers omgerekende bedrag dat op de dag van de herfinanciering of herziening nog moet worden afgelost.

4. Alle kosten die de Gemeenschap bij het sluiten en uitvoeren van de transacties maakt, komen ten laste van Moldavië.

5. Het Economisch en Financieel Comité wordt tenminste eenmaal per jaar in kennis gesteld van de ontwikkelingen met betrekking tot de in de leden 2 en 3 bedoelde verrichtingen.

Artikel 5

Tenminste eenmaal per jaar brengt de Commissie aan het Europees Parlement een verslag uit, waarin een evaluatie van de tenuitvoerlegging van dit besluit is opgenomen.

BIJLAGE

BEGROTINGSMIDDELEN DIE NODIG ZIJN VOOR DE TOEWIJZING AAN HET GARANTIEFONDS IN 1999 EN MARGE IN DE RESERVE VOOR LENINGEN EN LENINGGARANTIES TEN BEHOEVE VAN DERDE LAN- DEN

(miljoen EUR)

Maatregelen	Berekenings- grondslag ⁽¹⁾	Toewijzing aan Fonds ⁽²⁾	Reservemarge
Maatregelen waartoe reeds besloten is			346,0 ⁽³⁾
EIB/Nieuwe machtigingen ⁽⁴⁾			
— LMOE's	872,9	122,2	223,8
— Ontwikkelingslanden in Azië en Latijns-Amerika	218,1	30,5	193,3
— Zuid-Afrika	143,5	20,1	173,2
— Landen in het Middellandse-Zeegebied	351,4	49,2	124,0
— Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	38,5	5,4	118,6
— Bosnië	42,0	5,9	112,7
EIB/Oude protocollen ⁽²⁾			
— Syrië	- 30	- 4,2	116,9
Macro-financiële bijstand			
— Albanië III	20	2,8	114,1
— Bosnië I	20	2,8	111,3
Voorgestelde maatregelen			
— EIB/Turkije ⁽⁵⁾	105	14,7	96,6
— EIB/Kroatië ⁽⁶⁾	35	4,9	91,7
Macro-financiële bijstand			
— Bulgarije IV ⁽⁷⁾	100	14,0	77,7
— Roemenië IV ⁽⁷⁾	200	28,0	49,7
— Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië II ⁽⁷⁾	50	7,0	42,7
— Tadzjikistan ⁽⁷⁾	75	10,5	32,2
— Moldova III ⁽⁷⁾	15	2,1	30,1

⁽¹⁾ De grondslag voor de toewijzing aan het Garantiefonds wordt berekend met toepassing van de vigerende garantiepercentages, te weten 70 % (EIB-leningen in het kader van nieuwe machtigingen), 75 % (EIB-leningen in het kader van oude protocollen) of 100% (macro-financiële bijstand).

⁽²⁾ Volgens de toewijzingsregels zoals vastgesteld bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 van de Raad van 31 oktober 1994. Daar het Fonds op 31 december 1997 het nagestreefde bedrag heeft bereikt, is het toewijzingspercentage op 14 % vastgesteld.

⁽³⁾ Reservebedrag in 1999 op grond van de financiële vooruitzichten.

⁽⁴⁾ Jaarbedragen van de leningen die naar verwachting in 1999 zullen worden ondertekend en correctie van de reeds aan het Fonds toegewezen bedragen voor de eind 1998 daadwerkelijk ondertekende leningen: storting 5/99 in het Garantiefonds.

⁽⁵⁾ Voorstel voor een Verordening (EG) van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van een speciale actie voor financiële samenwerking met Turkije (COM(95) 389/3).

⁽⁶⁾ Samenwerkingsovereenkomst EG/Kroatië (SEC(95) 180 def.).

⁽⁷⁾ Voorstel van de Commissie.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

(1999/C 376 E/06)

COM(1999) 536 def. — 1999/0209(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 26 oktober 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van de artikelen 32 tot en met 38 van het Verdrag wordt een gemeenschappelijk landbouwbeleid ten uitvoer gelegd.
- (2) Op grond van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾ financiert de afdeling Garantie van het EOGFL maatregelen inzake voorlichting over het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- (3) Overeenkomstig artikel 22, lid 1, van het Financieel Reglement van de Raad van 21 december 1977, van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen ⁽²⁾, is voor de uitvoering van de in de begroting opgenomen kredieten voor communautaire acties voorafgaande vaststelling van een basisbesluit vereist, rekening houdend met het Interinstitutioneel Akkoord van 13 oktober 1998 betreffende de rechtsgronden en de uitvoering van de begroting geldt deze vereiste ook voor de in deze verordening vervatte maatregelen.
- (4) Zowel ten behoeve van de landbouwers en de rechtstreeks betrokkenen als voor het grote publiek moeten het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de ontwikkelingen in dat beleid voortdurend worden geduid.
- (5) Het is belangrijk te bepalen voor welke prioritaire acties de Gemeenschap steun kan verlenen.
- (6) De organisaties van personen die in de landbouw werkzaam zijn en de plattelandsverenigingen, en met name de landbouworganisaties, de consumentenverenigingen en de milieuorganisaties zijn onmisbare partners om enerzijds aan het gemeenschappelijk landbouwbeleid bekendheid te geven en anderzijds de Commissie te informeren over de standpunten van de betrokken actoren in het algemeen en de landbouwers in het bijzonder.
- (7) Aangezien het gemeenschappelijk landbouwbeleid de belangrijkste sector van het geïntegreerde beleid van de Gemeenschap blijft, moet dit beleid aan het grote publiek worden uitgelegd en moeten in dit verband naast de bovengenoemde organisaties ook andere personen in aanmerking komen die interessante projecten kunnen indienen.

(8) De Commissie moet over de nodige middelen beschikken voor de uitvoering van door haar gewenste voorlichtingsacties op het gebied van landbouw.

(9) Enerzijds moet worden voorkomen dat activiteiten worden gefinancierd waarvoor ook op grond van een ander communautair programma bijstand kan worden verleend, maar anderzijds moet de complementariteit van die activiteiten met andere Gemeenschapsinitiatieven worden bevorderd.

(10) Aangezien de ter uitvoering van deze verordening te nemen maatregelen beheersmaatregelen zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾, moeten deze maatregelen vastgesteld worden volgens de beheersprocedure van artikel 4 van dat besluit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Gemeenschap kan voorlichtingsacties op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid financieren die er inhoudelijk met name op gericht zijn:

- a) een bijdrage te leveren tot de duiding, de tenuitvoerlegging en de ontwikkeling van dit beleid,
- b) het Europese landbouwmodel te propageren en het inzicht daarin te bevorderen,
- c) de landbouwers en de overige plattelandsactoren voor te lichten,
- d) de publieke opinie bewust te maken van het belang en de doelstellingen van dit beleid.

Deze acties zijn erop gericht een samenhangende, objectieve en globale voorlichting te verstrekken teneinde een overzicht van dit beleid te bieden.

Artikel 2

1. Onder de in artikel 1 bedoelde acties worden verstaan:

- a) jaarlijkse activiteitenprogramma's die met name door landbouw- of plattelandsontwikkelingsorganisaties of door consumentenverenigingen en milieuorganisaties worden ingediend,

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽²⁾ PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2779/98 (PB L 347 van 23.12.1998, blz. 3).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

b) gerichte acties die door ongeacht welke persoon of instantie, andere dan onder a) bedoeld, worden voorgesteld, en meer in het bijzonder door de overheid van de lidstaten, media en universitaire instellingen,

c) alle door de Commissie opgezette activiteiten, meer in het bijzonder die waarmee zowel de Commissie als de doelgroepen van de in artikel 1 genoemde acties hun voordeel doen.

2. Wat de in lid 1, onder a) en b), bedoelde acties betreft, wordt maximaal 75 % van de subsidiabele kosten gefinancierd.

3. Voor de in artikel 1 bedoelde Gemeenschapsfinanciering komen niet in aanmerking:

a) acties op grond van een wettelijke verplichting,

b) acties die reeds in het kader van een andere maatregel van de Gemeenschap gefinancierd worden.

4. Voor de uitvoering van de in lid 1, onder c), bedoelde acties kan de Commissie in voorkomend geval een beroep doen op de nodige technische en administratieve bijstand.

Artikel 3

1. In het kader van de in artikel 2 bedoelde acties komen met name voor financiering in aanmerking: conferenties, seminars, publicaties, mediaproducties en -campagnes, deelname aan evenementen van internationaal belang en op uitwisseling van ervaringen gerichte programma's.

2. Voor de keuze van de in artikel 2 bedoelde acties worden algemene criteria gehanteerd, zoals:

a) de kwaliteit van het project,

b) een gunstige kosten-batenverhouding.

Artikel 4

De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt vastgesteld binnen de grenzen van de door de begrotingsautoriteit uitgetrokken jaarlijkse middelen.

Artikel 5

De Commissie zorgt ervoor dat de communautaire acties en projecten om deze verordening ten uitvoer te leggen en de overige maatregelen van de Gemeenschap onderling coherent zijn en elkaar aanvullen.

Artikel 6

De Commissie zorgt voor het toezicht en de controle op de correcte en doelmatige uitvoering van de door de Gemeenschap gefinancierde activiteiten. De door de Commissie gemachtigde personen mogen deze activiteiten ter plaatse, ook steekproefsgewijs, controleren.

Artikel 7

De Commissie zal, ingeval zij dit passend acht, de op grond van deze verordening gefinancierde acties evalueren.

Artikel 8

De Commissie brengt om de twee jaar aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de tenuitvoerlegging van deze verordening. Het eerste verslag wordt uiterlijk op 31 december 2001 voorgelegd.

Artikel 9

1. Voor de uitvoering van deze verordening wordt de Commissie volgens de in lid 2 genoemde procedure bijgestaan door het bij Verordening (EEG) nr. 729/70⁽¹⁾ ingestelde Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw.

2. Bij verwijzing naar dit lid geldt de beheersprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op 1 maand.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970, blz. 13.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad

(1999/C 376 E/07)

COM(1999) 487 def. — 1999/0204(COD)

(Door de Commissie ingediend op 27 oktober 1999)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 19 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾ moet een verplichte rundvleesetiketteringsregeling worden ingevoerd die vanaf 1 januari 2001 in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Op basis van een voorstel van de Commissie is in datzelfde artikel bepaald dat de algemene bepalingen betreffende die verplichte regeling vóór die datum zullen worden vastgesteld.
- (2) Deze algemene bepalingen dienen in Verordening (EG) nr. 820/97 te worden opgenomen. Duidelijkheidshalve dient die verordening te worden ingetrokken en door een nieuwe verordening te worden vervangen.
- (3) Naar aanleiding van de instabiliteit van de markt voor rundvlees en rundvleesproducten die door de crisis in verband met bovine spongiforme encefalopathie is ontstaan, is de transparantie wat betreft de omstandigheden van de productie en de afzet van deze producten, met name ten aanzien van de traceerbaarheid, verbeterd, wat een positief effect heeft gehad op de rundvleesconsumptie. Om het vertrouwen van de consument in rundvlees te behouden en te doen toenemen, moet meer informatie ten behoeve van die consument op het etiket worden vermeld.
- (4) Te dien einde is het van wezenlijk belang te voorzien in een doeltreffende identificatie- en registratieregeling voor runderen in de productiefase, enerzijds, en in een op objectieve criteria gebaseerde specifieke communautaire etiketteringsregeling in de afzetfase, anderzijds.
- (5) Als gevolg van de geboden garanties voor een verbetering in dit opzicht, zal eveneens worden voldaan aan een aantal eisen van algemeen belang, zoals de bescherming van de volksgezondheid en van de gezondheid van dieren. Daarom is artikel 152 de passende rechtsgrond voor deze verordening.
- (6) Het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van rundvlees en vleesproducten zal bijgevolg worden gestimuleerd.
- (7) In artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽²⁾ is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten worden geïdentificeerd en geregistreerd, zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat deze identificatie- en registratieregelingen vóór 1 januari 1993 ook van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke lidstaat.
- (8) In artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽³⁾ is bepaald dat voor die dieren, met uitzondering van slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie moeten worden uitgevoerd nadat de controles zijn verricht.
- (9) Voor het beheer van bepaalde communautaire steunregelingen in de landbouwsector moeten bepaalde dieren in bepaalde gevallen individueel worden geïdentificeerd. De identificatie- en registratieregeling moet derhalve zijn afgestemd op de toepassing van die regelingen en de controle daarop.

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997, blz. 1. Verordening als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. [...].

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn als gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).

⁽³⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB 162 van 1.7.1996, blz. 1).

- (10) Met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en efficiënte uitwisseling van informatie tussen de lidstaten. Er zijn communautaire voorschriften terzake vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften ⁽¹⁾, en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving ⁽²⁾.
- (11) De momenteel geldende voorschriften betreffende de identificatie en de registratie van runderen zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ⁽³⁾ en bij Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad. Gebleken is dat de toepassing van de richtlijn voor runderen niet geheel voldoet en nog moet worden verbeterd. Bijgevolg moet voor runderen een specifieke verordening worden vastgesteld die de voorschriften van de huidige richtlijn stringenter maakt.
- (12) Om een verbeterd identificatiesysteem te doen aanvaarden mogen geen overdreven administratieve formaliteiten worden verlangd. Voor de tenuitvoerlegging moeten haalbare termijnen worden vastgesteld.
- (13) Met het oog op snelle en accurate tracerings van dieren voor de controles uit hoofde van de communautaire steunregelingen dient elke lidstaat een gecomputeriseerd gegevensbestand op te zetten waarin de identiteit van het dier, alle bedrijven op het grondgebied van de lidstaat en alle verplaatsingen van de dieren worden opgenomen, overeenkomstig Richtlijn 97/12/EG van de Raad van 17 maart 1997 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁴⁾, waarin de sanitaire vereisten met betrekking tot dit gegevensbestand duidelijk zijn aangegeven.
- (14) Er moet worden gezorgd voor de nodige technische voorzieningen om te garanderen dat de producenten optimaal met het gegevensbestand kunnen communiceren en dat het bestand op grote schaal wordt gebruikt.
- (15) Teneinde de verplaatsingen van runderen te kunnen traceren, moeten de dieren worden geïdentificeerd met een oormerk in elk oor, en moeten zij in beginsel bij elke verplaatsing vergezeld gaan van een paspoort. De kenmerken van het oormerk en het paspoort moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. In beginsel moet een paspoort worden afgegeven voor elk dier waaraan een oormerk is toegekend.
- (16) Overeenkomstig Richtlijn 91/496/EEG dienen uit derde landen geïmporteerde dieren aan dezelfde eisen inzake identificatie te voldoen.
- (17) Elk dier moet zijn oormerk zijn leven lang houden.
- (18) De Commissie gaat, op basis van door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek verricht onderzoek, na of voor de identificatie van dieren gebruik kan worden gemaakt van elektronische hulpmiddelen.
- (19) De houders van de dieren, de vervoerders uitgezonderd, moeten voor de dieren op hun bedrijf een register bijhouden. De kenmerken van dat register moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. De bevoegde autoriteit moet deze registers kunnen inzien wanneer zij daarom verzoekt.
- (20) De lidstaten kunnen de uit de toepassing van deze maatregelen voortvloeiende kosten verhalen op de gehele rundveessector.
- (21) De voor de toepassing van elke titel van deze verordening bevoegde autoriteiten moeten worden aangewezen.
- (22) Met betrekking tot de bij deze verordening ingestelde etiketteringsregeling moet onder „rundvlees” een aantal producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/99 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽⁵⁾ worden verstaan.
- (23) Er moet een verplichte rundvleesetikettering worden ingevoerd die in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling op het etiket gegevens vermelden over bepaalde kenmerken van het rundvlees en over de plaats waar het dier of de dieren waarvan het vlees afkomstig is, is/zijn geslacht.
- (24) De verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees moet met ingang van 1 januari 2003 worden aangescherpt. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling bovendien informatie over de oorsprong van het product op het etiket vermelden, met name de plaats waar het dier of de dieren waarvan het rundvlees afkomstig is, is/zijn geboren, gehouden en geslacht.

⁽¹⁾ PB L 144 van 2.6.1981, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 515/97 (PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, 5.12.1992.

⁽⁴⁾ PB L 109 van 25.4.1997, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

- (25) De verplichte vermelding van de oorsprong kan niet vroeger dan 1 januari 2003 worden ingevoerd. De voornaamste reden waarom de verplichte vermelding van de oorsprong op het etiket niet vóór 1 januari 2003 wordt ingevoerd is dat de verplichting om volledige informatie over verplaatsingen van runderen in de Gemeenschap te verstrekken alleen bestaat ten aanzien van dieren die na 1 januari 1998 zijn geboren.
- (26) Met het oog op het algemeen belang moet de verplichte rundvleesetiketteringsregeling ook gelden voor in de Gemeenschap ingevoerd rundvlees. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat handelaren of organisaties in derde landen wellicht niet over alle informatie beschikken die voor de oorsprongsvermelding op het etiket vereist is. Daarom moet worden bepaald welke gegevens derde landen in ieder geval op het etiket moeten vermelden.
- (27) Voor handelaren en organisaties die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceren en in de handel brengen of die rundvlees uit derde landen naar de Gemeenschap exporteren, en die niet alle in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling vereiste informatie kunnen verstrekken, moeten afwijkende bepalingen gelden, met dien verstande dat toch een bepaald minimum aan informatie moet worden verstrekt.
- (28) De etikettering is bedoeld om de handel in rundvlees zo transparant mogelijk te maken. Daarom moet aan handelaren en organisaties die hun rundvlees op de markt willen brengen met een etiket dat de traceerbaarheid van elk dier garandeert, toestemming worden verleend om het etiket van een specifiek logo te voorzien.
- (29) Voor alle andere gegevens dan die welke in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling moeten worden verstrekt, moet een communautaire kaderregeling worden vastgesteld. In verband met de vele verschillende omschrijvingen voor in de Gemeenschap op de markt gebracht rundvlees is een facultatieve rundvleesetiketteringsregeling het meest geschikt. Een etiketteringsregeling is slechts doeltreffend wanneer aan de hand ervan kan worden nagegaan van welk dier of welke dieren het betrokken rundvlees afkomstig is. Een door een handelaar of een organisatie toegepaste etikettering mag slechts geldig zijn als binnen een bepaalde termijn een productspecificatie is ingediend bij de bevoegde autoriteit. Om goed te kunnen nagaan wie verantwoordelijk is voor de op de etiketten vermelde informatie mag aan handelaren en organisaties slechts toestemming worden gegeven om rundvlees te etiketteren indien op het etiket de naam of het identificatielogo van de handelaar of organisatie wordt vermeld. Om te garanderen dat de op het etiket vermelde gegevens in de hele Gemeenschap kunnen worden erkend, moet worden voorzien in onderlinge uitwisseling van informatie tussen de lidstaten.
- (30) Het is mogelijk dat ook handelaren en organisaties die rundvlees uit derde landen in de Gemeenschap invoeren, hun producten overeenkomstig de facultatieve rundvleesetiketteringsregeling willen etiketteren. Bijgevolg moeten voorschriften worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat ook ingevoerd rundvlees onder die regeling kan vallen.
- Die voorschriften moeten garanderen dat de etiketteringsregeling voor ingevoerd rundvlees even betrouwbaar is als die voor rundvlees uit de Gemeenschap.
- (31) Bij de overgang van de bij Titel II van Verordening (EG) nr. 820/97 vastgestelde regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling zouden zich moeilijkheden kunnen voordoen waarmee in deze verordening geen rekening is gehouden. Met het oog op deze mogelijkheid moet worden bepaald dat de Commissie de nodige overgangsmaatregelen kan vaststellen. De Commissie moet ook worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen.
- (32) Om de betrouwbaarheid van de in de verordening vermelde maatregelen te garanderen, moeten de lidstaten ertoe worden verplicht adequate en efficiënte controlemaatregelen te treffen. Deze controles moeten los staan van de controles die de Commissie kan uitvoeren naar analogie van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten worden gemachtigd om, indien onregelmatigheden worden geconstateerd, de goedkeuring van een productspecificatie in te trekken.
- (33) Er moet worden voorzien in passende sancties voor gevallen van overtreding van de bepalingen van deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

IDENTIFICATIE EN REGISTRATIE VAN RUNDEREN

Artikel 1

1. Elke lidstaat stelt, overeenkomstig deze titel, een identificatie- en registratieregeling voor runderen (hierna „dieren” genoemd) vast.
2. Deze titel geldt onverminderd communautaire voorschriften met het oog op de uitroeiing of de bestrijding van dierziekten en onverminderd Richtlijn 91/496/EEG en Verordening (EEG) nr. 3508/92. De bepalingen van Richtlijn 92/102/EEG die specifiek betrekking hebben op runderen, zijn evenwel niet langer van toepassing vanaf de datum waarop deze dieren overeenkomstig het bepaalde in deze titel moeten worden geïdentificeerd.

Artikel 2

In deze titel wordt verstaan onder:

— „dier”: rund als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 97/12/EG,

⁽¹⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1036/1999 (PB L 127 van 21.5.1999, blz. 4).

- „bedrijf”: een op het grondgebied van een lidstaat gelegen inrichting, constructie of, in het geval van een boerderij in de open lucht, elke plaats waar dieren waarop deze verordening betrekking heeft, worden gehouden, opgefokt of verzorgd,
- „houder”: een natuurlijke of rechtspersoon die permanent of tijdelijk verantwoordelijk is voor dieren, ook tijdens het vervoer of op een markt,
- „bevoegde autoriteit”: de centrale autoriteit of autoriteiten in een lidstaat die verantwoordelijk is/zijn voor of belast is/zijn met het uitvoeren van de veterinaire controles en de tenuitvoerlegging van deze titel of, voor wat betreft de controle van de premies, de autoriteiten die belast zijn met de tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 3508/92.

Artikel 3

De identificatie- en registratieregeling voor runderen omvat de volgende elementen:

- a) oormerken om de dieren individueel te identificeren,
- b) gecomputeriseerde gegevensbestanden,
- c) dierpaspoorten,
- d) individuele registers op elk bedrijf.

De Commissie en de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat hebben toegang tot alle informatie waarop deze titel betrekking heeft. De lidstaten en de Commissie treffen de nodige maatregelen om erop toe te zien dat alle belanghebbenden, waaronder de door de lidstaat erkende belanghebbende consumentenverenigingen, toegang kunnen krijgen tot deze gegevens, op voorwaarde dat de overeenkomstig het nationale recht vereiste vertrouwelijke behandeling en bescherming van gegevens worden gegarandeerd.

Artikel 4

1. Alle dieren op een bedrijf die na 1 januari 1998 zijn geboren of na 1 januari 1998 worden bestemd voor het intracommunautaire handelsverkeer, worden geïdentificeerd met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd merk in elk oor. Beide oormerken zijn voorzien van dezelfde identificatiecode aan de hand waarvan elk individueel dier kan worden geïdentificeerd en kan worden nagegaan op welk bedrijf het is geboren. In afwijking van het voorgaande mogen dieren die vóór 1 januari 1998 zijn geboren, en na die datum bestemd worden voor het intracommunautaire handelsverkeer, tot 1 september 1998 overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG worden geïdentificeerd. Bovendien mogen in afwijking van het voorgaande dieren die vóór 1 januari 1998 zijn geboren en na die datum bestemd worden voor het intracommunautaire handelsverkeer met het oog op onmiddellijke slachting, tot 1 september 1999 overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG worden geïdentificeerd. Runderen

bestemd voor culturele of sportieve evenementen (met uitzondering van beurzen en tentoonstellingen) mogen, in plaats van met een oormerk, worden geïdentificeerd volgens een door de Commissie erkend identificatiesysteem dat gelijkwaardige waarborgen biedt.

2. Het oormerk wordt aangebracht binnen een door de lidstaat te bepalen termijn vanaf de geboorte van het dier en in elk geval vóórdat het dier het bedrijf waarop het is geboren, verlaat. De bedoelde termijn mag tot en met 31 december 1999 niet langer zijn dan 30 dagen en na die datum niet langer dan 20 dagen.

De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat en overeenkomstig de in artikel 10 bedoelde procedure bepalen in welke gevallen de lidstaten de maximumtermijn mogen verlengen.

Dieren die zijn geboren na 1 januari 1998 mogen slechts van een bedrijf worden afgevoerd indien zij overeenkomstig dit artikel zijn geïdentificeerd.

3. Een uit een derde land ingevoerd dier dat de bij Richtlijn 91/496/EEG vastgestelde controles heeft ondergaan en dat op het grondgebied van de Gemeenschap blijft, wordt door middel van een oormerk dat aan de in dit artikel vastgestelde eisen voldoet, op het bedrijf van bestemming geïdentificeerd binnen een door de lidstaat te bepalen termijn van ten hoogste 20 dagen na de bovenbedoelde controles in elk geval vóórdat het dier het bedrijf weer verlaat.

Het dier behoeft evenwel niet te worden geïdentificeerd indien het bedrijf van bestemming een slachthuis is in de lidstaat waar de betrokken controles zijn verricht en waar het dier binnen 20 dagen na de controles wordt geslacht.

De oorspronkelijke identificatie door het derde land wordt geregistreerd in het in artikel 5 bedoelde gecomputeriseerd gegevensbestand of, indien dat nog niet volledig operationeel is, in de in artikel 3 bedoelde registers, samen met de door de lidstaat van bestemming toegekende identificatiecode.

4. Dieren uit een andere lidstaat behouden hun oorspronkelijke oormerk.

5. Oormerken mogen niet worden verwijderd of vervangen zonder toestemming van de bevoegde autoriteit.

6. De oormerken worden aan de bedrijven toegekend, verdeeld en bij de dieren aangebracht op de door de bevoegde autoriteit vastgestelde wijze.

7. Uiterlijk op 31 december 2001 nemen het Parlement en de Raad, op basis van een verslag en eventuele voorstellen van de Commissie en overeenkomstig de procedure van artikel 95 van het Verdrag, een besluit over de mogelijkheid om, gelet op de vooruitgang terzake, voor de identificatieregeling gebruik te maken van elektronische hulpmiddelen.

Artikel 5

De bevoegde autoriteit van de lidstaten zet een gecomputeriseerd gegevensbestand op overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 14 en 18 van Richtlijn 97/12/EG.

De gecomputeriseerde gegevensbestanden worden uiterlijk op 31 december 1999 volledig operationeel en bevatten vanaf die datum alle ingevolge genoemde richtlijn vereiste gegevens.

Artikel 6

1. Met ingang van 1 januari 1998 geeft de bevoegde autoriteit voor elk dier dat overeenkomstig artikel 4 moet worden geïdentificeerd, een paspoort af binnen 14 dagen na de kennisgeving van de geboorte van het dier of, voor dieren die uit derde landen zijn ingevoerd, binnen 14 dagen na kennisgeving van de nieuwe identificatie door de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 3. De bevoegde autoriteit kan onder dezelfde voorwaarden een paspoort afgeven voor dieren uit een andere lidstaat. In dat geval wordt het paspoort waarvan het dier vergezeld gaat, overhandigd aan de bevoegde autoriteit, die het terugbezorgt aan de lidstaat die het heeft afgegeven.

De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat en overeenkomstig de in artikel 10 bedoelde procedure bepalen in welke gevallen de maximumtermijn mag worden verlengd.

2. Dieren gaan bij verplaatsingen steeds vergezeld van het paspoort.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 1, eerste volzin, en lid 2, kunnen lidstaten:

— die beschikken over een gecomputeriseerd gegevensbestand dat naar het oordeel van de Commissie overeenkomstig artikel 5 vóór 1 januari 2000 volledig operationeel is, bepalen dat een paspoort alleen wordt afgegeven voor dieren die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer en dat dieren uitsluitend bij verplaatsing van het grondgebied van de betrokken lidstaat naar het grondgebied van een andere lidstaat steeds vergezeld gaan van het paspoort, in welk geval het paspoort gegevens bevat die gebaseerd zijn op het gecomputeriseerde gegevensbestand.

In deze lidstaten wordt het paspoort waarvan een dier bij invoer uit een andere lidstaat vergezeld gaat, bij aankomst overhandigd aan de bevoegde autoriteit,

— tot 1 januari 2000 toestaan dat collectieve dierpaspoorten worden afgegeven voor bestanden die binnen de betreffende lidstaat worden verplaatst, mits deze bestanden dezelfde herkomst en bestemming hebben en vergezeld gaan van het veterinaire certificaat.

4. Bij sterfte van een dier wordt het paspoort uiterlijk zeven dagen nadat het dier is gestorven, door de houder terugbezorgd aan de bevoegde autoriteit. Indien het dier naar een slachthuis wordt gezonden, ziet de beheerder van het slachthuis erop toe dat het paspoort aan de bevoegde autoriteit wordt terugbezorgd.

5. Wanneer dieren naar derde landen worden uitgevoerd, wordt het paspoort door de laatste houder overhandigd aan de bevoegde autoriteit op de plaats waar het dier wordt uitgevoerd.

Artikel 7

1. Elke houder van dieren, met uitzondering van vervoerders:

— houdt een register bij,

— stelt, zodra het gecomputeriseerde gegevensbestand volledig operationeel is, de bevoegde autoriteit binnen 15 dagen en vanaf 1 januari 2000 binnen zeven dagen in kennis van alle verplaatsingen van en naar het bedrijf en van elke geboorte of sterfte van een dier op het bedrijf, samen met de data waarop een en ander heeft plaatsgevonden. De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat, overeenkomstig de procedure van artikel 10, bepalen in welke gevallen de lidstaten de maximumtermijn mogen verlengen.

2. Elke houder vult, voorzover van toepassing en overeenkomstig artikel 6, het paspoort in onmiddellijk na aankomst van een dier op het bedrijf en vóór het vertrek van een dier van het bedrijf, en ziet erop toe dat het paspoort het dier vergezelt.

3. Elke houder stelt de bevoegde autoriteit, indien deze daarom verzoekt, in kennis van alle informatie betreffende oorsprong, identificatie en eventueel bestemming van de dieren waarvan hij eigenaar is geweest of die hij heeft gehouden, vervoerd, verkocht of geslacht.

4. Het register wordt handmatig of door middel van een computer bijgehouden in een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde vorm en moet te allen tijde en gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van ten minste drie jaar ter beschikking worden gehouden van de bevoegde autoriteit, die op haar verzoek inzage krijgt.

Artikel 8

De lidstaten wijzen de autoriteit aan die belast is met het toezicht op de naleving van deze titel. Zij delen elkaar en de Commissie mee welke autoriteit is aangewezen.

Artikel 9

De lidstaten kunnen de kosten die verbonden zijn aan de in artikel 3 bedoelde regelingen en aan de in deze titel bedoelde controles in rekening brengen aan de in artikel 2 bedoelde houders.

Artikel 10

Onverminderd artikel 8 van Besluit 1999/468/EG van de Raad ⁽¹⁾ stelt de Commissie de bepalingen ter uitvoering van deze titel vast volgens de procedure van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽²⁾. De uitvoeringsbepalingen betreffen met name:

- a) de voorschriften betreffende de oormerken,
- b) de voorschriften betreffende het paspoort,
- c) de voorschriften betreffende het register,
- d) de minimaal te verrichten controles,

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

- e) de toepassing van administratieve sancties,
- f) overgangsmaatregelen om de toepassing van deze titel te vergemakkelijken.

TITEL II

ETIKETTERING VAN RUNDVLEES EN RUNDVLEESPRODUCTEN

Artikel 11

Indien een handelaar of een organisatie in de zin van artikel 12:

- op grond van deel I van deze titel in het verkooppunt rundvlees moet etiketteren, en/of,
- op grond van deel II van deze titel in het verkooppunt vlees op zodanige wijze wenst te etiketteren dat andere informatie dan de in artikel 13 bedoelde wordt verstrekt over bepaalde kenmerken of productieomstandigheden van het geëtiketteerde vlees of van het dier waarvan het vlees afkomstig is,

dient dit overeenkomstig deze titel te gebeuren.

Deze titel is echter van toepassing onverminderd het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG van de Raad.

Artikel 12

In deze titel wordt verstaan onder:

- „rundvlees”: alle producten van de GN-codes 0201, 0202, 0206 10 95 und 0206 29 91;
- „etikettering”: het aanbrengen van een etiket op een stuk vlees of stukken vlees of de verpakking ervan, met inbegrip van de in het verkooppunt aan de consument verstrekte informatie;
- „organisatie”: een groep handelaren die werkzaam zijn in hetzij één stadium, hetzij verschillende stadia van de rundvleeshandel.

Deel I

Verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees uit de EG

Artikel 13

Algemene bepalingen

1. Handelaren of organisaties die in de Gemeenschap rundvlees op de markt brengen, moeten dit vlees overeenkomstig het bepaalde in dit artikel etiketteren.

De verplichte etiketteringsregeling moet garanderen dat een verband kan worden gelegd tussen enerzijds de identificatie van het karkas, de voor- of achtervoet, of het stuk vlees en anderzijds het betrokken dier of, wanneer dat volstaat om de juistheid van de informatie op het etiket te waarborgen, de betrokken groep dieren.

2. Op elk etiket moeten de volgende gegevens zijn vermeld:

- een referentienummer of -code waarmee het verband kan worden gelegd tussen het vlees en het dier of de dieren. Dit nummer kan het identificatienummer zijn van het dier waarvan het vlees afkomstig is, of het identificatienummer voor een groep dieren,
- het erkenningsnummer van het slachthuis waar het dier of de groep dieren is geslacht en de regio, de lidstaat of het derde land waar het slachthuis is gevestigd. De vermelding luidt: „Geslacht in [naam van de regio, de lidstaat of het derde land] [erkeningsnummer]”,
- het erkenningsnummer van de inrichting waar het karkas of de groep karkassen is uitgebeend en de regio, de lidstaat of het derde land waar de inrichting is gevestigd. De vermelding luidt: „Uitgebeend in: [naam van de regio, de lidstaat of het derde land] [erkeningsnummer]”,
- de categorie van het dier of de dieren waarvan het vlees afkomstig is,
- de datum waarop het dier of de groep dieren waarvan het vlees afkomstig is, is geslacht,
- de ideale minimum-rijpsduur van het rundvlees.

3. Lidstaten waarvan het identificatie- en registratiesysteem voor runderen als bedoeld in Titel I, voldoende gegevens bevat, kunnen evenwel besluiten dat voor rundvlees van dieren die op hun grondgebied geboren, gehouden en geslacht zijn extra informatie op de etiketten moet worden vermeld.

4. Een verplichte regeling als bedoeld in lid 3, mag niet leiden tot verstoring van het handelsverkeer tussen lidstaten.

De uitvoeringsbepalingen in de lidstaten die de bepalingen van lid 3 willen toepassen, moeten vooraf door de Commissie zijn goedgekeurd.

5. Vanaf 1 januari 2003 moeten de handelaren of organisaties ook de volgende gegevens op de etiketten vermelden:

- de lidstaat, de regio of het bedrijf, of het derde land waar het dier of de groep dieren geboren is,
- de lidstaten, de regio's of de bedrijven, of de derde landen waar het dier of de groep dieren is gemest,
- de lidstaat, de regio of het slachthuis, of het derde land waar het dier of de groep dieren is geslacht,
- de lidstaat, de regio of de inrichting, of het derde land waar het dier of de groep dieren is uitgebeend.

Indien het rundvlees echter afkomstig is van dieren die zijn geboren, gehouden, geslacht en uitgebeeld:

- in één en dezelfde lidstaat, mag de vermelding „Oorsprong: [naam van de lidstaat]” of „Oorsprong: EG” worden aangebracht,
- in verschillende lidstaten, mag de vermelding „Oorsprong: EG”, of „Oorsprong: meer dan één lidstaat van de EG” worden aangebracht,
- in één of meer lidstaten en één of meer derde landen, mag de vermelding „Oorsprong: EG en niet-EG” worden aangebracht,
- in één of meer derde landen, mag de vermelding „Oorsprong: [naam van derde land of landen]”, of „Oorsprong: niet-EG” worden aangebracht.

Artikel 14

Afwijkingen van de verplichte etiketteringsregeling

1. In afwijking van artikel 13, lid 2, van de eerste drie streepjes van artikel 13, lid 5, en van artikel 13, lid 6, moet een handelaar of organisatie die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceert, op het etiket ten minste de lidstaten, regio's of uitbeningsinrichtingen, of derde landen vermelden waar het rundvlees is geproduceerd.

Wanneer dit rundvlees is geproduceerd:

- in één en dezelfde regio of lidstaat, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van de regio of lidstaat]” of „Geproduceerd in de EG” worden aangebracht,
- in verschillende lidstaten, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van de lidstaten]” of „Geproduceerd in de EG” worden aangebracht,
- in één of meer lidstaten en één of meer derde landen, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van de lidstaten en de derde landen]” of „Geproduceerd in EG- en niet-EG-landen” worden aangebracht,
- in één of meer derde landen, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van het derde land of landen]”, of „Geproduceerd in niet-EG-landen” worden aangebracht.

2. In afwijking van het zesde streepje van artikel 13, lid 2, mag een handelaar of organisatie kalfsvlees etiketteren zonder de minimum-rijpingstijd van het vlees te vermelden.

Artikel 15

Verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees uit derde landen

In afwijking van artikel 13 wordt bij de etikettering van in de Gemeenschap ingevoerd rundvlees waarvoor niet alle in artikel 13 bedoelde gegevens beschikbaar zijn, de volgende vermelding aangebracht:

„Oorsprong: niet-EG”, of „Geslacht in: [naam van het derde land]”.

Artikel 16

Tracering van de dieren waarvan het vlees afkomstig is

Handelaren of organisaties die ervoor zorgen dat aan de hand van de identificatie van het rundvlees kan worden bepaald van welk dier het vlees afkomstig is, mogen bij de etikettering van het rundvlees een specifiek logo gebruiken.

Deel II

Facultatieve etiketteringsregeling

Artikel 17

Algemene bepalingen

1. Wanneer etiketten andere gegevens bevatten dan de in Deel I van deze titel bedoelde gegevens, dient elke betrokken handelaar of organisatie een productspecificatie in bij de bevoegde autoriteit van elke lidstaat waar het betrokken rundvlees wordt geproduceerd of verkocht. Deze productspecificatie moet ten minste een maand vóór de etikettering van het rundvlees worden ingediend. Tevens kan de bevoegde autoriteit productspecificaties vaststellen voor gebruik in de betrokken lidstaat, op voorwaarde dat het gebruik ervan niet verplicht is.

In geval van facultatieve etikettering moeten in een specificatie worden vermeld:

- de informatie die op het etiket moet worden vermeld,
- de maatregelen die moeten worden genomen om de juistheid van deze informatie te garanderen,
- de controles die in alle stadia van productie en verkoop zullen worden uitgevoerd, met inbegrip van de controles die moeten worden uitgevoerd door een door de handelaar of organisatie aan te wijzen en door de bevoegde autoriteit erkende onafhankelijke dienst. Deze diensten moeten voldoen aan de criteria van de Europese norm EN/45011,
- in het geval van een organisatie, de maatregelen die worden genomen ten aanzien van een lid dat de productspecificatie niet in acht neemt.

De lidstaten kunnen besluiten dat de controles door een onafhankelijke dienst vervangen kunnen worden door controles door een bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit moet in dat geval beschikken over het gekwalificeerde personeel en de middelen die nodig zijn om de noodzakelijke controles te verrichten.

De kosten van de uit hoofde van deze titel uitgevoerde controles komen ten laste van de handelaar of de organisatie die de etiketteringsregeling toepast.

2. Een specificatie moet een verband leggen tussen enerzijds de identificatie van het karkas, een voor- of achtervoet, of een stuk vlees en anderzijds het betrokken dier of, wanneer dat volstaat om de juistheid van de informatie op het etiket te waarborgen, de betrokken dieren.

3. Een etiket moet informatie bevatten die:

- van tevoren aan de bevoegde autoriteit is medegedeeld,
- juist is en aan de hand van de bij de bevoegde autoriteit ingediende specificatie kan worden geverifieerd,
- duidelijk en niet misleidend is en, wanneer het rundvlees van verschillende dieren afkomstig is, voor al dat rundvlees geldt.

4. Als de bevoegde autoriteit binnen een maand na de dag van indiening van de specificatie geen bezwaar heeft gemaakt en geen aanvullende informatie over de specificatie heeft gevraagd, mag de betrokken handelaar of organisatie het rundvlees, overeenkomstig de productspecificatie, etiketteren op voorwaarde dat de naam of het logo op het etiket is vermeld.

5. Wanneer de productie en/of de verkoop van rundvlees in twee of meer lidstaten plaatsvindt, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten:

- elkaar bijstaan met het oog op een doeltreffende uitwisseling van informatie over de etiketteringsspecificaties die van toepassing zijn in de betrokken andere lidstaten,
- de specificaties die van toepassing zijn in die andere lidstaten, erkennen.

Artikel 18

Facultatieve etiketteringsregeling voor rundvlees uit derde landen

1. Ingeval het rundvlees geheel of gedeeltelijk in een derde land wordt geproduceerd, mogen de betrokken handelaren en organisaties het rundvlees alleen dan overeenkomstig dit deel etiketteren als zij van tevoren hun specificaties hebben ingediend bij de bevoegde autoriteit die daartoe door elk betrokken derde land is aangewezen, en de bevoegde autoriteit binnen een maand na ontvangst van de specificatie geen bezwaar heeft gemaakt noch aanvullende informatie heeft gevraagd.

2. Een in een derde land gebruikte productspecificatie is in de Gemeenschap slechts geldig als het betrokken derde land de Commissie vooraf de volgende gegevens heeft meegedeeld:

- de aangewezen bevoegde autoriteit,

- de door de bevoegde autoriteit bij het onderzoek van de productspecificatie in acht te nemen procedures en criteria,
- elke handelaar en organisatie van wie of waarvan de productspecificatie door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd.

De Commissie zendt deze gegevens door aan de lidstaten.

Als de Commissie, op basis van de bovenbedoelde mededelingen, tot de conclusie komt dat de in een derde land toegepaste procedures en/of criteria niet gelijkwaardig zijn aan de in deze verordening vastgestelde vereisten, besluit zij na overleg met het betrokken derde land, dat de door dat land ingediende productspecificaties niet geldig zijn in de Gemeenschap.

Artikel 19

Sancties

Onverminderd elke door de organisatie zelf of door de in artikel 17 bedoelde onafhankelijke dienst genomen maatregel, kan de lidstaat, indien blijkt dat een handelaar of een organisatie niet heeft voldaan aan de vereisten van de in artikel 17, lid 1, bedoelde productspecificatie, extra voorwaarden opleggen voor de handhaving van de etikettering.

Deel III

Algemene bepalingen

Artikel 20

Nadere voorschriften

1. Onverminderd artikel 8 van Besluit 1999/468/EG van de Raad stelt de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 43 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad nadere voorschriften vast voor de tenuitvoerlegging van deze titel, en bepaalt zij met name:

- het maximumaantal dieren in een groep als bedoeld in artikel 13,
- de categorieën dieren als bedoeld in het vierde streepje van artikel 13, lid 2,
- wat wordt bedoeld met „gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees” in de zin van artikel 14, lid 1,
- het logo, als bedoeld in artikel 16,
- de specifieke gegevens die op de etiketten kunnen worden vermeld.

2. Verder stelt de Commissie overeenkomstig dezelfde procedure maatregelen vast die moeten worden getroffen om:

- a) de overgang van de toepassing van Verordening (EG) nr. 820/97 naar die van deze titel te vergemakkelijken;

b) specifieke praktische problemen op te lossen. Dergelijke maatregelen mogen, indien dat naar behoren wordt gemotiveerd, van bepaalde onderdelen van deze titel afwijken.

Artikel 21

Aanwijzing van de bevoegde autoriteiten

De lidstaten wijzen uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de met de tenuitvoerlegging van deze titel belaste autoriteit of autoriteiten aan.

TITEL III

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 22

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen. De betrokken controles staan los van de controles die de Commissie naar analogie van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 kan uitvoeren.

Door een lidstaat opgelegde sancties staan in verhouding tot de ernst van de overtreding. Een sanctie kan, in voorkomend geval, inhouden dat de verplaatsingen van dieren naar of van het bedrijf van de betrokken houder worden beperkt.

2. Wanneer dit voor de uniforme toepassing van de voorschriften van deze verordening is vereist, kunnen veterinaire deskundigen van de Commissie in samenwerking met de bevoegde autoriteiten

a) nagaan of de lidstaten de betrokken voorschriften naleven;

b) controles ter plaatse verrichten om na te gaan of de controles overeenkomstig deze verordening worden uitgevoerd.

3. De lidstaten op het grondgebied waarvan een inspectie wordt gehouden, verlenen de veterinaire deskundigen van de Commissie alle medewerking die deze deskundigen bij het verrichten van hun taak nodig kunnen hebben.

De controleresultaten moeten met de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat worden besproken voordat er een eindverslag wordt opgesteld en verspreid.

4. Als de Commissie dit in het licht van de controleresultaten nodig acht, beziet zij de situatie in het kader van het Permanent Veterinair Comité. Zij kan de nodige besluiten vaststellen overeenkomstig de procedure van artikel 22 A.

5. De Commissie volgt de ontwikkelingen; in het licht van die ontwikkelingen en overeenkomstig de procedure van artikel

22 A kan zij de in lid 3 bedoelde besluiten wijzigen of intrekken.

6. Indien nodig worden overeenkomstig artikel 22 A nadere bepalingen ter uitvoering van dit artikel vastgesteld.

Artikel 22 A

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 68/361/EEG ingestelde Permanent Veterinair Comité, overeenkomstig de procedure van het onderstaande lid 2.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 205, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. Indien het Europees Parlement in een gemotiveerde resolutie opmerkt dat een ontwerp voor uitvoeringsmaatregelen waarvan de goedkeuring wordt overwogen en die op grond van deze krachtens artikel 251 van het Verdrag vastgestelde verordening aan een comité zijn voorgelegd, de in deze verordening vastgestelde uitvoeringsbevoegdheden overschrijden, beziet de Commissie de ontwerp-maatregelen opnieuw. De Commissie kan met inachtneming van de resolutie en van de termijnen van de lopende procedure nieuwe ontwerp-maatregelen aan het comité voorleggen, de procedure voortzetten, of bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel indienen op basis van het Verdrag. De Commissie informeert het Europees Parlement en het comité over de stappen die zij voornemens is te ondernemen met betrekking tot de resolutie van het Parlement, en over de daaraan ten grondslag liggende redenen.

4. De Commissie stelt onverminderd lid 3, de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

5. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen en informeert zij het Europees Parlement.

6. Indien het Europees Parlement meent dat een voorstel dat door de Commissie is ingediend op grond van de overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag goedgekeurde verordening, de in deze verordening bedoelde uitvoeringsbevoegdheden overschrijdt, deelt het de Raad zijn standpunt mede.

7. De Raad is bevoegd om, in voorkomend geval in het licht van een dergelijk standpunt, binnen drie maanden na de datum waarop het voorstel bij de Raad is ingediend, met gekwalificeerde meerderheid een besluit over het voorstel te nemen.

Als de Raad zich binnen die termijn met gekwalificeerde meerderheid tegen het voorstel heeft uitgesproken, onderzoekt de Commissie het voorstel opnieuw. Zij kan een gewijzigd voorstel bij de Raad indienen, dan wel haar voorstel opnieuw indienen of een voorstel van wetgeving op basis van het Verdrag presenteren.

Als de Raad na het verstrijken van die termijnen het voorgestelde uitvoeringsbesluit niet heeft goedgekeurd en zich niet tegen het voorstel voor uitvoeringsmaatregelen heeft uitgesproken, worden de voorgestelde uitvoeringsmaatregelen door de Commissie goedgekeurd.

Artikel 23

1. Verordening (EG) nr. 820/97 wordt ingetrokken.
2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 820/97 gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening, volgens de concordantietabel in bijlage I.

Artikel 24

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van [een maand na de datum van haar inwerkingtreding].

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 820/97	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, lid 1	Artikel 17, lid 1
Artikel 14, lid 2	Artikel 17, lid 2
Artikel 14, lid 3	Artikel 17, lid 5
Artikel 14, lid 4	Artikel 17, lid 4
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16, lid 1	Artikel 17, lid 3
Artikel 16, lid 2	Artikel 17, lid 3
Artikel 16, lid 3	Artikel 13, lid 2, eerste streepje
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 24

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten

(1999/C 376 E/08)

COM(1999) 487 def. — 1999/0205(COD)

(Door de Commissie ingediend op 27 oktober 1999)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 19 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾ is bepaald dat er een verplichte rundvleesetiketteringsregeling wordt ingevoerd die vanaf 1 januari 2000 in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Op grond van een voorstel van de Commissie is in datzelfde artikel tevens bepaald dat de algemene bepalingen betreffende die verplichte regeling vóór die datum moeten worden vastgesteld.
- (2) De Commissie heeft bij de Raad een voorstel voor een verordening ter vervanging van Verordening (EG) nr. 820/97 ingediend waarin de algemene bepalingen betreffende de verplichte rundvleesetiketteringsregeling zijn opgenomen. De procedures voor de vaststelling van die verordening zullen waarschijnlijk niet vóór 1 januari 2000 zijn afgewikkeld.
- (3) Wanneer geen nieuwe verordening wordt vastgesteld, zou dit in principe tot gevolg hebben dat het verplichte, op de oorsprong gebaseerde systeem onmiddellijk in werking treedt zonder dat daarvoor uitvoeringsbepalingen bestaan. Dit zou aanleiding geven tot een zeer onzekere en onbevredigende situatie voor de handelaren in de rundvleessector in de Gemeenschap en in derde landen.
- (4) Dergelijke problemen kunnen worden vermeden door de huidige bij Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad vastgestelde facultatieve regeling te verlengen en daartoe de inwerkingtreding van de verplichte etiketteringsregeling van artikel 19 van diezelfde verordening met een jaar uit te stellen.
- (5) Het belangrijkste doel van de rundvleesetiketteringsregeling is de bescherming van de volksgezondheid, aangezien de regeling is bedoeld om het door de BSE-crisis zwaar geschonden vertrouwen van de consument in rundvlees te herstellen en te versterken. Daarom is artikel 152 van het Verdrag de passende rechtsgrond voor deze verordening.

- (6) Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad dient derhalve te worden gewijzigd.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 19 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad wordt vervangen door:

„Artikel 19

1. Er wordt een verplichte rundvleesetiketteringsregeling ingevoerd die vanaf 1 januari 2001 in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Deze verplichte regeling sluit evenwel niet uit dat een lidstaat kan besluiten dit systeem slechts op facultatieve basis toe te passen op rundvlees dat in die lidstaat in de handel wordt gebracht. De bij deze verordening ingevoerde etiketteringsregeling is geldig tot en met 31 december 2000.

Daarom stellen het Parlement en de Raad vóór 1 januari 2001 aan de hand van het in lid 3 bedoelde verslag, overeenkomstig de procedure van artikel 152 van het Verdrag, de algemene voorschriften vast van een vanaf laatstgenoemde datum geldende verplichte rundvleesetiketteringsregeling, in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap.

2. Behoudens andersluidend besluit van het Parlement en de Raad zal, in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap, uit hoofde van de vanaf 1 januari 2001 verplichte etiketteringsregeling, behalve de in artikel 16, lid 3, bedoelde vermelding op het etiket ook vermelding van de lidstaat of het derde land waar het dier waarvan het rundvlees afkomstig is, is geboren, van de lidstaten of derde landen waar het dier is gehouden, en van de lidstaat of het derde land, waar het dier is geslacht, verplicht zijn.

3. De lidstaten doen de Commissie uiterlijk op 1 mei 1999 verslagen toekomen over de tenuitvoerlegging van het etiketteringssysteem voor rundvlees. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de stand van de tenuitvoerlegging van de rundvleesetiketteringssystemen in de verschillende lidstaten.

4. Lidstaten waar een voldoende ontwikkeld identificatie- en registratiesysteem voor runderen bestaat, kunnen evenwel reeds vóór 1 januari 2001 een verplichte etiketteringsregeling invoeren voor rundvlees van dieren die op hun grondgebied geboren, gemest en geslacht zijn. Voorts kunnen zij voorschrijven dat op de etiketten een of meer elementen genoemd in artikel 16, leden 1 en 2, moeten worden vermeld.

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997, blz. 1.

5. Een verplichte regeling als bedoeld in lid 4 mag niet leiden tot verstoringen van de handel tussen lidstaten. Voor de uitvoeringsbepalingen in de lidstaten die de bepalingen van lid 4 willen toepassen, is voorafgaande goedkeuring van de Commissie vereist.

6. Uiterlijk 1 januari 2001 nemen het Parlement en de Raad, overeenkomstig de procedure van artikel 152 van het Verdrag, een besluit over de mogelijkheid en wenselijkheid van andere verplichte vermeldingen dan die bedoeld in lid 2 en van de uitbreiding van het toepassingsgebied van deze

verordening tot andere dan de in artikel 13, eerste streepje, genoemde producten.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2000.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van een communautair kader voor het verzamelen en beheren van voor het gemeenschappelijk visserijbeleid essentiële visserijgegevens

(1999/C 376 E/09)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1999) 541 def. — 1999/0218(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 27 oktober 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

- (1) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1181/98⁽²⁾, is bepaald dat de toestand van de visbestanden en de economische consequenties van die toestand periodiek worden geëvalueerd door het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (hierna „het WTECV” te noemen);
- (2) Overwegende dat in de Gedragscode voor een verantwoorde visserij van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties en in de Overeenkomst van de Verenigde Naties inzake de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden wordt gewezen op de noodzaak het onderzoek en de verzameling van gegevens te ontwikkelen om de wetenschappelijke kennis te vergroten;
- (3) Overwegende dat de Gemeenschap moet bijdragen aan de inspanningen die in de internationale wateren worden geleverd om de rijkdommen van de zee in stand te houden, met inachtneming, in het bijzonder, van de door regionale visserijorganisaties vastgestelde regels, voorschriften en maatregelen;
- (4) Overwegende dat het verrichten van de wetenschappelijke evaluaties waarop het gemeenschappelijk visserijbeleid (hierna „het GVB” te noemen) dient te steunen onmogelijk is zonder volledige gegevens over de biologische situatie van de visbestanden, over de toestand van de vloten en de visserijactiviteit, en over de sociaal-economische situatie;
- (5) Overwegende dat het wenselijk is dat het verzamelen van deze specifieke gegevens wordt gecoördineerd met de informatieverzameling voor statistische doeleinden;
- (6) Overwegende dat het noodzakelijk is om via een stabiel meerjarig kader op communautair niveau prioriteiten te stellen en de voor het verzamelen en verwerken van gegevens in de Gemeenschap gebruikte procedures te harmoniseren om tot een coherent overkoepelend systeem en een optimale kosten-batenverhouding te komen;

(7) Overwegende dat er ten behoeve van de wetenschappelijke analyses niet in de eerste plaats behoefte is aan zeer specifieke elementaire gegevens, maar wel aan aggregaten, die worden verkregen door samenvoeging en bewerking van de specifieke gegevens tot op een geschikt niveau;

(8) Overwegende dat de in dit verband bestaande verordeningen, en met name de Verordeningen (EEG) nr. 3759/92⁽³⁾, (EEG) nr. 2847/93⁽⁴⁾, (EG) nr. 685/95⁽⁵⁾ en (EG) nr. 779/97⁽⁶⁾ van de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 2090/98⁽⁷⁾, nr. 2091/98⁽⁸⁾ en nr. 2092/98⁽⁹⁾ van de Commissie, bepalingen bevatten met betrekking tot het verzamelen en beheren van gegevens over de vissersvloten en de activiteiten en de vangsten ervan, alsmede over de prijsontwikkeling, waarmee bij de totstandbrenging van een overkoepelend systeem rekening moet worden gehouden;

(9) Overwegende dat sommige domeinen waarover gegevens nodig zijn omwille van de volledigheid en de betrouwbaarheid van de wetenschappelijke analyses, niet worden bestreken door de bestaande wettelijke bepalingen; dat deze bestaande bepalingen in sommige gevallen betrekking hebben op individuele gegevens of op globale gegevens, maar niet op gegevens met het aggregatieniveau dat voor de wetenschappelijke werkzaamheden vereist is; dat het daarom dienstig is nieuwe bepalingen vast te stellen die moeten leiden tot meerjarige reeksen van geaggregeerde gegevens tot welke de bevoegde en gemachtigde instanties toegang hebben;

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 3759/92 van de Raad van 17 december 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur (PB L 388 van 31.12.1992, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 2346/98 (PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 685/95 van de Raad van 27 maart 1995 betreffende het beheer van de visserijinspanningen voor bepaalde vangstgebieden en visbestanden van de Gemeenschap (PB L 71 van 31.3.1995, blz. 5).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 779/97 van de Raad van 24 april 1997 tot instelling van een regeling voor het beheer van de visserijinspanning in de Oostzee (PB L 113 van 30.4.1997, blz. 1).

⁽⁷⁾ Verordening (EG) nr. 2090/98 van de Commissie van 30 september 1998 betreffende het communautaire gegevensbestand van vissersvaartuigen (PB L 266 van 1.10.1998, blz. 27).

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 2091/98 van de Commissie van 30 september 1998 betreffende de indeling van de communautaire vissersvloot en de visserijinspanning in segmenten ten behoeve van de meerjarige oriëntatieprogramma's (PB L 266 van 1.10.1998, blz. 36).

⁽⁹⁾ Verordening (EG) nr. 2092/98 van de Commissie van 30 september 1998 betreffende de mededeling van gegevens over de visserijinspanning voor bepaalde vangstgebieden en visbestanden van de Gemeenschap (PB L 266 van 1.10.1998, blz. 47).

⁽¹⁾ PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 164 van 9.6.1998, blz. 1.

- (10) Overwegende dat het om de toestand van de visbestanden en de economische toestand van de sector te kunnen evalueren noodzakelijk is dat biologische gegevens worden verzameld over alle vangsten, met inbegrip van de teruggegooiden hoeveelheden, dat voor een geheel van visbestanden de omvang van de bestanden, onafhankelijk van de commerciële visserij, wordt geëvalueerd, dat gegevens worden verzameld over de vangstcapaciteiten en de geleverde visserijinspanningen, alsook gegevens die de prijsvorming verklaren en een beoordeling van de economische toestand van de visserijondernemingen en de visverwerkende sector en van de ontwikkeling van de werkgelegenheid in deze bedrijfstakken mogelijk maken;
- (11) Overwegende dat voorrang moet worden gegeven aan de voor de wetenschappelijke evaluaties strikt noodzakelijke gegevens, maar dat tevens het opzetten van een ambitieuzer programma ter verbetering van de evaluaties moet worden aangemoedigd;
- (12) Overwegende dat de wetenschappelijke gemeenschap, de visserijsector en de overige belanghebbenden bij het uitwerken van de regels voor het verzamelen en beheren van de gegevens moeten worden betrokken; dat bij artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 een WTECV wordt ingesteld en bij Beschikking (EEG) nr. 128/71⁽¹⁾ van de Commissie een Raadgevend Comité voor de visserij (hierna „het RCV” te noemen), welke geschikte instanties zijn voor het inwinnen van de nodige adviezen
- (13) Overwegende dat de tenuitvoerlegging van de communautaire programma's voor de verzameling en het beheer van de visserijgegevens moet geschieden onder directe verantwoordelijkheid van de lidstaten; dat deze laatste te dien einde nationale programma's moeten vaststellen die met de communautaire programma's sporen;
- (14) Overwegende dat de uitvoering van de nationale programma's voor het verzamelen en beheren van de visserijgegevens belangrijke uitgaven kan vergen; dat de voordelen van deze programma's pas op communautaire schaal geheel tot uiting komen; dat er derhalve in een financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven van de lidstaten moet worden voorzien; dat deze bijdrage wordt geregeld bij Beschikking (EG) 1999/.../EG (beschikking financiële bijstand voor gegevensverzameling en studiewerkzaamheden);
- (15) Overwegende dat de geaggregeerde gegevens als bedoeld in de onderhavige verordening moeten worden opgenomen in geautomatiseerde gegevensbestanden die raadpleging door de gemachtigde instanties en uitwisseling van gegevens mogelijk maken; dat sommige specifieke wetenschappelijke gegevens bij reglement aan bepaalde internationale organisaties, zoals de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES), en aan regionale visserijorganisaties moeten worden meegedeeld;
- (16) Overwegende dat een procedure moet worden vastgelegd om de uitvoeringsbepalingen voor deze verordening vast te stellen, en met name om te bepalen welke gegevens moeten worden verzameld en op welke wijze het informatiesysteem, de transmissie van de aggregaten en de toegang ertoe worden ingericht;

⁽¹⁾ Besluit van de Commissie van 25 februari 1971 betreffende de instelling van een Raadgevend Comité voor de visserij (PB L 68 van 22.3.1971, blz. 18), laatstelijk gewijzigd bij Besluit 1999/478/EG (PB L 187 van 20.7.1999, blz. 70).

- (17) Overwegende dat de voortgang van de programma's voor het verzamelen en beheren van de gegevens regelmatig moet worden geëvalueerd en op middellange termijn de mogelijkheid moet worden onderzocht om meer domeinen te bestrijken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening wordt een communautair kader ingesteld voor het verzamelen en beheren van de gegevens welke noodzakelijk zijn om de toestand van de visbestanden en van de visserijsector te kunnen evalueren.

De verantwoordelijkheid voor het verzamelen van de gegevens berust bij de lidstaten.

Artikel 2

In het kader van deze verordening wordt verstaan onder:

- „Meerjarige reeks”: gegevens die de ontwikkeling van een bepaalde parameter over meerdere jaren weergeven.
- „Aggregaat”: het resultaat van een bewerking van gegevens betreffende een groep vaartuigen voor een bepaald tijdvak en eventueel voor een bepaald geografisch vak, bedoeld om een globaal cijfer te verkrijgen dat representatief is voor het geheel.
- „Tijd-ruimte-vak”: koppeling van een gebiedsindeling in regelmatige geografische vakken met een bepaald tijdsinterval.

TITEL I

Algemene beginselen van het verzamelen en beheren van de gegevens

Artikel 3

- De lidstaten stellen aan de behoeften van het wetenschappelijk onderzoek beantwoordende meerjarige reeksen aggregaten van biologische en economische gegevens samen. Zij gebruiken daarvoor in de tijd stabiele methoden die op communautair niveau geharmoniseerd en in overeenstemming met de geldende internationale bepalingen zijn.
- Onverminderd de verplichtingen inzake het verzamelen van gegevens welke bij de Gemeenschapsbepalingen, en met name de in artikel 4, punten 2 en 3, genoemde verordeningen, zijn opgelegd:
  - werken de lidstaten programma's uit voor het verzamelen, zo nodig op basis van steekproeven, van gegevens die de op grond van de bestaande bepalingen verzamelde gegevens aanvullen of die betrekking hebben op gebieden welke door deze bepalingen niet worden bestreken,
  - stellen zij vast welke bewerkingen op de gegevens worden uitgevoerd om de aggregaten te verkrijgen,
  - zorgen zij ervoor dat de basisgegevens van de aggregaten beschikbaar blijven voor eventuele herberekeningen.

Artikel 4

De lidstaten verzamelen gegevens die:

1. het mogelijk maken de volledige vangsten per visbestand, eventueel met inbegrip van teruggegooide hoeveelheden, precies te kennen of te ramen, en, zo nodig, de vangsten in te delen naar groep van vaartuigen, naar geografisch gebied en naar tijdvak. Daartoe worden van de vangsten biologische monsters genomen. Bovendien worden door de lidstaten, voor de bestanden waarvoor zulks mogelijk en zinvol is, wetenschappelijke campagnes op zee opgezet om de omvang en de verspreiding van die bestanden te meten, onafhankelijk van de gegevens die afkomstig zijn van de commerciële visserij;
2. nodig zijn om de ontwikkeling van de vangstcapaciteiten en de activiteiten van de verschillende vlootonderdelen te evalueren. Daartoe worden door de lidstaten, enerzijds, syntheses gemaakt van de gegevens die worden verzameld op grond van de Verordeningen (EG) nr. 2090/98, (EG) nr. 2091/98 en (EG) nr. 2092/98 van de Commissie en de Verordeningen (EG) nr. 685/95, (EG) nr. 779/97 en (EEG) nr. 2847/93, van de Raad en, anderzijds, zo nodig aanvullende gegevens verzameld;
3. inzicht verschaffen in de prijzen van de verschillende vangsten en de manier waarop zij tot stand komen. Daartoe worden groeperingen en syntheses gemaakt van de gegevens die worden verzameld op grond van Verordening (EEG) nr. 3759/92. Om alle aanlandingen in communautaire en extra-communautaire havens en de invoer te bestrijken, worden aanvullende gegevens verzameld;
4. nodig zijn om de economische situatie van de sector te beoordelen, namelijk:
  - a) voor de vissersvloeden:
    - de opbrengsten van de verkoop en de andere financiële ontvangsten (subsidies, rente . . .),
    - de productiekosten,
    - de gegevens aan de hand waarvan de werkgelegenheid op zee kan worden gekarakteriseerd;
  - b) voor de visverwerkende industrie:
    - de productie, uitgedrukt in hoeveelheden en waarde, voor nader te bepalen categorieën van producten,
    - het aantal ondernemingen en het aantal arbeidsplaatsen,
    - de ontwikkeling en de structuur van de productiekosten.

TITEL II

Procedure voor de vaststelling van de inhoud van de communautaire en nationale programma's

Artikel 5

1. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad een communautair minimumprogramma vast dat de voor de wetenschappelijke evaluaties onontbeerlijke gegevens omvat, alsmede een uitgebreid communautair programma dat, behalve de ge-

gegevens van het minimumprogramma, gegevens omvat die de wetenschappelijke evaluatie significant vooruit kunnen helpen. Deze programma's worden telkens voor een periode van zes jaar vastgesteld, en voor het eerst voor de jaren 2000 tot en met 2005.

2. Zowel het minimumprogramma als het uitgebreide programma bevatten nadere bepalingen met betrekking tot:

a) de behandelde rubrieken, namelijk:

- de lijst van betrokken visbestanden,
- de door wetenschappelijke campagnes op zee als bedoeld in artikel 4, lid 1, bestreken zones en bestanden,
- de voor het volgen van de vangstcapaciteitontwikkeling in aanmerking te nemen parameters,
- de vissoorten waarvan de aanvoerprijzen moeten worden gevolgd, en de eventuele indeling van een soort in handelscategorieën,
- de voor het volgen van de economische situatie van de visserijondernemingen en de visverwerkende bedrijven relevante boekhoudkundige posten of groeperingen daarvan,
- de te volgen categorieën van werkgelegenheid;

b) het aggregatieniveau van de verzamelde gegevens:

- de tijd-ruimte-vakken, d.w.z. de afbakening van de geografische referentievakken en de tijdsintervallen,
- de afbakening van de groepen van vaartuigen en/of havens, en van de sectoren van de verwerkende industrie. De groepen van vaartuigen komen overeen met de subsegmenten in het kader van de meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's), en zijn voor alle rubrieken eender;

c) in voorkomend geval, de streefcijfers inzake nauwkeurigheid van de evaluaties of intensiteit van de bemonsteringsprogramma's.

Artikel 6

1. Elke lidstaat stelt voor periodes van zes jaar, en voor het eerst voor de periode 2000-2005, een nationaal programma vast voor het verzamelen en beheren van de gegevens. Daarin wordt gedetailleerd beschreven welke gegevens moeten worden verzameld en welke bewerkingen moeten worden uitgevoerd om de in artikel 3 bedoelde aggregaten te verkrijgen. Voorts wordt het verband gelegd tussen het programma en de in artikel 5 beschreven communautaire programma's

2. De lidstaten garanderen de betrouwbaarheid en de stabiliteit van de gegevensverzamelings- en -verwerkingsprocedures. Zij verstrekken de Commissie de inlichtingen op grond waarvan zij de effectief ingezette middelen en de doelmatigheid van de procedures kan beoordelen. Bij het verzamelen en analyseren van de gegevens zullen de eventueel bestaande internationale of Europese definities en de adequate classificatiesystemen worden gehanteerd.

3. Elke lidstaat behandelt in zijn nationale programma zo veel mogelijk de hem betreffende onderdelen van het communautaire minimumprogramma als bedoeld in artikel 5.

4. De lidstaten kunnen voor alle onderdelen van hun nationale programma die tot het communautaire minimumprogramma behoren financiële bijstand van de Gemeenschap aanvragen. Dergelijke bijstand kan eveneens worden aangevraagd voor de aanvullende elementen van het nationale programma die tot het uitgebreide communautaire programma behoren, op voorwaarde dat geheel is voldaan aan de voorwaarden van het minimumprogramma.

Besluiten inzake medefinanciering door de Gemeenschap worden genomen overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 1999/.../EG (beschikking financiële bijstand voor gegevensverzameling en studiewerkzaamheden).

Artikel 7

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de aggregaten die onder de communautaire programma's vallen, in geautomatiseerde gegevensbestanden worden opgenomen.

2. De gegevens waarop deze verordening betrekking heeft, mogen door de lidstaten aan de bevoegde internationale organisaties worden meegedeeld, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van die organisaties en met inachtneming van het bepaalde in artikel 8, lid 2, onder b. De Commissie wordt in kennis gesteld van deze mededelingen en kan vragen dat de betreffende gegevens langs elektronische weg ter informatie ook aan haar worden meegedeeld.

3. Alle aggregaten die onder de communautaire programma's vallen, dienen langs elektronische weg toegankelijk te zijn voor de Commissie, die deze ter beschikking van het WTECV kan stellen.

4. De op grond van deze verordening in eender welke vorm meegedeelde of verzamelde gegevens vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten dezelfde bescherming als die welke de nationale wetgevingen van de ontvangende lidstaten en de overeenkomstige bepalingen die op de Instellingen van de Gemeenschap van toepassing zijn, aan gegevens van deze aard bieden.

TITEL III

Slotbepalingen

Artikel 8

1. De uitvoeringsbepalingen voor deze verordening worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 3760/92.

2. Deze uitvoeringsbepalingen hebben met name betrekking op:

- a) de programma's als bedoeld in artikel 5, lid 1;
- b) de inrichting van het informaticasysteem:
  - de regels voor de gegevenstransmissie, met inbegrip van de transmissie van wetenschappelijke gegevens aan internationale organisaties;

- de voorwaarden voor raadpleging van de gegevensbestanden, en de minimumstandaarden die in acht moeten worden genomen om de toegankelijkheid van de gegevens voor de gebruikers te waarborgen;

- de gegevens die eventueel onder gezag van de Commissie zelf zullen worden gegroepeerd;

- de maatregelen die de geheimhouding en bescherming van de gegevens overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 4, moeten waarborgen.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 1, wordt het advies van het WTECV en van het RCV ingewonnen voordat de programma's als bedoeld in artikel 5, lid 1, worden vastgesteld.

Artikel 9

1. De Commissie onderzoekt jaarlijks in het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur de bij de uitvoering van de nationale programma's gemaakte voortgang en betreft het WTECV en het RCV daarbij.

2. Op basis van de inlichtingen die de lidstaten verstrekken en na raadpleging van het WTECV brengt de Commissie over elke periode van drie jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 2002, aan het Europees Parlement en aan de Raad een verslag uit waarin de door de lidstaten ingezette middelen, de adequaatheid van de gebruikte methoden en de bereikte resultaten in termen van het verzamelen en beheren van de gegevens waarop deze verordening betrekking heeft, worden beoordeeld.

3. De Commissie onderzoekt vóór 31 december 2002 of het wenselijk is het gebied waarover op grond van deze verordening gegevens worden verzameld, uit te breiden. De lidstaten en de Commissie kunnen daartoe studies en proefprojecten uitvoeren op gebieden die voor het GVB van belang zijn, maar die niet door artikel 4 worden bestreken, met name de aquacultuur, de relatie tussen de visserij/de aquacultuur en het milieu, en de indirecte werkgelegenheid die de visserij en de aquacultuur verschaffen. De Gemeenschap kan in de financiering van deze studies en projecten bijdragen overeenkomstig de voorwaarden van Beschikking 1999/.../EG van de Raad (beschikking financiële bijstand voor gegevensverzameling en studiewerkzaamheden).

4. Afhankelijk van de uitkomsten van de in de leden 2 en 3 hierboven bedoelde analyses en rekening houdende met behoeften van het GVB, onderzoekt de Commissie vóór 31 december 2002 of deze verordening dient te worden aangepast.

Artikel 10

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving

(1999/C 376 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(1999) 496 def. — 1999/0203(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 28 oktober 1999)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308, in samenhang met artikel 300, lid 2, eerste alinea, tweede zin,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 302/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot oprichting van een Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3294/94 ⁽²⁾, bepaalt dat het Centrum open staat voor deelneming door derde landen die het belang van de Gemeenschap en van haar lidstaten bij de doelstellingen en het werk van het Waarnemingscentrum delen;
- (2) Een Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen betreffende de deelneming van dit land aan

het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving, waarover de Commissie namens de Gemeenschap heeft onderhandeld, moet worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is namens de Europese Gemeenschap de Overeenkomst te ondertekenen en de kennisgeving te doen door middel van de diplomatieke nota bedoeld in artikel 12 van de Overeenkomst.

⁽¹⁾ PB L 36 van 12.2.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 341 van 30.12.1994, blz. 7.

Ontwerp — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving

DE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJEN,

Zich bewust dat internationale samenwerking noodzakelijk is om de dreiging die drugs en drugsverslaving vormen voor de maatschappij, te bestrijden,

Wijzend op de zeer nauwe culturele, commerciële, maatschappelijke en geschiedkundige banden tussen de Europese Unie en Noorwegen, en in het bijzonder op de economische, politieke en juridische banden die door de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte tot stand zijn gekomen,

Overwegende dat de Europese Gemeenschap bij besluit 90/611/EEG ⁽¹⁾ het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, hierna „het Verdrag van Wenen” genoemd, heeft gesloten en een bevoegdheidsverklaring uit hoofde van artikel 27 ⁽²⁾ daarvan heeft afgelegd; dat Noorwegen het Verdrag van Wenen op 14 november 1994 heeft geratificeerd;

Overwegende dat de Europese Gemeenschap bij Verordening (EEG) nr. 302/93 van de Raad ⁽³⁾, hierna „de Verordening” genoemd, het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving, hierna „het Centrum” genoemd, heeft opgericht;

Overwegende dat artikel 13 van de Verordening bepaalt dat het Centrum open staat voor deelneming door derde landen die het belang van de Gemeenschap en van haar lidstaten delen; dat Noorwegen een verzoek tot deelneming heeft ingediend;

Overwegende dat Noorwegen de voor het Centrum gestelde doelstellingen deelt;

Overwegende dat Noorwegen de taakomschrijving, de werkmethode en de prioritaire arbeidsgebieden van het Centrum zoals deze in de Verordening zijn beschreven, onderschrijft;

Overwegende dat in Noorwegen een instelling bestaat die met het Europese Netwerk voor informatie over drugs en drugsverslaving kan worden verbonden,

HEBBEN BESLOTEN DE VOLGENDE OVEREENKOMST TE SLUITEN:

Artikel 1

Noorwegen neemt volledig deel aan de werkzaamheden van het Centrum, volgens de voorwaarden van deze Overeenkomst.

Artikel 2

Europees Netwerk voor informatie over drugs en drugsverslaving (Reitox)

1. Noorwegen wordt aangesloten op het Europese Netwerk voor informatie over drugs en drugsverslaving (Reitox).

2. Noorwegen licht het Centrum binnen 28 dagen na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst in over de belangrijkste elementen waaruit zijn nationale informatienet bestaat, met inbegrip van het nationale waarnemingscentrum, en geeft

daarbij aan welke andere gespecialiseerde instellingen een nuttige bijdrage tot de werkzaamheden van het Centrum zouden kunnen leveren.

3. Bij een met eenparigheid van stemmen genomen besluit van de leden van de Raad van bestuur wordt in Noorwegen een gespecialiseerd centrum als nationaal contactpunt aangewezen.

Artikel 3

Raad van bestuur

De Raad van bestuur van het Centrum nodigt een vertegenwoordiger van Noorwegen uit aan zijn vergaderingen deel te nemen. Deze vertegenwoordiger neemt volledig aan de vergaderingen deel, maar heeft geen stemrecht. Bij wijze van uitzondering kan de Raad van bestuur echter uitsluitend de vertegenwoordigers van de lidstaten en van de Europese Commissie bijeenroepen om te vergaderen over onderwerpen die in het bijzonder voor de Gemeenschap en haar lidstaten van belang zijn.

De Raad van bestuur zal in een vergadering met de vertegenwoordigers van Noorwegen nadere regelingen met betrekking tot de deelneming van Noorwegen aan de werkzaamheden van het Centrum vaststellen.

⁽¹⁾ PB L 326 van 24.11.1990, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 326 van 24. 11. 1990, blz. 57.

⁽³⁾ PB L 36 van 12.2.1993, blz.1.

*Artikel 4***Wetenschappelijk Comité**

De Raad van bestuur van het Centrum nodigt een vertegenwoordiger van Noorwegen uit zonder stemrecht volledig aan de vergaderingen van het Wetenschappelijk Comité deel te nemen.

*Artikel 5***Begroting**

Noorwegen betaalt het Centrum een bedrag dat gelijk is aan 5,5% van de subsidie van de Europese Unie, de subsidie aan de nationale contactpunten van het Reitox-netwerk niet inbegrepen.

*Artikel 6***Bescherming en vertrouwelijkheid van de gegevens**

1. Voorzover het Waarnemingscentrum uit hoofde van deze Overeenkomst en overeenkomstig het nationale recht persoonsgegevens, aan de hand waarvan de identificatie van natuurlijke personen niet mogelijk is, aan de Noorse autoriteiten verstrekt, is het gebruik van deze gegevens alleen toegestaan voor het vermelde doel en onder de voorwaarden die de instantie die deze gegevens verstrekt, heeft gesteld.
2. De door het Waarnemingscentrum aan de Noorse autoriteiten verstrekte gegevens over drugs en drugsverslaving mogen worden gepubliceerd onder voorbehoud van naleving van de communautaire en Noorse bepalingen betreffende de verspreiding en de vertrouwelijkheid van informatie. Persoonsgegevens mogen niet worden gepubliceerd of voor het publiek toegankelijk worden gemaakt.
3. De in Noorwegen aangewezen gespecialiseerde centra zijn niet verplicht krachtens de Noorse wetgeving als vertrouwelijk aangemerkte informatie te verstrekken.
4. Met betrekking tot de gegevens die de Noorse autoriteiten het Centrum hebben verstrekt, gelden voor het Centrum de in artikel 6 van de Verordening vastgelegde regels.

*Artikel 7***Rechtsstatus**

Het Centrum bezit rechtspersoonlijkheid naar Noors recht en geniet de ruimste rechtsbevoegdheid die naar Noors recht aan rechtspersonen wordt toegekend.

*Artikel 8***Aansprakelijkheid**

De aansprakelijkheid van het Centrum wordt beheerst door de in artikel 16 van de Verordening neergelegde regels.

*Artikel 9***Hof van Justitie**

Noorwegen erkent de in artikel 17 van de Verordening vastgelegde bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ten aanzien van het Centrum.

*Artikel 10***Voorrechten**

Noorwegen kent het Centrum voorrechten en immuniteiten toe die overeenkomen met die welke in het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen zijn vervat.

*Artikel 11***Personeelsstatuut**

In afwijking van artikel 12, lid 2, onder a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, kunnen Noorse onderdanen die over hun volledige burgerrechten beschikken, op grond van een contract door de directeur van het Centrum in dienst worden genomen.

*Artikel 12***Inwerkingtreding**

Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum van ontvangst van de laatste diplomatieke nota ter bevestiging dat de desbetreffende overeenkomstsluitende partij aan de rechtsvoorschriften inzake de inwerkingtreding van de Overeenkomst heeft voldaan.

*Artikel 13***Geldigheid en beëindiging**

1. Deze Overeenkomst wordt voor een onbepaalde tijdsduur gesloten.
2. Elk van de overeenkomstsluitende partijen kan deze Overeenkomst door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere partij opzeggen. De Overeenkomst vervalt twaalf maanden na de datum van deze kennisgeving.

Verklaring van de Commissie van de Europese Gemeenschappen

De Commissie verzoekt het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving bij de opstelling van de begroting ten volle rekening te houden met de opmerkingen van Noorwegen over de bijdrage van dat land.
